

ଏହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ସମୟାବଳୀରୁ ସାହେବଙ୍କୁ
ଦେଇଗାରି କି ଥିଲୁଁ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇବା
ପ୍ରସ୍ତାବର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ଅଗଭ୍ୟା
କହିବାର ହେଲା ।

ଦୟାବାଳ ଶବ୍ଦକର ବସୁଧୀ ସର୍ବର୍ଗମନନ୍ତେ
ଆହା ଆମଭାବତରେ ନାନାପ୍ରଭାବ କୁହା
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା କବାଚ ସତ୍ୟ ନହେ
ବେଳର ଚର୍ଚିଲମାତ୍ର ତଳ୍ଳୁ ହନ୍ତିଗାଧର ତାଧୂରୀ-
କରିଛି ହନ୍ତୁ ବିବା ଅହନ୍ତୁ ସମସ୍ତକର ହନ୍ତ
ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି ଏହି ହନ୍ତ ସଙ୍ଗେ-
ଥିଲ ହେବା ନିରାନ୍ତ ବାହୁଦୟ ।

ହୁନ୍ତଥୀଶ୍ୱର୍ୟେ ଦେବବ୍ୟାସ ଯେତେବେଳେ
ଧର୍ମୋପଦେଶରେ ଦ୍ଵାଜ ହେଲେ କେତେବେ-
ଳେ ଦେବମନ୍ଦିର ସ୍ଵର୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରି
ଧର୍ମକହିବାରେ ଛାତକର ନାହାନ୍ତି; ଦେବବ୍ୟାସ
ନିଜେ ଅଦ୍ଵେତବାସ ସଦା ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥାରିବ-
ଆଜଦରେ ତତ୍ତ୍ଵାୟମଣଶ, ସେ ଏପରି ନାହା
ପ୍ରକାଶ ଧର୍ମ ମୁଦ୍ରିତ ନାହିଁବ ବହିଲେ ଏହା
କରିବ କିନ୍ତୁ ସହଚର କଣାଯାଇ ଥାରେ ।

ଖର୍ମୋପଦେଶକୁ ପ୍ରତି ଦେଇ ବାଲ ପାହିବ
ଆଜେବଣ ବସା ନିଜାନ୍ତ ଅବଧିକାର ।

ଭାବରଦ୍ଧି ସମୀ ହନ୍ତୁ ୫ ଡକଟରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଥରେ ହିତୁମନବର ଝର୍ମ ରାଜୀ
ଦେଇଲେ ଆଜି ଲିଙ୍ଗବରୁଠେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବାରୁ
ସନ୍ଦେଶ; ଡକଟାଳରେ କାନ୍ଦା ଅଷ୍ଟାର୍ଯ୍ୟର
ଦ୍ୱଦୟ ଓ ପାନ୍ଦିଗୁଡ଼ କାନ୍ଦା ଶ୍ରେଣୀରେ ଦିନକ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଇବ ଲୋକ ଅଗ୍ରତତୁଳ ବିଲକ୍ଷ
ବିଶେଳରେ ଅପଣା ମନକୁ ଉଦେବତ ଦର
ମୟୀମ ପରିଜଗରେ ମତ୍ତୁ ଦୋଷ ସ୍ଵର୍ଗନି
ଭୁଲ ପାଇଥିଲୁଣ୍ଡି, ଓ ଦେଇବ ଲୋକ
ଦିନକୁ ଅଗ୍ରନାହିଁରେ ଦ୍ୱଦୟ ଦୋଷ
ସ୍ଵର୍ଗର ଅଧ୍ୟାଗତ କର ଅଛିଲୁ ଓ ଦେଇବ
ଲୋକ ମଦମାଂସରେ ମରଦୋଷ ସ୍ଵର୍ଗର
ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୁଷରୁ ଅନ୍ତର କପଥିଲୁଣ୍ଡି ଉଦେବ
ରନ୍ଧା ପ୍ରଦୃତ ଭାବ ଦଗଦାନ୍ତ ଶକ୍ତିବର
ତତ୍ତ୍ଵ ଧ୍ୱନିବ୍ୟନର ଅଗ୍ରନର କର୍ମନା କର
ଅନ୍ତର କୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀର ଲେବମାନବର ପୃଜାର
କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ଦେବାରେ ପ୍ରାତି ଦେବ ।
ଜ୍ଞାନବର ୧୦ମୟନ ୧୩ ଅଖ୍ୟାତ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଜୀ
ରେ ଏହା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁଥରେ ଅନ୍ତମୋଦାନ କର
ଯାଇଅଛି ସଥା, “ ଶ୍ରୀପ୍ରାତିକାନ୍ଦା ନିକି ରାଧୀ
୧୧ ” ।

ଅର୍ଥ, ହେଉଥାବେ ପ୍ରାଚି ତଥେ । ଏହି ବାରତୀ
ମଧୁର କ୍ଷାଣରେ ପ୍ରାଚି ତଥେ । ଏହି ବାରତୀ
ବର୍ଣ୍ଣନରେ ଶାର୍ଯ୍ୟଗୁରୁମାନେ ଶାର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଶୃଙ୍ଖଳ
ନିତାନ୍ତ ଉତ୍ସାହର ସହି ଶ୍ରୀଶ୍ଵରସମ୍ମାନରେ
ଅନୁଭୂତି ଦେବେ ରେତାହି ଶାର୍ଯ୍ୟ ଦୌର ଗାନ୍ଧି-
ପଥ୍ୟ ଶୈଖପ୍ରଦୂତ ଧର୍ମମାନବର ବର୍ଣ୍ଣନ ହୋଇ
ଇଥିଲି ବିନ୍ଦୁ ଫଳରେ ଦେଖିଲେ ସନ୍ଧିନନ୍ଦର
ସତିମାନ ଅବେଳି ପର ।

ପରମେଶ୍ୱର “ବିଷତୋତ୍ତ୍ମ” ଅବେଳା
ଜାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁରୂପରେ ଉତ୍ସାହକାଳେ ଯେ,
ବେଶବ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ ଓ କାମଦ ।

ବେଦବ୍ୟାଷତର କ ଅଶ୍ଵଯୁଧ କୌଣସି,
ସେପର ଉଦେହରେ ନିଃସ୍ଵରୂପ ବାଦା ବହୁତ
ଅଛି କାହିଁ ପଥାଶଳେ ହେଲାମାତ୍ରାହି ।

ଏହିପରୁ କହିବା କଥା ନୁହେ ଶାଖାପରମାଣୁ
ମଧ୍ୟ କଳବତ୍ତର ଦେଖାଯାଏ, ଶାଖାପରୁ ବହୁ
ଧୀରଙ୍ଗ ନ ଦେବା ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜସାମାନ୍ୟର ପ୍ରଥମ
ମ ଅଧ୍ୟୟ ଅଦ୍ୟ ଠାକାରେ ଶାଖରମାନୀ ମୃତ୍ୟୁ
କରାଯାଇଲା, ଯଥା, ।

“ଶୁଣାଇନୋପଦେଶେଇ କିମ୍ବେଳ
କୁଡ଼ିଗରେୟୁଁ ଧାରାଯୀତ ବ୍ୟକ୍ତି କରି
ଏଥାମ୍”।

ଏହି ସେହି ବସନ୍ତପରାମର୍ଶୀଯୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଶୋକରେ ଦିନିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ସଥା, ।

“ରେଦେ ତଥା ସ୍ଥାପନକାର ଅମାରମେହିଧା
ଶ୍ରୀରାଜ । କାନ୍ତିରାଜ । ବର୍ଷଯେତେଇଥାି ହାତା
ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଛନ୍ତି” । ୧ ।

ଅର୍ଥ । ସୁନ୍ଦରିକୁ ଏବ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶବ୍ଦ
ନାମବିହିମରେ (ଫଳାବରେ), ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ହୋଇ
ବାପୋକଳକୁ ଦେଖେ ଏବ ଶ୍ଵାମକଳକୁ ଦୂର
ସ୍ତର ଦେଖାଇବାକିନିତି ପ୍ରେସ୍ବରୀମନଙ୍କ ମହି
କିତା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଶାକୁଛେଇ ତାମନ୍ଦେଶ ଜୀବନକିରଣ
ଗାର ଉଚ୍ଚି ଶମଳାମବତ ଯୁଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ପୋତରେ ସଥା ।

“ଦେବାଧୀନେଷ୍ଟ କାମେଷ୍ଟ ଦେବାଧୀନୀ
ସ୍ଥୟଂ ପୁଗାଳ । ହୋ ବ୍ରତ୍ୟେତ ଯୋଗେ
ଯୋଗିଥର ମ-କରି ॥” ।

ଅର୍ଥ । ଦିଗବାନ୍ ଶବ୍ଦରେ କାମଗୋ
ସାଧାରଣ ଥିଲେ କହିଲେ ଯେବେ ତାଙ୍କ
କରିବା କରିଲା କେବେ କେବାଧାରି କାମକରେ
ଜମାକରିବେ କେଉଁ ଲୋକ ଯୋଗିବା

ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀମତ୍ ଅକ୍ଷୁଗନ୍ଧି ହୋଇ ବିଦ୍ୟାସ
(ପ୍ରାଚି) ବରତ ।

ଇହାକି ରୂପ ପ୍ରମାଣ ପଛି ପ୍ରବନ୍ଧ ଗାନ୍ଧିଲ୍ୟ-
ଦୟକୁ ସଂଖେତରେ ଭାବିଷ୍ୟ କେଲୁ; ନିଃସ-
ନେବଳୁଯେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରମାଣିତ ହେ ଏବଂ ଜାତିକ-
ବର ବହୁଧୀ ସମ୍ମାନ, ବର୍ତ୍ତନ ମାତ୍ର । କିମ୍ବା

১৭৪

ଅମ୍ବେ କହୁଦିବସକୁ ଦନ୍ତଅରସା ଦେମାଇବ
ଅସବ୍ୟ କୁଳଶାରେ କଣ୍ଠ ପାଇ ଅନେକାଜେଳ
କବିରାଜକଠାରୁ ଜୀଷ୍ଵାପ୍ରଦର୍ଶ କରଥିଲୁ, ମାତ୍ର
କାହାର ଜୀଷ୍ଵାରେ ଉଚ୍ଛବିତ ହୋଇ ଗାଁନ୍ତି ।
ବର୍ତ୍ତମନ ପୂର୍ବକାର କବିରାଜ ଏ କାହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
କାମ୍ପାଳା ପ୍ରସର ପ୍ରସର ଦନ୍ତରଙ୍ଗୀ ସଖା କା
“ଟୁଟ୍ଟିପାଇତର” ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ଅକ୍ଷ-
ବିବସରେ ଅନ୍ତର ବୃଦ୍ଧତର ଜପକାର ହୋଇ
ଅଛି ଓ ବଳୁଥିବା ଦାନ୍ତରୁକୁଳ ମଧ୍ୟ ତୁଳ
ହୋଇଥାଏ—ଏଥୁବାବେ ଅମ୍ବେ ଭାବାରୁ
ଠାରେ ଗାଁ ଅଛି ।

କେନସାହା } ବଶନଦ
ପାର୍ମିତା } ଶୋଇ ନିଶାର ଅଲ୍ଲ ପୁରୀର
୧୮୭୭ } ସଂ ଉତ୍ତରପେଟିଜ ।

ମୁଦ୍ରଣ

ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ ଏହି ନିମ୍ନଲିଖି-
ତ ପେଟ୍ରୋଲ ଅଧିକାରୀ ଛଗନ୍ଧାପିଳା ପଞ୍ଜାବେ
ପାତରାନ ଉଚ୍ଚ ଭାବରେ ଦେବେ ।

ଅମୁଗନ୍ଧକ ସପ୍ରମଦୟେ ମାନନୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ
ଙ୍କ ବିଦ୍ୟୁତ ଶାଖାର ମନ୍ତ୍ରକ ମହାପାତ୍ର
ବଜା ମନ୍ତ୍ରକଥ୍ୟରେ ଉଷ୍ଣତା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜଣେ ମାତ୍ରବେଳେ ଲାଭୁକ ନିୟମ୍ଭୁ ଅଛି ।
ମାତ୍ରବେଳେ ଲାଭୁକମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ଉତ୍ତର ପ୍ରଣାଳୀ-
ବିଷୟରେ ଯେପରି ଆଭରିଛିତା ଲବ ବିଷ-
ଆନ୍ତି ମାତା ସାଧାରଣକୁ ଦିଦିତ ଥିବା, କେବଳ
ବିଜୁଳି ପରିଷର କିମେ ସେମାନଙ୍କରୁ
କିମ୍ବାରମ୍ଭ ଦିବ୍ୟାହରୁତା ଦୂର୍ଭ୍ରତେ ବର୍ଷମାତା
ବାଲୀକରାନ୍ତି ଦୈତ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଭକ
ଅଧିକାର ମୌର୍ଯ୍ୟ କରି କୋଣ୍ଠ କରି ବିଜାନ
ର ସଜ୍ଜାକୁ ଦିଦିତ କରି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ହତ୍ତି କରିବେ ନିୟମ୍ଭୁ ଅଛି । ଏହି ଉଷ୍ଣତାକ
ବିଷୟ କିମ୍ବା ଅଭିଭବ ଦେବାରୁ ମାନନୀୟ
ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ବାବ ମହାମୋଦକ ପଞ୍ଚନାୟକ

ମାନେଜର ମହାରଷ୍ଟ୍ର ଯହ ଓ ପ୍ରସ୍ତାବମରେ
ମହାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତିକାଳ ବିଭଗର ସ୍ଵପରଶେଷ୍ୟେ
ବାହୁଦୂରକ ଅଦେଶକମେ ଡେଶା ମୁଲ-
ସନ୍ଦର ଜୀବଞ୍ଚ ଜନଶୈଳୀକର ବାହୁ ଶା ରାଧା-
ଲାଥ ରାୟ ମହାରଷ୍ଟ୍ର ରଜାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକତା କର୍ମରେ
ମାସିକ ଟ ଶହ ଶା ବେଳଜରେ କଟକଜିଲ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉତ୍ସବ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦେବତାମାତ୍ରର
ବାହୁ ଶା ଶିଳ୍ପାନ୍ୟରତ୍ନ, ମନ୍ଦିର ନିୟମକୁ କରିଥିଲୁ
ଛି, ଆମେମାନେ ଶୁଣୁଥାଏ ଯେ ବାହୁ
ମହାରଷ୍ଟ୍ର ଏଣ୍ଟେଲ୍ସ ପରାମାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ମଧ୍ୟ
ସୁରକ୍ଷାତ ଓ ସବାରୁଷ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅତିରିକ୍ତ, ଅତିବ ଆମେମା-
ନେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବୃକ୍ଷାନୁବାଦ ଶ୍ରବଣରେ ଅନନ୍ଦିତ
ହୋଇଥାଏ, ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜା ମହାରଷ୍ଟ୍ରକ
ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନାରେ ବିଦେଶୀୟ ଭାଷା
(ଇଂରଜୀ) ଶିଖ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ,
କାରଣ କିମେ ବୟକ୍ତିମନ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ
ତୁଳାରଣ ପକ୍ଷେ ବିଶେଷ ବଞ୍ଚିକର ଅଟେ,
ବିଶେଷରେ ବାହୁ ବସ୍ତୁରେ ମନୋହରି ଗୋ-
ମନ୍ଦିରର ତୁଳିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଥାକୁ ନାୟକ
ବର୍ଣ୍ଣିତ କାହା ସହଜରେ ନମ୍ରବୋଲିଥାରେ ।
ପୁନର୍ଧି ବିଷ୍ଣୁଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗର ପରିର୍ଦ୍ଦକ ହେବାର
କ୍ଷମିତ ପଗ୍ନାକା । ରେଣ୍ଟାମାଳର ମୃତ
ମହାରଜା ପାଇବନ୍ ମହାନ୍ ବାହୁଦୂର ଅଧିକ
ବ୍ୟୁତରେ ଜଳମଳକରେ ଯେ ସୁଖାଦି ଜୀବ
କରିଥିଲେ କ୍ଷାତ୍ର ଥିବାକାଂଗ ଲୋକର କାହୁ ଶା
ପଦାର୍ଥମାତ୍ରର ସେଇ ମହାରଷ୍ଟ୍ରକ ଗୋର୍ଗୁ
ଘର୍ତ୍ତଥିବାର ସଥେଷ୍ଟ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ଅତି-
ଏବ କିମ୍ବାପରିତା ପରିବେଶର ଆମେମାନଙ୍କର
ଜଳା ମହାରଷ୍ଟ୍ରକର ମନ୍ଦିର ସାଧକ କରନ୍ତି ଅତି
ବାହୁ ମହାରଷ୍ଟ୍ର ଅଜକୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାତ୍ର ହେଲା
ନିୟମିତ ଦୋଷ ପ୍ରକିଞ୍ଚ ନୋହିବାରୁ ଆମେ-
ମନେ ଭବିଷ୍ୟରେ ଅଛି ।

ବିଲମ୍ ଦେଖି ସ୍ତ୍ରୀଯୁ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵପନ୍—
ଯେଣ୍ଟେଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ନମିତ୍ ମାନେଇବ
ବାଚୁଙ୍ଗଠାରେ ଥବେଦିନ କରିବା ବିଷୟରେ
ଇହୁଳୁ ଅଛନ୍ତି ଏଣୁକରି ବାଚୁମହାସ୍ଵର୍ଗୁ
ଅନୁରୋଧ ଯେ ଆପଣ ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରତିକରି ସାଧାରଣଙ୍କ ବାସନା ପୂରଣ
କରୁଇବା ପରେ ବିଶେଷ ଯହିବାଳ୍ ହେଉନ୍ତି
ଏହି ।

କୁଳ । }
ଗାଁତ୍ତିବ୍ୟା }
ପ୍ରାଚୀମାନିକା }
ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣଶାକଙ୍କ
ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟକ

ମଲ୍ୟପ୍ରାଣୀ

ସଂକଳନିଲେ ଅଧିକାର	ବେଦାରତୀ	ଟ ୫୮
ଦୟାନିଧି ଦାତା	ବଜ୍ରୀ	ଟ ୨
ପଞ୍ଜାବର ମହାନ୍ତି	"	ଟ ୫
ମନ୍ଦିର ମଳହର	"	ଟ ୨

ଶ୍ରୀ କୃପାନ୍ତ ।

କମ୍ପୁଲିଶେଇ ପୁସ୍ତକ ଛଟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କମ୍ପ୍ଲାନ୍‌ଡ୍
ସମ୍ବାଲପୂରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥାଇ ।

ପିତ୍ରଚର ସାହେବ ମଲ୍ଲୀ ଖୀ ୩୫୯
ମୃଦୁକାଳ ଶିଳ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଖୀ ୩୧୦

三六八

NOTICE.

The Municipal Overseership is about to become vacant, application for the post will be received by the Vice Chairman Baboo Jogessur Chandra up to the end of this month. None needs apply who does not know English and is not thoroughly well up in surveying levelling and the rudiments of Engineer.

Ooty,
Municipal office,
10th Augt. 1886.

ମୁଣ୍ଡରହଙ୍କ ଉଲକାର ବୃଦ୍ଧିଗଠାଟ ପରିବାର
ଶାର କେଳ ବୋଜ୍ଞାସ ଜୟକ ଓ ସବେ
ନବସା କଥବା କମନ୍ତେ କ ଶାଂ ଏ ସର୍ବିଥର
ଦରକାର । କେଉଳ ଟ ୨୦୯୫ ଟ ୨୧୯ ଲା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି କାର୍ଯ୍ୟ ୧୨ ମାସ କମନ୍ତେ ରହିବ ।
ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ପ୍ରଶଂସାପତି ସହିତ ଆମ୍ବାକ
ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇବେ । କିମ୍ବା ସବୁ ଆସେ ଆମ୍ବ-
ଠରେ ଉପର୍ବ୍ରତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ବାର୍ଷିକା } Sd. H P WYLLY
ମେଟର } Manager, Mourbhanji Ra

ଶ୍ରୀକୃତ ବେଗର ଉତ୍ସମପଦ୍ଧାରୀ
ମହୋତ୍ସବ ।

ଏହି ଜୀବନକର ସମାଜ ଗୁଣାବଳୀମେ ଅଛୁଟ
କୌଣସି ଜୀବନ୍ୟ କୁହାପି ଲୁଣ୍ଠନ ଦୂର ଲାହ ।
ଏହିର ଖେଳତାରେଗର ପ୍ରଥାକରମ ଜୀବନ
ହୋଇ ଲାଗି; ଏହି ଜୀବନ୍ୟସେଠାରେ ଧଳିପ୍ରତି
“କ୍ଲୋଷେଡ଼ାଇନ” ସେଠାରେ ଧଳପ୍ରତି
ହୋଇ ଅନେକ ସଞ୍ଚାର ଲାଭ ହିଲା ।

କୋରେଡାଇଲ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ନ ୧ ମର
ପିଲବା ବଟୀକା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହୁଏ ।

କ୍ଲୋରେଟାଇଲ ସେଇଁ ସୁଲେ ଫଳପ୍ରଦ ଛ
ହୁଏ ସେଣ୍ଟଲେ ନୀ ମର ପିଲବା କଟୀକା
ବ୍ୟବହାର କିଲେ ନିଷ୍ଠେ ସେଗା ଗ୍ରେଗରୁ
ମନ୍ତ୍ରଧାରୀ ।

ଶେରୀର ମରଣାପନ ଅବସ୍ଥାରେ କିମ୍ବା ମର
ପିଲବାବଟିକା ଦ୍ୟବହାର କଲେ ଶେରୀ ଜୀବନ
ଆର ଧୂରୋ ସମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚି କରଇ ।

ସଦ୍ବୀପି କାନ୍ତି କନ ନ ହୁଏ ରେବେ ଲଙ୍ଘ
ପିଲବା ବଢ଼ିକା ବ୍ୟବଦାରରେ ନିଷ୍ଠ୍ୟାକନ୍ଦ୍ରେ

ଅସହ୍ୟ ତୃପ୍ତି ନିବାରଣ ସକାରେ ଲକ୍ଷ ମର୍ଦ୍ଦ
ଫେଲିବା କଟୀବା ବ୍ୟବହାର ମାଧ୍ୟମେ
ନିବାରଣ ହୁଏ ।

ପଦ ପେଟରେ ଯନ୍ତ୍ରାବୁଣ୍ଡ ବା ପେଟ
ଫୁଲୀବ ବା ଚେରି ପରିଶାବ କି ହୁଏ ତେ-
ବେ କ ୨ ମର ଜୀବନ ବ୍ୟବହାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶିଳ୍ପୀ ଉପରେ ହୁଏ ।

ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କମ୍ବର ଅଧିକାର ମୁଖ୍ୟ ଟେଂ
ଓ ସମ୍ମାନାୟ ଏକତରେ କଥା କଲେ ଜିଲ୍ଲାମ୍ବର
ବାକ୍ୟରେ ବନ୍ଦ କରି ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ସହ ଟେଂ
ମଲ୍ଲାମ୍ବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ଅକ୍ଷୟର କା ଅଳ୍ପଦିନର କଞ୍ଚାବାଧ କୁର ତ
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଲୋଗର ବହୁ ପସାନ୍ତିକ ଟ ଆଶ-
ପଳିଦ ଭିତ୍ତି ।

ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ	ଦେଖିଲେଗରୁ ଚାହିଁ ଟ ୫
କୁରସକାରିକାଟ ୧ ୮	ଦ୍ୱାରା ଉପରିମୟକାଳ ଏକ) ଟ ୦ ୧
ବାସୁଦେବ ପଦ ଅଷ୍ଟାଂ	ଜୀବିକାରକ ଆପଥ ଟ ୦
ଆପଥ ଟ ୧	“ କିନ୍ତୁ ରସ ଟ ୦ ୭
ବାନ୍ଦାର ପ୍ରଦୀପେ-	— ମଧ୍ୟରସ ଟ ୦ ୫
ରେବର ଲୋଖ ଟ ୧	ବିମନରେଗର ବିତ୍ତ ଟ ୦
ମିଶନର ଉତ୍ସମ ଆପ- ଥ ଟ ୦ ୫	ମନ୍ଦରଧଳ ପ୍ରତିବାଳ ଟ ୫୯
ଯାତୁର ମଲମ (କୃତା କୁ- ରମ ରାମ) ଟ ୦ ୮	ଦେଖିଲେଗର ପ୍ରଦୀପିତାମହ
ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଟ ୦ ୮	ଟ ୧୦୯

ପ୍ରଦୀପି ।

ଅପଣଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲେଖତା ଘେଗର କଟ୍ଟା-
ବାର ବୁଝ ଯଥେଷ୍ଟୁରୂପେ ପ୍ରଶଂସା କରିଯାଇ
ନ ପାରେ । ୩୦ ବର୍ଷର ଅଧିକ ୫ ୨୦ ବର୍ଷର
ଅଳ୍ପକ ବୟସର ଅମ୍ବର ଜଣେ ପ୍ରତିବାରୀ
ଲେଖତା ଘେଗରେ ଏପରି ପାତ୍ର ଥିଲେ କି
ତାଙ୍କର ଜାବନର ଆଜା ସମସ୍ତେ ଡାଗ କର
ଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଅପଣଙ୍କ ଦର୍ତ୍ତ
(ନ ୩ ମର) କଟ୍ଟାକାଟି ଛାଦାକୁ ଖୁଲ୍ଲାଇଲୁ ।
ଅଛ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଭବିଷ୍ୟତ ଜଣାଉଥିଲା କି କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ରିକା

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରମନ୍ଦିରପତ୍ରିବା ।

୩୧୯
୧୯୫୪ ଜୟାତୀୟ

୩୧୯ ଦିନ ମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ସଙ୍ଗେ ମହିନା । ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୨ । କଷ୍ଟ ଟ ୨୫ । ବାଜାର ପରିଚାର

ମଲିଖ	ଅଞ୍ଜିମ	ବିଜ୍ଞାନ
ବିଷ୍ଣୁକ	ଟ ୨୨	ଟ ୨୫
ଜୀବମାନଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧୯

ରତ୍ନରାଜ ଜାହାଜସଙ୍କାରୀ ବିଜ୍ଞାନମାରୁ ଜଣାଗଲସେ ବିଜ୍ଞାନରଠାରେ ଏବଳଣ ଏବ ଜୀବବାଜିଠାରେ ଏବଳଣ ମାତ୍ର ଇଂରାଜି-ଶାସି ଏବଟକା ଲେଖାଏଁ ଧିର ଦେଇ କର୍ମଚାରୀ ଦରଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ନାମକ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ କାହାର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦରମାକୁ ଅଗ୍ରବାର କରିବାକୁ ଦେଖାପଡ଼ାଇ ଦେଖାପାଇଁ ମାଜିଜ୍ଞାନକ ଠାରୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହି ଜାଗାବାବଦଶ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ କରିବାର ପ୍ରେରଣା-ତେଜନୀତି-ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରେରଣାରେ । ଉତ୍ତରାର ଅଜ୍ଞବନ୍ଦରମାନଙ୍କରେ ଅଭିଭୂତ ଭାର୍ଯ୍ୟ-ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଯାତ୍ରାର ସବାଦବାଦା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲୁ ଏବ ଧରିବି ଅଭିନ୍ଦା ଦେଇ ମାତ୍ର ଏଥିଥିବେ ଅନେକ-କାଳ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଥିବା ଏବ କଣାରେ ପୂର୍ବବନ୍ଦି ଅନ୍ତିମାନ୍ଦରାର ଦେଇଥିଲୁ ବିଅଳପାଇଁ କଣାନ୍ତିମାନ୍ଦରାର ଦେଇଥିଲୁ କାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଟବାକୁ ମେୟେ ର ଲେଖାଏଁ ମୋଟ କୁଳକ ବିକ୍ରି ଦେଇଥିଲୁ । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ସେ କୁଳକ ବିକ୍ରି କରିବାର ପ୍ରେରଣାର ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ଅନ୍ତରୁ ।

ଗର୍ବବନ୍ଦକ ସମ୍ମାରବରେ ପ୍ରକାଶିତ ଖଣ୍ଡେ ପ୍ରେରଣାର ଆମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ରସଲକୁଣ୍ଡାରେ “ଭାଲୁକାହିତିକ୍ରମାନ୍ତି” ନାମରେ ଲୋଗୋଟିଏ ସତ୍ର ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃତି ବାରୁ ପାନବନ୍ଦି ପରିଷକ୍ରମାନ୍ତି ପରିଷକ୍ରମାନ୍ତି ପରିଷକ୍ରମାନ୍ତି ଏବଳାକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା-ଜ୍ଞାନପ୍ରତିବନ୍ଦି ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶକୁ ଏବ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବିବର୍ଣ୍ଣମେଧର ଅଧୀନ କରିବା ବିଷୟରେ ଦେଖାବିରବା ଏବ ଏଥିପାଇଁ ଗର୍ବବନ୍ଦକ ଆବେଦନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏବଲବନ୍ଦ ତେଜ୍ଜ୍ଵାଳାକରି ସାମର ସରଦବରବା ସଜ୍ଜାର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟିର । ସବାର ଏହିଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ଅମୃତାନନ୍ଦର ସମ୍ମାନକୁଣ୍ଡ ଥିଲା ଏବ ଭାଲୁକାହିତି ସମସ୍ତେ ପରିଷକ୍ରମାନ୍ତିରେ ସତ୍ର କରିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଭାଲୁକାହିତି ଭାଲୁକାହିତି ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନେ ପ୍ରେଯୋକଣାମ୍ବିଦ୍ୟା ଅଧିକାରୀ ପରିଷକ୍ରମାନ୍ତିରେ ଦେଇଥିଲୁ ।

ସାମ୍ବୁଧସାଧନର ସେଇଁ ସମାଲୋଚନା ଭାଲୁକାହିତିର କାହାର ଅଛି ବିହିତ ରେ ସମ୍ମାରକ-କର ମନ ମାନ ନାହିଁ । ତେଣୁସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର କରୁଦ ବୋଲି ସେ ସବୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ସେପରି ଅର୍ଥ ଦେଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏବଲବନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାର ସହି ତର୍କ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରୁ କାହିଁ କାରିଗ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ମୁ

ସେ, ସେ କରୁନ୍ତି ବାରୁ ସେ ସମ୍ମାରକ ଟ ଗୋଡ଼ୁଣ୍ଡା ଅପଣାଦହନ ଦେବେ ଅମିଲା ବୋଲି ସ୍ଥାନକ କରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାହା ସେ ପ୍ରକାଶରେ ଅମିଲା ଏ ଦଥା ଅନେକ ଗାଠକାରୀଙ୍କ ଶୁଣା ଯାଇଅଛି ଏବ ଗର୍ବବନ୍ଦର ସବାଦବାହିକାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଅଛି । ମୁଁ ଟାର କରି ଗାଳ ଦେଲେ ସାଥୀରଣ ମତକୁ କେହି ରୂପି ରଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଏପରି ଦୋଷ ସ୍ଥିରେ କେବେ କଥା ଲାଗିଥାନ୍ତା ଏ ଅଜ୍ଞବନ୍ଦର ଗର୍ବବନ୍ଦର ଦରଶାସ୍ତ ଗୁଲିଯାଇଥାନ୍ତା । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ-ଟାର ହେଉଥି ସବୁ ଲିର ଯାଇ ପାରେ ।

ଜଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବେଶା-ହାର ପରିଗ୍ରହାର ନାଥବାନ୍ତାରୁ ବଜରୋଡ଼ଜ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ବାର ମୌଜାର ଦେବେକ ଲେବ ଦଳବନ୍ଦବୋଲି ଗେର ପ୍ରଭାଦ ଅଭ୍ୟା-ଗୁରୁତାର ଲେବକୁ ବଜ ବନ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଦୌରାଣ୍ଡରେ ପରିବାଜାର ପରିବା-ସ୍ଥାବ ଗୁରୁମାନକର ଲେବକେ ଦୋଷ କରିଯାଇଥାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଗ୍ରାମବାହିନୀଙେ ଉଥିରେ ଶୁହାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବ ଅଭୁରମ୍ଭା ସକାରେ ଦେଇଥିବାଧ୍ୟ ଦୋଷାମାନକର ଶରଣାଗର ହେଉଅଛନ୍ତି । ଥମ୍ବାନନ୍ଦ ବିବେଚନାରେ ଲେବେ ଦୟ କରି ରହିଲେ ଏପରାବ ଅଭ୍ୟାଗୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପାରିବେ ନାହିଁ । କୁମେଦାର ଏବ

ପ୍ରଧାନ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ଉଚିତଯେ ପ୍ରଭେଦକ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ପ୍ରକୃତିବାଦ ପୁଲିଷ୍ଵରେ ଦେବା-
ପ୍ରତି ଲେବନ୍ତି କୁଷାଦ ଦେବେ ଭାବା ହେଲେ
ପୁଲିଷ୍ ଅପଶାକ୍ରିତ୍ୟରେ ତୁଳନାକୁ
ସମ୍ମନ ଦେବେ ନାହିଁ ଏବ ଅକଳମେ ସମସ୍ତ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମର କଣ୍ଠପକ୍ଷଙ୍କ ବହୁଲୋତର ହେବ ।
ଆପଶାକୁ ଆପେ ସାକ୍ଷୟ ନ କଲେ ପ୍ରଜାହାତ-
କୁର ଅନ୍ୟଭାସ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଗର ପ୍ରକାଶିତ ବ୍ୟବସାୟୀରେ ଦୁଧବିଷ
ୟୁବେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳିତ ଥିଲା । ବହିରେ
ଲେଖାଥିଲା କି ସ୍ରନ୍ଧ ଦୁଧ ଶିଶୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ସମ୍ବେଦନ୍ତ ଜୀବିତ । ମାତ୍ରଦୁଧ ଅଭିଭବେ
ଚିଠିକା ଦୁଧରେ ଜଳ ମିଶାଇ ଶୁଅଇବା ଏବଂ
ମାତ୍ର ଉପାୟ । ପ୍ରଥମୀ ଦୁଧରେ ଉନିଭାଗ ଜଳ
ଓ ତଳ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଗର୍ଭର ମିଶାଇ
ପିଲାଇ ଆଇବାକୁ ଦେବ । ଅଛୁଟା ଓ କୟମି
ଦୂରି ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଜଳର ପରିମାଣ ଉଣା ଓ
ଦୁଧର ପରିମାଣ ଦୂରି କରି ଯାଉଥାରେ ।
ଜଳ ମିଶାଇବା ପୁଣେ ଦୁଧକୁ ଅଳ୍ପ ଅଭିଭବ
ନେବ । ଏହିପରି ଦୁଧରେ ଜଳ ଓ ଜଳାର
ମିଶାଇଲେ ଗାଢ଼ ଦୁଧ ଠିକ ଗର୍ଭ
ଦୁଧପରି ତୁଳି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀମାନେ ସଦଳରେ
ପରିପାଦ କରି ପାରନ୍ତି । ବେବେବେ ଦିଲ୍ଲୀମାନେ
ଏହି ଦୁଧଦୂକା ପରିପାଦ କରି ନ ପାଇବାକୁ
ଫେରଣା, ବାନ୍ଧୁ, ଉଦସିମୟ ପ୍ରକଳିତ ପାତା
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁଧ-
ସଙ୍କରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାର ଅବା ଏକଶାତୁକାରୀ
ପରିପାଦ ତୁଳକ ଜଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ ରୂପରେ
ସେହି ଜଳ ପ୍ରିୟଗୋଟିଏ ବହୁ ଥିବ ମେହି ଜଳ
ମିଶାଇ ଶୁଅଇଲେ ହଲ ଦେବ । ଏଠାରେ
ଆଜେବ ଲେଖକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁଧ ସଙ୍କରେ
ଧାରି ନିହାଇ ଖାଇରେ ବିଷ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର
ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଦୁଧମୂଳକ ବୋଲି ବୋଲି ଦେବ
ଅଛି ବରଂ କୁ ଅଭିଠା ବା ବନ୍ଦନ ଦୁଧ
ପଳମାନେ ପରିପାଦ କରି ନ ପାଇବାକୁ ଫେର
ଗରିବ ହୋଇ ପରିପାଦ କରି ନାହାନ୍ତି ବେଳ
ଜାତ ଦୁଧରେ । ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବେ ବିତ ଦେଖି
ଅଛୁଁ ଯେ ଜଳ ମିଶାଇ ଦୁଧ ଶୁଅଇଲେ ପିଲା
କର ଉପକାର କିମ୍ବା ଅପକାର ଦୁଷ୍ଟିଲାହି

ଅନୁଚନ ହେଲ ବିଶ୍ୱାସ ଗର୍ଭର ଲଭ
ତଥ ଶାବେଦ ପରା ପର୍ବ୍ରସନ କରିଲଙ୍କରେ

ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ ପାରାଗୋପିତ ବିଚରଣ ଅବସରରେ
ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କର ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ଦିଆନ୍ତରେ
କହିଥୁଲେ କି “ଲଂଘନମାନେ ଯେପରି ବରିକ-
ବ୍ୟବସାୟୀ ଜାତ ହନ୍ତୁମାନେ ଘେମନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ-
କାରି । ତନ୍ତୁ ହନ୍ତୁମାନେ ଶିଶୁ ବରିକ ବ୍ୟବ-
ସାୟୀ ଜାତ ହେବେ । ହନ୍ତୁମାନଙ୍କ ବହିଥରେ
କର୍ମେଦ୍ଵେଷ ଉଣା । ଏମାନେ ଯେତେ
କହିଲାପିଯୁ ଓ ବିଦ୍ୟାନୁଗ୍ରହ ତେତେ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟାଳ ଓ କାର୍ଯ୍ୟପିଯୁ ସନ୍ଦର୍ଭ । ହନ୍ତୁ ସୁମା-
ନାନେ ସୁଦେଶିମାଜଳର ସାମାଜିକ କୌଣସି
ଓ ଶାସ୍ତ୍ରବିଜ୍ଞାନ କିନ୍ତୁ ଯାହା ସେମାନେ ବିଚର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବେଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛୁ ସେ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଢ଼ିବି କରିବାର ସାହସ ଓ
ଉତ୍ସାହ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଥିଲାହିଁ ।

ବମେଇର ଗବ୍ରେନ୍ ସାର୍ଥିକଥା କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏହା ସବ୍ଦା ସ୍ଵର୍ଗରଖିବା ଆମ୍ବୁ-
ମାନଙ୍କର ଭିତର । କେବଳ ବିଜୁଆ କରିଲୁ
ଦିନ୍ଯା ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଲେ ଘାଲ ଫଳକ ନାହିଁ
କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭିଷାଳକ କରିବ
ଆବଶ୍ୟକ । ‘କହୁ ଦେଖାଇବା ନା କରି
ଦେଖାଇବା’ ଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରବାଦ
ଏବ ଏଥର ଅର୍ଥ ଅଛନ୍ତି ମୂଳ୍ୟବାନ । ଶିତର
ଲେବକର ଏବାକୁ ଉତ୍ତରିକ୍ଷ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ
କବାଦରଗ ଦେଖାଇ ଅପର ଲୈବକୁ ଶିଖ-
ଦେବେ । ବିଜୁଆ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିବାହୁବଳ
ଶିଳ୍ପର ଛନ୍ଦର ଦେଇ ନାହିଁ ସକଥା ଆମ୍ବୁ-
ମଳେ କହୁନାହୁଁ । ମାତ୍ର ଏକଥା ସହ୍ୟ ପେଣେ
ଶତ ଉପଦେଶତାରୁ ଏବ ଉଦାହରଣର
କଳ ଅଧିକ ଏବ ଭାବୀ ଅଶ୍ରୁକରିବ ।

ବୋଷୁକେବାର ସଙ୍ଗର୍ଲିରେ ବୟାଦି କାହିଁ
କାରୁ ଉଳନିଶ୍ଚିତ ବଥାମାନ ଭକ୍ତିପଢ଼ି
ଏଥରୁ ଧାଠକମାଳେ ଦେଖିବେ ସେ ବାଲେ
ସବଠାରୁ ଶୂନ୍ୟବାଦ ସହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାନିବାର
ପିଅଛି ମାତ୍ର ବାଲେରେ ଓ ବଳିବା
ମଧ୍ୟରେ ଅକୁ କାହା ଅଛି । ବାହକା ଲେଖ
ଅଛି ଯଥା—

“ ଗର୍ବୁଳଙ୍କ ମାସ ଶା ୧୯ ଉତ୍ତରାତ୍ମି
ସ୍ଵପ୍ନକୁଥାତୀରୁ ଶୂନ୍ୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ର
ବୋଲୁହେଲାବ ପିଙ୍ଗଅଛି । ଶୂନ୍ୟକୁଥାତୀରୁ
ମନ୍ଦେଇ ଜୟାବାଟେ କାହାଣୀଗଲାପୁ ଏକବୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବ ଏଲମୁଠୀରୁ କଟକପଥରେ

କୌବା ଗତାୟାତ କର ପାଇବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି
ଲେବ ବଳଜୀନ୍ୟଦକ୍ଷିଣ୍ୟ ଏ କଗରର ପର-
ମିଳ ଘାଡ଼ୀରୁ କୌବାରେ କଟକରୁ ଯିବାକୁ
ନହା କରିବ, ସେ ପ୍ରଥମେ ବଳଜୀନ୍ୟଦ-
ମଧ୍ୟରେ ଅଛ ତୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଚାରିଗରୁହିଆ-
ଲାଇତାରେ କେନାଳ ଭାବେ ପଣ୍ଡି ଉପ-
ଗେହୁ ବାଟେ କଟକରୁ ଯାଇ ପାଇବ । ତେଣେ
ବଳକଟାରୁ ବେଶବୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁମର
ପୂର୍ବରୁ ଗତାୟାତ କରିଥିଲୁ, ଏହି ଦିନମୁ
ଆମ୍ବେନାନେ ସଥା ସମୟରେ ପାଠକବର୍ଗଙ୍କୁ
ଜଣାଇଅଛୁ । ଭେଗବରାରୁ ପାଇପଡ଼ା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନାଳ ପିଟ ଯାଇଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ସାଧା-
ରିଗର ଯିବା ଅବିବା ନିମନ୍ତେ ହଜୁ କେନା-
ଳରେ ଖୁମର ତଳ ଲାହୁ । ଏହି ଅଗ୍ରଞ୍ଜ
ପାରମଧରେ ଖୁମର ଗତାୟାତ କରିବ ହୋଇ
ଶୁଣା ଯାଉଅଛୁ; ହେବଳ ଆଇପଡ଼ାଠାରୁ
ବଳଜୀନ୍ୟଦ ଉତ୍ତର ଜାରିଥିଲୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି କେବେ ମାଲଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକର୍ଷ ଖୁମର
ଯିବା ଥାବିକାର ସୁବିଧା ତଥାର ପାରୁ ଲାହୁ ।
ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରାକ ସମ୍ରକ୍ଷଣୀୟ ଖୋଲା
ହୋଇ ପାଇବ, ତାହା ହେଲେ ବଳକଟାର
କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁମର ଗତାୟାତ କର ପାଇବ ।”

ଗର ଦୂରବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା-
ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଛେକ ଶୁଣି ବାର ଯାଥେଥିବାରୁ
ବିଜ୍ଞାନକୁ ଏଥର ଦୂରତା ନିବାରଣ ଏବଂ
ପରୀକ୍ଷାରେ କରୁଣ୍ଟି ହେବା କାବଣ ଶୁଭମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ସାହ ଦେବା ଉବେଶରେ ଆସନ୍ତୁ କଟକ
ସାହେବଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ଶାସନବର୍ତ୍ତମାନେ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ନୟକୁ
ରେଖାଲୁଣ୍ଠି ଏବଂ ଘନଲିଖିତ ମହାଶ୍ୱରମାନେ
ବନ୍ଦିର ସର୍ବଧାରାରେ ଦେବାଇଲାନ୍ତିରୁ । ଯଥା—ନକାବ
ହବଦୂର ଲିଖିଥ, ତାକୁର ମହେନ୍ଦ୍ରଲାଲ
ସବଜାର, ମୀ, କିଷ୍ଟ, ମୀ, ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ର, ଦଶ,
ମୀ, ପନ୍ଦିରପାଲ, ମୀ, ଅନ୍ଧମୋହନ ପ୍ରସ୍ତୁ, ମୀ,
ପ୍ରେସର, ବାବୁ ସ୍ଵର୍ଗକାଳର ଅଶକାର, ମୀ
ସେ, ବାବୁ କୃତିବାହୀନେକ, ରେବରେଣ୍ଡ
କଣ୍ଠ, ମୀ, କଟନ, ତାରୁତ ବିଜ୍ଞାନକାଳମିଶ୍ର,
ତାରୁତ ଶୁଭୁଦାମ ଲାଲ୍ପର୍ଣ୍ଣ, ତାରୁତ କାରିଲାପୋ
କମିଟୀ ଓ ସୁନ୍ଦରପାତ୍ର କରିବେ, ସମୟରେ
ପ୍ରକାଶ ଆଇବ । କଟନସାହେବ ସେତେ-
କେବେ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ହେବେବେଳେ ସେ
କରୁଥିଲେ ସେ କଂଗାରୁଥାର ଜୀବ ବିର୍ତ୍ତ-

ମାନ୍ଦୁ ରଖି କ୍ଷେତ୍ରପରିମାଣ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଥଳାଷ୍ଟା
ଏକାବେଳକେ ଛାଇ ଦେଲେ ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଙ୍କ ରଖିବାର
ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସବୁ ବିଷୟର ମୋଟଅଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହଲେ ତାହା ହେବ । ଆମୁମାଳକ୍
ବିବେଚନାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥଳାଷ୍ଟାର ସୀମା ଜଣା
କରିବା ଉଚିତ ନୁହୁର । କାରଣ ତାହା ହେଲେ
ଦେଶୀୟ ଭାଷାପ୍ରକଳ୍ପ ଲେବନ୍ଧର ଅଣ୍ଟା ରହିବ
ନାହିଁ । ସାହୁତ୍ୟ ଏବଂ ଅଙ୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଙ୍କ
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟର ମୋଟଅଙ୍କ ରଖିବାର
ନିୟମ ହେଲେ ସୁବିଧା ହୋଇ ପାରେ । ପୂର୍ବେ
କେବଳ ମୋଟପଳ ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତିମାନେ
ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତହିଁରେ ଯୋଗିଥି
ତାର କୌଣସି ହାନି ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା ।

ଗତମାସ ପା ୩୯ ଖର ଇକ୍ଷ୍ଵଳସହିକାରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା "ଶା ମର୍ମଭାଙ୍ଗ" ସ୍ଥାନରିତ
ପ୍ରେରିତପଦିର ଦୂରଝଣ୍ଡ ପ୍ରତିବାଦ ଅମ୍ବେମାନେ
ପାଇଅଛୁଁ । ପ୍ରତିବାଦମାନ ଅଧିକାରୀ ବାର୍ତ୍ତକୀ-
ଚାରୁ ସ୍ଥାନାଭବରୁ ଅବିକଳ ପ୍ରକାଶ କରି
ଏବଂ ଏହିର ସାରମର୍ମ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଧ୍ୟ-
ସହିତ ଜଣାଉଅଛୁଁ ସଥା ।

ନଗରେ ଦୟାର ହାତକାମାଦ୍ୟାଲୟରେ
ବିଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଦେବାର ବନୋବସ୍ତ
କରିବାରେ ସାମାନ୍ୟ ବିଲମ୍ ହେବା ପରିଦ-
ର୍ଶକ କର୍ମଗୁଣଙ୍କ ଦୋଷ ନୁହଇ ନୃତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଟ୍ରେ କରିବାକୁ ଦେଲେ ଉପରସ୍ତ କର୍ମଗୁଣଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରର ଅଜ୍ଞାନବା ଖର୍ଚ୍ଚର ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ
ଉପରକରଣ ସମସ୍ତର ଥିଲେ କଳ ତ ଶିଳକ-
ପ୍ରତିକ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ଓ ସେହିତର ବାରଗୁରୁ
ବିଲମ୍ ବୋଲଥିଲା । ପରିବାଦର ଏ ଥିଲିଛି
ସୁତ୍ର ସଙ୍ଗତ ଅଟିଲା । ଦର୍ଶକାରପ୍ରାୟ ବହୁ
କାହାରକି ନ ଦେଖାଇବା ସମ୍ଭବରେ ପରି-
ବାଦକାରମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ବ ଉତ୍ତର ବହୁ
ସମସ୍ତାବଶକ୍ତ ଜୀବିବା ନିମିତ୍ତ ପରାମର୍ଶ-
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଲଟକାଇ ଦିଲ୍ଲାଯିବାର କଥା ନୁହଇ
ଯେ ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ଅସି ତର କରିବ ସେ
ଦେଖିଗାରିବ । ଯେବେ ଏହି ନିୟମକୁ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ସମ୍ବାଦକ ବା ପ୍ରଧାନବିଭକ୍ତ-
ମାନେ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ ତେବେ ଆଜି
ସୁଧାରର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ବହୁ
କାହାରଲେବକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ପରିଦର୍ଶକ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବା କଥା ଶୁଣି

ମର୍ଦ୍ଦଗୀ ଅପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦି-
କାରମାନେ ସ୍ଥିକାର କରୁଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ
ବହୁ ଦେଖାଇବାରେ ଅପତ୍ତି ନାହିଁ ।
ପୁରୁଷ ଏ ସମଜରେ ଆଉ ବିଶ୍ଵ ବୋଲିବାର
ପ୍ରୟାଳକ ନାହିଁ ।

ଦର୍ଶକାରୀଯାୟବିହରେ ପରଦର୍ଶକ ଏହି-
ପରି ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ କି “ଶିଷ୍ଟ-
କଳ୍ପର ସ୍ଵ-ବିଜ୍ଞାଗୋପିତ ବ୍ୟବହାର ନ ଦେଖି
ଦୂଃଖିତ ଦେଲୁ” । ପ୍ରତିବାଦକାରୀମାନେ
ବୋଲନ୍ତି କି ପରଦର୍ଶକଙ୍କର ଏହି ଲେଖିବାର
ଅଧିକାର ଅଛି ଏଥରେ ସୁଖି ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ
ଥିବାର ‘ନର୍ମତାଷ୍ଟି’ କାହିଁ କି କଲୁନା କଲେ ।
ଆମ୍ବେମାନେ କହୁ କି ପରଦର୍ଶକ ଏପରି
ଅଧିଷ୍ଠ୍ର ଭାଷାରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କି ଲେଖି ଶିଷ୍ଟକର
ଦେଖାଇ ପିଟାଇ ଲେଖିଦେବାର ଉଚିତ ଥିଲା
ତାହା ହେଲେ ବିଜ୍ଞାଗୋପିତ ବ୍ୟବହାରୀଯତ୍ତର
ନାନାଦୋଷମଧ୍ୟରୁ ଶିଷ୍ଟକ କେଉଁ ଦୋଷର
କରୁଥିଲେ ଠିକ କଣା ନ ଯିବାରୁ କିମ୍ବା ଉପର
ଲୋକ କିମ୍ବା କଲୁନା କରିବେ ଏଥିରେ
କିମ୍ବା ଅସଙ୍ଗତ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପାଠ୍ୟସ୍ମୁକ ଭାଲିକାରେ ଥୁଳା କାହାଙ୍କି
ସୁପ୍ରକମନ୍ତ୍ରରୁ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରସ୍ତୁକ ବାଜୁ ଦର୍ଶକାରୀ
ପ୍ରାୟ ବହରେ ପର୍ଷିର କାମ ଲେଖିଦେବା
ପରିଦର୍ଶକ କର୍ମଚାରୀର କ୍ଷମତା ଥିବାରୁ
ବିଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ପ୍ରତି
ବାଦକାରୀଙ୍କ ମତରେ ଏଥରେ କିଛି ଦୋଷ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁମାଳିଙ୍କ ମତରେ ଯେବେଳେ
ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହି ପରିଦର୍ଶକଙ୍କର ବୌଧିଷି
ସମ୍ରକ୍ଷ ନ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ପ୍ରତିବାଦକାରୀଙ୍କର
ବାଧାକୁ ଅମ୍ବୁମାଳେ ମାନନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଦୂର୍ଗମ
ବିଶତଃ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅକ୍ଷୟ
ସୁରକ୍ଷା ସୁରକ୍ଷା ପରିଦର୍ଶକ କର୍ମଚାରୀ
ମାନେ ପୁପ୍ରକର୍ଷିତକଥାରୁ ଅଶ୍ଵବାରର ଅଶୋଗ
ଦୋଷାତ୍ମକିଣି । ଏ ବିଷୟ ଅମ୍ବୁମାଳେ
ପୁନଃ ଦେଖାଇ ଦେଇ ଅଛୁ ଏହି ପ୍ରତିବାଦ
କାରିମାନେ ଅକ୍ଷୟ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳିତେ
ପଢ଼ିଥିବେ ଯେ କେବେଶଗ୍ରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରୁ
ସମକୀୟ ଦସ୍ତଳିଷିର ଦିଗ୍ବ୍ୟାପ କରିବା କାରି
ପାଠ୍ୟସ୍ମୁକର ଶୋଷିଏ ସବୁଦିନିଟି ଜିଯୋ
କରିବା ଭାଲିରେ ବାବୁ ବଧାକୀଆର
ସୁରବେଚନା ସ୍ଵର୍ଗକ ହକ୍କୁ ସବକମ୍ପିଟିରେ ବା
ବାକୁ ଅନିହକ ହେଲେ କାରିଏ ହକ୍କୁ ଦସ୍ତଳି
ମଧ୍ୟରେ ଜାହାକର ଘାରର ଖଣ୍ଡି ଥିଲା

ମଳକଥା ଏହିକ ସମ୍ମରଣ ସୁଲକ୍ଷଣ ନିରପେକ୍ଷ
ବିଗ୍ରହ ଦେଖା ଅଭିଧନ୍ତ କଟିଲା ଏଥିଥାର୍ଥ
ଶବ୍ଦଶୀଳମେଳା ଧାରା ହୃଦୟକଳା କରିଯାଇ
ତତ୍ତ୍ଵନୀତାରେ ନିୟୁପନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାବହାରକ ଶାକପିଣ୍ଡ ।

ବ୍ୟାବହାରକ ଜ୍ଞାନଶିଳ୍ପାର ଉଦସ୍ୱର ତେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିବା କମିନ୍ତେ ଗର୍ଭିରୁ-
ଜ୍ଞାନରେଲ ବାହାଦୁର ଅଭିଧାରୀ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାରେ ହୋଇ ଉପାର୍ଟମେଣ୍ଟରୁ ସେହି ବିଷୟର
ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାରବଳପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏଛି ।
ଏଥର ସାରଂଶ ନିମିଶେ ସମବିତ ହେଲା ।

ଅଳନ ତେବେଶାଦ ଶିଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦ
ପ୍ରଦେଶରେ ମାନ୍ଦାଜି ଓ ବୋମାଇ ପ୍ରଦେଶ
ଅପେକ୍ଷା ବିଶେଷ ଉପାୟ ଓ ଭନ୍ଦ ପରିଦୃଷ୍ଟ
ହୁଅଛି । ମାନ୍ଦାଜିରେ ବେଳକ ଏକ କଲେଜରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଓ ବୋମାଇରେ
କ୍ଲେଶ ସେହିପରି ବଙ୍ଗଲାରେ କ୍ଲେଶର
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆଳନରୁଥି ଲାହ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି—ତବେଶା-
ଶିଳ୍ପାବିଷ୍ଵରେ ଚିକିଗୋଟି ସଜ୍ଜାଧାରାନଗର-
ଭାଗର ଅପର ସୁନରେ ବିଶେଷ ଉପାୟ ଦୃଷ୍ଟ
ହୁଅଛି ନାହିଁ—କର୍ମପ ଶିଳ୍ପାପ୍ରଶାଳାରୀ କସ୍ତ୍ରାବ-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବ ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହବାକର ବାର୍ଷିକ
ବୋଲାଥିଲା । ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟାଶାସ୍ତ୍ରକରେ ନୂତନ
ପଦକର ସମ୍ମି ଅବଧିକ ବରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୟକବ୍ୟାଳପୂର ଶିକ୍ଷା ଅବେଳା
ଅଂଶରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲେ ବି ହେବ କବ୍ୟାବି-
ଦାଇକ ଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚସଙ୍ଗରେ ବିସ୍ତାରପ୍ରାୟ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷାବିମିଶ୍ର ଶ୍ଵରବିର୍ଦ୍ଧର ଶିକ୍ଷା
ବିସ୍ତାରବିଷୟରେ ତିଳୋଟ ଅବସ୍ଥାର ଉପରେ
କରିଅଛନ୍ତି— ୧ ମ ୧୯୫୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବ୍ୟାଦର ସୁପ୍ର-
ସିଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନର ଅଗା ଉତ୍ତରେକୃତ ସରାର ପ୍ରେରଣ
ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତିକାଳକ ଶିକ୍ଷାର ଅବସ୍ଥା । ୨ ମ୍ୟୁ
୧୯୭୯ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ୩ୟୁ
୧୯୭୯ ସାଲଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଅବସ୍ଥା
ଗର୍ଭିମେଘପଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥିତାତ ୧୯୯୩
ସାଲରେ ହେଲ ବିନ୍ଦୁ ୧୯୯୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗର୍ଭିମେଘ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟର ବିସ୍ତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସ୍ଥିତିରେ କରି ନ ଥିଲେ— ଏବେକାଳି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଘନାରବନ୍ଧୁବାୟ ଓ ସଜକର୍ମଚର୍ଚ-
ପ୍ରଭାବ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଗର୍ଭିମେଘ ୧୯୯୩
ମସିହାରେ ପଥମତ୍ତଃ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକ

ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କଲେ ୧୯୫୪ ସାଲଠାରୁ ସନ-
ଗୀୟ ଯହରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଶିକ୍ଷାର ନିଜ ପ୍ରଦାନକୁ ଦେଲା
କିନ୍ତୁ ଏ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାବହାରକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି
ଦୁଷ୍ଟିପାତ୍ର ହୋଇ ଲାଗି । ଅଛି କେବେଳକର୍ତ୍ତା
ଦେଲା ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟାବହାରକ ଜ୍ଞାନଶିକ୍ଷାର
ପ୍ରଯୋଜନୀୟତା ଉପେକ୍ଷାରୂପେ ଉପଲବ୍ଧ ହେ-
ବାର ଲାଗିଥାଏ ଦେଉଥାରୁ । ଶିକ୍ଷାକମ୍ରିଶଳ ଏ
ଶିକ୍ଷାର ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁଭବ କରି ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥି-
ଲେ ସେ ବାଳକମାନଙ୍କର ବେଳକଳ ବ୍ୟାବହାରକ
ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି କି ଉପରେ ଯାହା-
ହାବ ଅବମୂଳ୍ୟ ସମ୍ପ୍ର ବିଷୟର ଅବଶ୍ୟକ
ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ଏପରି
ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଅଛିଏବ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଶିଳ୍ପାଚ ଶିକ୍ଷାର ଜ୍ଞାନ-
ଲାଭ କିଷ୍ଟରେ ପ୍ରଥମରୁ ଦୁଷ୍ଟି ବଖା ଅବଶ୍ୟ-
କ । ଅନେକ ସ୍କୁଲରେ ବ୍ୟାବହାରକୁ
ପ୍ରବେଶିବା ଅସ୍ଵାକାରେ ଉତ୍ତରାହ୍ୟ ଦେବାର ଅନେକ
ଶତ ପକ୍ଷାଶ୍ଵଳା ପରିଚାରକ ବରତ୍ର । କୌଣସି
ବ୍ୟାବହାରକ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଅଗ୍ରବରେ ସେମାନଙ୍କ
ଶିକ୍ଷିତ ଜ୍ଞାନ ନିଷ୍ଠଳ ହୁଏ ଅଛିଏବ ଶିକ୍ଷାକମ୍ରିଶଳ
ଅନୁଭେଦ କରିଥାଇନ୍ତି ସେ କୁଳ ଶ୍ରେଣୀର ସ୍କୁଲ-
ମାନଙ୍କର ଉପର ଶ୍ରେଣୀରେ ଦୁଇଗୋଡ଼ି କରିବା
କରିଥାର । ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ବେଳକ ପ୍ରବେ-
ଶିକ୍ଷା ପଶ୍ଚାତ ଉପରୋଗୀ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କ ପଠିବ
ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସୀରେ ଶିକ୍ଷାକମ୍ରି ବାଣିଜ୍ୟ
ଓ ଶିଳ୍ପାଚ ବ୍ୟାବହାରକ ଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷା ଦାନ
କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବ ଓ ଉତ୍ସଥ ବିଜ୍ଞାନର
ପ୍ରସାରୋତ୍ତମ ସମାନଙ୍କ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ସତ
ଜୀବିତରେ ସମାଜ ଦାନର ଧାର୍ତ୍ତପିତ୍ରକୁ ପ୍ରଦାନ
ହେବ । ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ କମ୍ରି-
ଶଳର ଉତ୍ସମନ୍ୟ ଅଧିକାର ପ୍ରମାଣମାନକ
ଜୀବିତରେ ପରିଗତ କରିବା କିଷ୍ଟରେ ଯହ ଓ
ବିଧାନ କରିବାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଗର୍ଭତ୍ତମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭାବ-
ଶବ୍ଦରୀୟ ଗର୍ଭତ୍ତମେଷ୍ଟ ଅନୁଭେଦ କରି ବହିଅ-
ପ୍ରତି କ ନ୍ୟାବହାରକ ଜ୍ଞାନଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ
ସହିତେ ସାଧାରିତବଦ୍ୟାକମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ହେବ ଓ ଦେବକଳ ଶିଳ୍ପକର୍ମକାଳୀନଙ୍କ ପାଇଁ
କିମ୍ବା ହୋଇଥାରବ କହିବ ତେଣୁ
ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାବହାରକ ଜ୍ଞାନ
ଶିକ୍ଷାର ବିଦ୍ୟାକୁ ସମ୍ପ୍ର ସ୍ଥାନକ ପ୍ରଗାଢ଼ାରେ
ପ୍ରାପ୍ତିତ ହେଲେ ଜାଦୁକୁ ସଳପ୍ରବ ଦେବକ
ହାହି । ଅଛିଏବ ଜଣଲାଭ ଶିକ୍ଷା—

ବିଶ୍ଵାର ତରେକୁର ଟଳିପାହେବ ସେହି-
ବିଷୟରେ ଅଭିମନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ସୁତଦିପଣାଳୀରେ ତିନ୍ଦିବିଜ୍ଞାନ୍ୟମାନ ଦସା-
ଲଲେ ଚତୁପଦି ଦେଶୀୟଲେବକର ଦକ୍ଷିଣ ଶବ୍ଦା
ଓ ବିଶେଷ ସମ୍ମନ ଉହିକ ନାହିଁ । ଏ ଶିଳ୍ପ ବିଷ୍ଣୁ-
ଦିବ୍ୟାଳୟର ଅନୁରଦ୍ଧିତ୍ବ ହେଲେ ସାଧାରଣ-
ଶିଳ୍ପାପର ଦେଶୀୟମନଙ୍କର ଶବ୍ଦା ଆକର୍ଷଣ
କରିବ । ଏଠା ଦୂରେଦିମାନେ ଦୟାଧିକ
ଅବା ଶ୍ରମିକବାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅମର୍ଯ୍ୟାଦାବିଷୟ ଜ୍ଞାନ
କରିଲୁ । ସୁତଦିପଣରେ ଏ ଶିଳ୍ପ ସ୍ପୃଧିତ
ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟାଳୟ ସହି ଏହାର
ସ୍ଵର୍ଗ ନ ରହିଲେ ଏ ଶିଳ୍ପ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ଓ
ମୁକ୍ତ କର୍ମପ୍ରାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହାବରରେ
ଏଥରେ ପ୍ରଲୋହନର ଅଳ୍ପକ ହେବ— ଅଗ୍ରଏବ
ତିଥିକୁ ଉତ୍ସାହିତ୍ୟରେ ମୁଲ ବା ଶିଳ୍ପଦିବ୍ୟାଳୟ-
ସ୍ଥାନକୁ ତଥାକୁ ହାତସ୍ଥଳରେ ସନ୍ତୋଷଜ୍ଞ
ବରବାକୁ ହେବ । ଏ ଶିଳ୍ପଦିବ୍ୟାଳୟ-
ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱର ଶାଖାବୁଧ୍ୟହେବ ଓ
ଏହି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦିବ୍ୟାଳୟ ଛଇ ଶିଳ୍ପଶାଳାର
ମୂଳସ୍ଥାନହେବ । ଏହି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ପ୍ରଦେଶୀୟ ଶିଳ୍ପଦିବ୍ୟାଳୟ ବା ଉତ୍ସାହିତ୍ୟରେ
ବଲେଚନାମରେ ଅଭିହତହେବ ସାଧାରଣଶି-
ଳାବିଜ୍ଞଗର ଅଧ୍ୟେ ବା ଶିଳ୍ପକଲେଜର ଅଧ୍ୟେତ୍ର
ସମ୍ବଲ ବିଭିନ୍ନରେବେ ଅଳ୍ପ କୌଣସିଠାରେ
ଏ ମୁଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପଢ଼ିବ
କଂଚିପୁରାହାର କୁରୁତ୍ୱଜ୍ଞତ ସମ୍ମାନ ହେବ ଓ
ଏହି ସମୟ ଶତ ମଧ୍ୟ ଶିଳ୍ପଦିବ୍ୟାଳୟ-ସମ୍ବଲ
ଶିଳ୍ପକ ଶିଥ୍ୟେକିତ ହେବେ । ବେଳେ ପ୍ରଦେଶ-
ମନ୍ତ୍ରେ ଚର୍ଚିତ ପ୍ରଯୋକନ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ
ଦିବ୍ୟାଳୟର ବର୍ତ୍ତମାନ, ଲୋକାଲହୋର୍ତ୍ତ,
ତଥାକୃତ୍ୟାନ୍ତର ଓ କୃତ୍ୟବାନୀଯର ତତ୍ତ୍ଵକୁର-
ମାନଙ୍କଣିତ ପରମାଣୁକର ବାହା ପ୍ରିୟ କରିବେ ଓ
ମୁଲର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପଦ ଅନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି
ପାଇବିଥିରେ ଥିଲା । ଏହି ପ୍ରଯୋକନ ଅନୁମୋ-
ଦିତହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟବାଧ ହେବ ଓ ଦେଶର
ନିରାକାର ମୋତକ ହେବ ।

୩୮

ଭୁଲସାହତ୍ସମ୍ବିଳମା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା କ୍ଷମିତାରେ ଏହି ଶରୀର
ପ୍ରଦିଷ୍ଟା ଦିନ୍ଦୁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ କଗଜରେ
ଥିବା ଶିଖିଲାଗିବ ସ୍ଵପ୍ନକ ପ୍ରଣେତା ;—

ଶ୍ରୀମତୀ	କାରୁ	ବାଜକାଥ ବନ୍ଦେନାଥାନ୍ତିଷ୍ଠିତ ।
"	"	ରଥାଳାଥ ରଥୁ ।
"	"	ଗୋପବନ୍ଧର ରଥୁ ।
"	"	ମଧୁସୂଦନ ରଥୁ ।
"	"	ସୁମରଙ୍ଗର ରଥୁ ।
"	"	ବଲବନ୍ଦ ଦାସ ।
"	"	ଗୋବିନ୍ଦାଥ ।
"	"	କରଣ୍ଦୋଦନ ଲୁଳା ।
"	"	ଚର୍ବିଜ ପଞ୍ଚନାୟକ ।
"	"	ହାରକାକାଥ ରତ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ।
"	"	ଲଲିତମୋହନ ଚକ୍ରପତୀ ।
"	"	ସୁମରୁଷନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।
ପଣ୍ଡିତ	ଆ	ପ୍ରଭାବର ବିଦ୍ୟାଗରୁ ।
"	"	ଗଦାଧର ଢୀପାଠି ।
"	"	କପିଲେଖର ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ।
"	"	ନିମାକୁବ୍ରଦ୍ଧ ଦକ୍ଷାରୂପ୍ୟ ପ୍ରଭାତ-
		ପାତ୍ର ବିମ୍ବିତ ପତ୍ର ।

ମହାଶ୍ରୀ

“ଭକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାହଚର୍ଣ୍ଣ ଓ ଲେଖି
କବର ଅଗ୍ରବ କଥାରେ ସାହଚର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା
ଚର୍ଚା ଏକାଶେ ବୌଧିଷ ପ୍ରକଳ୍ପିତପ୍ରଣାଳୀ ନ
ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେ କହନ ଅର୍ଥ୍ୟ ସାହଚର୍ଣ୍ଣରେ କିମ୍ବା
ପ୍ରକଳ୍ପା କରିବାରୁ ସଙ୍କଳ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ତାହା
ଅପରିକ୍ରମ ପରି ବିଦେୟାଶ୍ରମ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହଚର୍ଣ୍ଣ
ସାମେଶ କରେ ଅତିଏବ ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରକାଶ
କାଳ ଅମ୍ବବରେ ଝଲକ୍ଯାତା ଉପଲବ୍ଧରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦାନ
କରି ବାଧିତ କରିବା ହେବେ କବି ।”

ମଦମୁଦ୍ରା ବଜାର }
ଛାଇଶ ଲକ୍ଷ ଅରପ୍ତ
ସତ ୧୮୨୨ ମଧ୍ୟ }
ଶାଖା

ପ୍ରେରଣ କରିବାରେ :—ପଣ୍ଡିତ ଶା ନମା-
ଦବିତିର ଉତ୍ସାହୀୟ, ବାରୁ ଲଜ୍ଜମୋହନ-
ଚନ୍ଦରୀ ପଣ୍ଡିତ ଶା ପ୍ରସାଦର ବିଦ୍ୟାରୁଷ,
ବାରୁ ଏକନାଥ କନ୍ଦ୍ରପାଞ୍ଚାୟ। ବାରୁ କାଳା-
ପଥ ବନ୍ଦେପାଞ୍ଚାୟ, ବାରୁ ଜୀବନୋଦନ-
ଲଙ୍ଘ, ବାରୁ ବୌଦ୍ଧଗଜଳ ସମ୍ପଦ ଅଳ୍ପ
କେବେକ ଉତ୍ସାହକଳ ସମ୍ମଲେ ବାରୁ
କାଳୀପଦବନ୍ଦେପାଞ୍ଚାୟନାର ସମ୍ମର ବି-
ଦେଶ୍ୟ ବିଦୂତ ଦେଖ ଉତ୍ସାହ ପାଇ ପ୍ରସାଦ-
ମନେ ନମ୍ରାଜୀତ ବିଶ୍ୱମାଳ ବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରକି-
ଷଙ୍କାୟକରନାମ୍ବ ବିଶ୍ୱରୂପ ହୋଇ ପଣ୍ଡିତ

ଦେଶମାଳା ପାମକ ପୁଣ୍ୟରୀର ଅବଶ୍ୟ ମର ଥିବାର
ଛର ଖୋଲ ବିମିଶ୍ରମାନେ ଦେବେବ ତଥା ଗନ୍ଧା କର
ଏହ ମିଳନପିରାଇର ଟ ୫୦୦ ବା ନେଇ ପରୋତାର
ପରିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବକର କରି ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ପେଷ ହୋଇ
ବାହୁ । ବାହୁ ଶେଷପରେ ଦେବ ପକ ହେବ କିମାରଗାର
ବାହୀ ରହେ ।

ସୁଖର ସୁଲପଦସବାର ଲମ୍ବାର ବାହୁ ମହିରତନ
ମନ୍ଦରୀ ବରମାଳା ଶୁଦ୍ଧା ମହିମାର ବନକ ହେବାର ସେଠା
ଲମ୍ବାର ବାହୁ ଅବନାଶତତ ଶୁଦ୍ଧମାଳାଙ୍କ ବରମରେ ଅନୁଭୂତି
ବାହୁ ସହାରେ ବାହୁ ଅନୁଭୂତି । ବାହୁ ମରିଥିବ ପୁଷ୍ପରେ
ଆଏ ପେପର ମହିମାଙ୍କ ବରମରେ ହୁଅରେ ବାହୁର
ଦେଶମର ପରିଷ୍ଠ ପାପାର ।

ଆଜି ବାର ସହରର ଦେବେବ କ୍ରୂଷ୍ଣର ମିଳ ଶାର
ବୋତାରତ ବଳାର ସାଧାରଣର ଉପରେ କରୁଅଛି ମାତ୍ର
ବାହମାଳା ପ୍ରଦରତ ବୋତମାଳା ଅଣିବ ଏବାର
ଅବେଳମାଳା ପରମେ ଅନୁଭୂତି ସମାଦନ କରିବ ବାହୁ
କର ଅବନାଶମାଳ କମଳ ଅନ୍ତରୀପ୍ର ସମୋଧନ କର
ଦେବେ ।

ପ୍ରେରଣପଦ୍ମ ।

ପ୍ରେରଣପଦ୍ମର ମତାମତ ଦିନକେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାୟୀ ଲୋହୀ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପଦ ଉତ୍ତଳପାପକା ସମ୍ମାଦନ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।—

ମହାଶୟ ।

ପ୍ରଥମରୁ ଯେ ଯାମଳ କରୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
ତହୁରେ କେଣ୍ଟ ବାହାରୁ ଗୋଲାଯିବ । କଳଣ୍ଟ
ବାହାରୁ ବୋଲାଯିବ ।

ପ୍ରକାଶ ଆହବ; କୌଣସି ଆଧାରରେ
(କର ରହରେ) କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟେ ପୁଣ୍ୟକଲେ
ପ୍ରଥମରୁ ଯାହାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ବରସାରଥାଏ, ଓ
ଶେଷରେ ଯାହାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ବରସାଏ; ସେ ଆଧା-
ରକୁ ଲିଳମୁଖ କରିବେଲେ; ଶେଷରେ
ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ କରସାରଥାଏ, ସେ ଆଧା-
ରାରେ; ପ୍ରଥମରେ ଯାହାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେ କରସାର-
ଥାଏ; ସେ, ଶେଷରେ ବାହାରେ; ଏପରି ବ୍ୟ-
ବହାର ଦେଖାଗାହରୁ ଯାମଳ ପରମରେ
ଚେଣ୍ଟ ଓ ବନ୍ଧୁଗ୍ରା ବିବେଳା କର ପାଠ-
କମାନେ ଜୀବ କରିବ ବାଧତ କରିବେ ।

ଅଜିଏବ ସମ୍ମାଦନକ ପ୍ରତ ଏହ ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେ ଉତ୍ତଳିକର ବିଶ୍ୱାସକଳୁ ଆପଣକ ଜନ-
ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦିତାରେ ସ୍ଥାନବାନ କର ଅଭ୍ୟାସ-
ବିନ ସହଳ କରିବେ । ତହୁ । ଟ ୫୦୦ ମାତ୍ରେ
ଅଗମ୍ବ ସଙ୍କଟ ମେଡ୍ ।

ଶା କିରାତ ପାନକ ଶରୀ ଭାଲଚେର-
ଷଟ୍ଟିତ ଏବ ପାନକ ବର୍ଷା
ଶର ସ୍ତ୍ରୀଗାନ୍ଧୀ । ଦୁର୍ଗମ୍ବ ।

ମହାଶୟ ।

ଆପଣଙ୍କ ଜଗଦ୍ଧିତାର ଅଗମ୍ବ ମାତ୍ର
ତା ୨ ଖ ପଡ଼ିବାରେ ଜା ମୁନ୍ଦିଷ୍ଟ ମହାପାତିକ
ନ ୨ ମର ଅନୁଲିପିର ଉଦ୍‌ଦେଶ ସତାଳ କଲ,
ଆପଣ କହି ପ୍ରାନ୍ତବାନ କର ବାଧତ କରିବା-
ହେବେ । ସଥା, ଅଜୟ, ବୟସ, ଅଶ୍ରୁ,
ବିଶ୍ଵା, ବରସା, ଶୁଦ୍ଧେ, ବିଶ୍ଵା, ବସନ୍ତ
ଅର୍ଥାତ୍ ଜୟଶ୍ରୀ ଭରିବେବା ।

ମହାଶୟ ।

କିମୁଲିପିର କ ୨ ମର ଅନୁଲିପି ପ୍ରବାଳ
କଲ । ଆପଣକ ପାଠମାଳକୁ ମଧ୍ୟରେ ଛାଇବ
ଅଭିନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରବାଳ କଲେ ଶେଷ ସଂକଳ ହେବ ।

କ ୨ ମର ।

ଅନୁଲିପି ।

ଶବ୍ଦବ୍ରତମରେ ଯେହୁ ଅଧିକ;
ଅନୁଲିପରେ ବର୍ତ୍ତିତ ତା ପଶ । ୧ ।
ଗଜ ଭରଣ ଯେ କଲେ ପୂରୁବ;
ଲୟ କର ସେ ପାଦକୁ ଶାଖବେ । ୨ ।
ସରରେ ଦୁର୍ଘାସକର ଅଗ୍ରବେ;
କର ପ୍ରଥାର ପଡ଼ାରୁ ମାଗନ୍ତେ । ୩ ।
ତିରେ ହାତେ କ କଲେ କରୁବ;
ତିର ରଚନା ଯାହା ଭବଜୀର । ୪ ।
ପରଦାସ ନ କର ବୁଦ୍ଧ ନର;
ଲୋମ ମିଥନ ବିଲେମ ଦିଗର । ୫ ।
ସାହା ରହୁରୁ ହୋଇବ ପ୍ରକାଶ;
ତିରଙ୍ଗମା କରି ଉତ୍ତଳପାପ । ୬ ।
୧୦୦୦୨ } ଶା ଗଜାଧର ପଞ୍ଚକାନ୍ତକ
କରିବିବୁପ୍ରତ୍ୟେ }
ଦୁଇ } ୨୩ ଶିଳକ

To THE EDITOR OF UTKAL DIPRA.
CUTTACK.

SIR,

Kindly publish the following article in a corner of your valuable paper as it will, no doubt, be very interesting to most of your readers.

The rules of our Postal Department are so lax that one can behave dishonestly without being easily caught hold of. Fancy, some postmasters are required to remit their excess cash to other offices in their neighbourhood which, they technically call, "cash offices." The Postmaster of the remitting office sends the money to the

cash office in a bag called after its name noting the fact on a piece of paper only which is called "The Registered List." Suppose the remitting post master remits but Rs. 500, and says, in the Registered List, that he has remitted Rs. 700. Is there any way, by which, his dishonesty can be brought to light? Or suppose, the remitting postmaster does his duty honestly, but the receiving officer, on the other hand, says that he has received something less than that entered in the Registered list. Is there any means even in this case of proving his dishonest behaviour? No outsiders, to stand as witnesses if required, could attend the office at the time of receipt or despatch of the mails. Moreover, the runner is not given the clue lest, at times, he would make away with the contents of the mail bag, if he should simply know the secrecy. The office peon only, in the presence of the Post master, closes or opens the bag. If both the Postmaster and the office peon conjointly try to have recourse to dishonesty no other evidence would be available.

Not long ago, a selected Sub-Post master in this District remitted Rs. 40 to his cash office. Probably, out of oversight, or pressure of work, he might not have noted the fact in the Registered list. The good cash office postmaster has not perhaps received the amount and so did not shew, in his Daily account sent to the Head office, that he has received the sum, from the remitting office; but mind, the remitting officer shewed the Rs. 40 under "amount remitted to cash office" in the expenditure column of his Daily account. The Head offices to their utmost surprise, found that a sum of Rs. 40 shewn under "charges" in the remitting office has not been credited to "Receipts" by the cash office and so, wanted the two Sub Post-masters to explain the discrepancy in full. Now, Dear Mr. Editor, which of the two is dishonest

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

四〇

ବାନ୍ଦା ପତ୍ରିକା ।

ପଞ୍ଚମ ବୈଦକ ପ୍ରସାଦ ।

ଦେବରେ ଦୂରଗୋଟି ମାର୍ଗ ଶୁଣନ୍ତରବୁପେ
ନିହନ୍ତି ସଥା, ଜୀନମାର୍ଗ ଓ କର୍ମମାର୍ଗ;
ଯା ଜୀବ ଓ କର୍ମ ଏ ଦ୍ୱାରେ ପରାମର୍ଶ
ଦେଖି, ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ କଲେ ଜୀନାଭ୍ୟବ
ଧ୍ୟା ହୁଏ, ଏବଂ ଜୀନାଭ୍ୟବ କଲେ କର୍ମର
ହରି ହୁଏ; ତଥାବେ ହୃଦୟନେ ଏହି ଦୂରଗ୍ରହ
ଜୀନମାର୍ଗକୁ ପ୍ରଥମମାର୍ଗ ବୋଲି
ବାର ବରଣି; ମାତ୍ର କେବେଳ ଜୀନମାର୍ଗକୁ
ପ୍ରୟୁ କଲେ ଶୁଦ୍ଧମିଶ୍ରେ ଅପ୍ରବୃତ୍ତ ଦୋଷ
ଧ୍ୟାରକ କାର୍ଯ୍ୟର ଛିତ୍ରବନ୍ଦୀ ହୁଏ ଅତେବକ
କଦମ୍ବ କର୍ମମାନେ ବିନିର୍ମାଣରେ ବିଦ୍ୱାନ୍
ହରିଅଳୁନ୍ତି ସେ ତଥା ସୁନ୍ଦର ଶୁଦ୍ଧବୈ-
ଧକା ପ୍ରପରେବ, ଜୀନମାର୍ଗଅବରେଖୀ
ହୁବ, ଶୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍କଳ ଦେବ ଏବଂ ସାଧା-
କ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା ନିଷାଦ ଦେବ ଏବଂ ସେହି
ଏ ହିତକର୍ମର ତତ୍ତ୍ଵପୂରେ ପରିଚାଳନ
ହେ ।

ସାମାଜିକ କର୍ମ ବିନ୍ଦୁପାଦାର । ଯଥା;
ତ୍ୟ, କୌମିତ୍ରିକ ଏବଂ କାମ୍ୟ, ନିର୍ବିକର୍ମ
ସମ୍ବନ୍ଧବିନ୍ଦୁକାଳୀନ), କୌମିତ୍ରିକ କର୍ମ (ଜାତି-
ସମ୍ପଦ) କାମ୍ୟକର୍ମ (ଅନୁଷ୍ଠାନାଦି) ।

ସମ୍ବାଦନିଲାଭ କର୍ମ କଲେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର
ତ ଜୀବନକୁ ପାପ ହେବ, ଏବଂ କଲେ

ବୌଣ୍ୟ ଫଳକାମ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୋଟିଏ
ଦେଖିରେ ଅସାଧାରଣ ଛନ୍ଦ ।

ଜୀବକର୍ମାଦ କଲେ ଗୁହ୍ୟମାଳକର ସ୍ଥିତି
ମର୍ମର ମାଳିନୀ କି ହୋଇ ଉତ୍ସବେଶାସନାରେ
ଅନ୍ତର୍ଭବଣର ବିଶ୍ଵବିଶ୍ଵା ଜୀବନ୍ତୁଏ ନାହିଁ
ଏବଂ କଲେ ଅସାଧାରଣ ଫଳ ଅର୍ପିଛି ଉତ୍ସବେଶାସନା
ପ୍ରାସ୍ତୁତେ ସୁଭବ୍ରତ ଜୀବକର୍ମାଦ
ସତର ଜୀବମାଳକର ଜାପର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭବଣ
କଲେ ଅଖଣ୍ଡ ଉତ୍ସବେଶାସନା ଭବ ଅନ୍ତର୍ଭବଣ
କୌଣସି ଫଳ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଗ୍ନିଶ୍ଵାସାବ କମ କଲେ କୌଣସି
ଦୋଷ ଦେବ ନାହିଁ କଲେ ଅଳୋଚିକ
ସୁଖଲାଭ ଦେବ ବୋଲି ସାକିବମାନେ ରହନା
କରନ୍ତି ଅଭୟବ ଏହା ରହାର ଅଧୀକ ଏହି
କର୍ମ ଜୀବର ପ୍ରଭବନବ ବୋଲି ଜୀବବାଣୁ
ପ୍ରସାଦରେ ଡିଗ୍ରିମ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଳତଃ ନିର୍ଭକର୍ମ ଜ କଲେ ଦୋଷ, କଲେ
କୌଣସି ପାଳକାମ ଲାହି, ନୈମିତ୍ତିକ କର୍ମ
ନ କଲେ ଦୋଷ, କଲେ ପାଳକର ହୁଏ,
କାମ୍ୟ କର୍ମ ନ ବଲେ କୌଣସି ଦୋଷ ଲାହି
କଲେ ପାଳ ଲାହିହୁଏ. ଅତଏବ ନିର୍ଭ୍ୟ ନୈମି-
ତ୍ତିକ କର୍ମ ନ କଲେ ଦୋଷ ଥିବାରୁ ଓ
କଲେ ବ୍ୟାଧୀନଙ୍କା ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ନେବାରୁ
ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ବତ ହୁଲମାନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟା
ଗୁପ୍ତରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଇ ।

ଗୁହକାର୍ଯ୍ୟରେ ବୀତ୍ତ ଥିବା ଲୋକମାଳଙ୍କର

ମଲିକ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାପ୍ତି
କାନ୍ଦିକ	୩ * ୯	୩ * ୯
ଭାବମାସିକ	୩ * ୫	୩ * ୯

ସାଧାରଣତଃ କ୍ଷେତ୍ରପାଳକାରେ ପ୍ରଦୂତି ହୁଏ
ଲାଗୁ; ଅଛିଏକ ଜୀବମନୀତି ଗୋଟିଏ,
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦେଖିଲ କ୍ଷେତ୍ରପାଳକାରେ ପ୍ରଦୂତ
କରିଲ ଆଜିର ।

ଜୀବନରେ କଥାତ ହୋଇଅଛି ସେ
ଜଗନ୍ନାର ଉପାସକାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନ ବଲେ
ଉଦ୍‌ବଜ୍ଞାନ ମୃତ୍ୟୁର ଫୁଲ ଜାହିଁ; ସମ୍ମା-
ଦତ୍ତର ଅରେ ରହିବାର ବ ଶକ୍ତିରକଳ
ଉଦ୍‌ବେପାସନା କଲେ ଯେ ଜୀବନର ଦାର୍ଢିଦେବ
ଜାହା ବନ୍ଦିତ ସମ୍ବୂନ୍ଦ ନୁହେ ପ୍ରବିଦ୍ଧରେ
ଦେଖାଯାଏ ପାଠକମାନେ ସମ୍ମାଦରେ ଥରେ
ଶୌରୀ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ପଠନ କଲେ ତ ତଥା
ମୁଖ୍ୟ ହେ ଜାଗରେ ? ଏହି ଦେବତାରୁ ହିନ୍ଦୁ
ଅଶ୍ଵର୍ମମାନେ ଶୁଦ୍ଧବାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ଉଦ୍‌ବେପାସନାର୍ଥାମ
ନିମିତ୍ତ ଏପରି ଜୀବରେ ନିର୍ଭ୍ୟ, ନୈନିତିକ
ଚିଥ୍ୟ କର ଦେଇଅବ୍ୟକ୍ତି ସେ ଘ୍ରାନ୍ତ
ପ୍ରତିଦନ ଉଦ୍‌ବେପାସନାର୍ଥାମ ହୋଇ କମା-
ନ୍ଦୟେ ଉଦ୍‌ବଜ୍ଞାନ ମୃତ୍ୟୁରେ ଏକ ମୃତ୍ୟ-
ବାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମରଣ ହେବ ସୁଧମିତାବା
ବିଶ୍ୱାସମାନ ହେବ ।

ହନ୍ତୁ ଅଶ୍ଵପମାଳକ ସେଇଁ ଧରିଛିଥିବ
ବାକିମାଳକ କହିଅବୁନ୍ତି ତାହା ସରଳ ଚାପରେ
କହ ଲାକାଣ୍ଠ ସମ୍ମାନ ପାପିଯ୍ୟ, ଦ୍ୱାରକା, ଲକ୍ଷଣା
ଓ ଶ୍ରୀପମାଳ ଉତ୍ସବରୁ ଏହି ହେଉଥି
ନିକଞ୍ଜମାଳକ ହନ୍ତୁର୍ମର୍ଦ୍ଦ ତାପିଯି ଲାଗି

ଦେଖାକଥା ଧରି ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ ଲେବିତ ବୋଲି
ରଟିକା କରନ୍ତି ସବୁ ତାପ୍ତିରେ ଲାଗିପାରି
ସବଳ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ଅମ୍ବେଡ଼ିକରି ନିଜାନ୍ତି
ଆବଧିର ।

ଦେଲା । ଏଥିପାଇଁ ଏକବ ସାହେବ ଏବଂ
ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବ ଓଡ଼ିଆବାଷିକର ବିଶେଷ
ଧଳମାତ୍ରର ଯାତ୍ରାହୋଇଥିଲା ।

କୁଳପାତ୍ର ଗୀତ ପରମା
ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିଦା ।

ଗତପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବାଦକରେ ବାହୁଦୟର୍ବଳ-
ପଢ଼ୁଣ୍ୟକଳ୍ପ ଲୁଗଳ ରଖିବାର ଅଛେବ
ଚିତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଲଙ୍ଘଦର୍ଶ ହୋଇ
କଣେ ଉଠିବାକାମାଦକ ନିୟମକୁ ହେବାର
ଘୋଷଣା ପ୍ରକଳନଦାର ବାହା ବର୍ତ୍ତି ଦେଲା
ପର ବୋଧ ହେଉଥାଏ । ନଗରବାସିମାନଙ୍କ
ଠାରେ କୌଣସି କଥା ଅବଦିତ କି ଥିଲେ
ସମ୍ବାଦକ ସେ ସ୍ମରେ ଧର୍ମଧାରୀର ପଦ ଦେଇଥାଏ
ତହିଁରେ ଲେଖାଥିବା କଥାମାନ ବିଦ୍ୟାବ
କରିବାର ତତ୍ତ୍ଵ ।

ଏ ଦେଶୀୟମେଲେ କଳ୍ପ ଗବାଦ ପଣ୍ଡ ପିଲାହା
ଶିଥା ଦେବା ନିମେତ୍ର ଚଙ୍ଗୀୟ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ
ଜୁଗଳସୂଚ ଅଥବା ବଳିକବାରେ ଯେଉଁ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରସାଦ ଦେଇ-
ଥିଲେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟରଙ୍ଗେଥା ତାହା ପ୍ରୟୋଗ-
କଳ୍ପୀ ବରେତନା କଲେ ସନ୍ଧା କର୍ତ୍ତମାନ ଅର୍ଥର
ଅଭ୍ୟବ ନିବନ୍ଧନ ତାହା ଅନୁମୋଦନ କରିବାକୁ
ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ । ମୁହଁସଂ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ବସିବାର କଥା ଅନ୍ତର୍ଭବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଘରଗଲା ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଜନ ସହିତ ପଦମତ୍ତ
ଦେଲୁ ସେ ଏଠା ରେବନଧାରିଲେଇବ
ଅଧିକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକବ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ
ମରେ ଆଗମେ ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ବ, ଏ, ପଣ୍ଡାଖାନା ଏହି
ଠାରେ ଚୁଣ୍ଡାର ହେବାର ବକ୍ରମେଣ୍ଡ ମହିଳା
କରୁଥିଲୁଛି । କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡାଖାନା ଦେବାନିନ୍ତି
ଆର କଲିବାରୁ ଯିବାରୁ ଦେବ ନାହିଁ
ଦୂରଦୂର ପୃଷ୍ଠେ ଉଛବିଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷୟର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଧିନାକରଣର
ଜାରିରେବୁର ସାହେବ ତହିଁରେ ସମ୍ମାନ
ଦେଲେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କମିଶନର
ସାହେବ ଏକଷୟ ଅନୁମୋଦନକରି ବକ୍ରମେ
ମେଣ୍ଡକୁ ଅନ୍ତରେଧ କରିବାର ପାଇଲାମା

ସାମ୍ରାଧକର କ୍ଷତିର ସମଲେଚନା ବିଭାଗୁ ସଦ୍ଵିତୀୟ ହାତ କରୁଛି ପଞ୍ଜାବୀଯଙ୍କ
ଆପଣାର ସବାଦପତ୍ର ସଂସ୍ଥାରକରେ ଅମ୍ବାଜିକ
ଲାକା ବୁଦ୍ଧିଆ କହିବା ଓ ଅପଥାପ୍ରଦିବାଦ
କରିବାରୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଲାହାଲ ମାତ୍ର ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରପଦର ଖଣ୍ଡେ ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର ବାଦାର
କିମ୍ବା ଆମ୍ବେମାକେ ଦେଖାଇ ଦେଇଥିବା
ଦୋଷବ୍ରତ ଅଂଶକ ଶାକାର କରିବାକୁ
ଆମ୍ବେମାକେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁଁ । ସମ୍ମାନ
ଦେବାର ବାରାନ୍ତି ଏହି କ କାହିଁ ଯେତେ ବା
ଗଲକ ହେଉନ୍ତି ପରିବେ ଦୋଷ ସଂଶୋଧନ
କରିବାର ରହି ଅଛି କହିବା ଏହି ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ରରେ
ଯେ ଧ୍ୟାନକ ଶତ୍ରୁକ ନିଦୋଷ ହୋଇଗଲା ଏପରି
ଆମ୍ବେମାକେ କହିଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ
ଆମ୍ବେମାକେ ଯେତେ ଦୋଷ ଦେଖାଇ ଅଛି
ତାହାରକା ଅନୁର ଅଳେକ ହୋପ ଅଛି
ଯବା କ ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ରକାର ସଂଶୋଧନ ଦେଖାଇ
ନୁହଇ ଏହି ଯେ ସବୁ ବାରାନ୍ତରେ ଦେଖାଇ
ଦେବାର ରହି ରହି ।

ଗର୍ବୀମେଘ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ଵ-
ରେ ଉତ୍ତାବ ପ୍ରଦାନ କିମନ୍ତେ ଶିଖାଦିଗଜଗ
ଡରେକୁରବ ସହିତ ପରମର୍ମ କର କିମ୍ବୁ ଲିଖିତ
ଶୁଦ୍ଧିମାନ ମନ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା;
ଏହେତୁ ଘର୍ଷଣୋଭୀତ୍ତି ଶୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ କିମନ୍ତେ
ମହିତ ଓ ୨୫ ବା ଲେଖାଏଁ ବୋତିଏଟା ଦୂର
ଓ ଏବ, ଏ, ଘର୍ଷଣୋଭୀତ୍ତି ଶୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ
କିମନ୍ତେ ଗାହିତ ଓ ୧୦୮ ବା ଲେଖାଏ
ଗୋ ୧୦ ଟା ଓ ମହିତ ଓ ୨୫ ବା ଲେଖାଏ
ଗୋ ୧୦ ଟା ଏଥର ଗୋ ୨୦ ଟା ହାତି
ଏହି ଦୁଇମାନ ଏବି ଶବ୍ଦ ଦୂର ଦୂର ପରିମଳ
ପାଇବେ ଏବ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ପରେବିବା ପଦ୍ଧତି
ଆରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଧାରସ୍ତ୍ର ବାଜୁ ଧରି

ପ୍ରାଣରେ ସେହି ଶତ ଜ୍ଞାନିଟି ଦେଲେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଚିତ୍ତଙ୍କ ଦୂର ଧାଇବ । ମାତ୍ର ଯେତେ
ନେଷଳମାତ୍ର ଶତ ଏଥରୁ ଅଧିକ ମନୁଷୀ
ଦୂର ଧାଇବ ମେ ଏ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପାହେ
ଦୂର ଧାଇବ ଲାହ । ଆଗାମୀ ବର୍ଷଠାର
ଏହି ଦୂରମାତ୍ର ଦେଖିବ । ଏହି ଦୂରମାତ୍ର

ପରସ୍ପାୟୀ ନୃଦିଲ କେବଳ ଆପାତଗଣ ମୂଲ୍ୟ-
ମାଳମାଳକୁ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ବାରଖ
ଦେବେବ ବର୍ଷ ନିମିତ୍ତ ଏହାର ମଞ୍ଜୁର ଦୋଷ
ଅଛି । ଏହାତ୍ମାଶ୍ରମୁଳମାଳମାଳକୁ ଭାବୁଳ ମିଳା
ଲାବ କରିବାର ସଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବିଲୁବର ପାଲିମେଘ ସର୍ବ ତଳକମାର
ବାଏଦିଶରେ ଫେହିଲ । ଅମଗ ମହାଶ୍ଵରୀଙ୍କ
ବିନ୍ଧୁତା ଅଛି ସମେତରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଲ ଏହି
ଚହିର ସର କଥା ଏହିକ ସେ ଆସୁ ବ୍ୟୁଷ-
ସମ୍ମର୍ମୀୟ ଦେବତେବ ବିଷୟ ବିଲୁବ ତଳକା-
ବାବଣ ଅବମୟରେ ଏଥର ସର୍ବ ବସାଇବାକୁ
ଦେଲା ବାରଣ ସାଧାରଣ ନିଯମାନୁସାରେ
ଏ ସମୟରେ ବନ ଥାଏ । ସୁତନ୍ତଂ ସରାର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିବେଶନ ଅଳ୍ପକଳ ରହିବ ଏହି
ଚହିରରୁ ଅଗମୀ ଫେହିଅବ ମାସ ଆରମ୍ଭ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ ରହିବ । ପ୍ରଧାନ ମହିନ୍ତ କଥାରୁ
ଜଣାଗଲ ସେ ଧୂନିଧାର ସର୍ବ ପ୍ରତିକାମିଦିକୁ
ଅବଳାଗ୍ରହ ସମ୍ମର୍ମିର ଦେହି ମାତ୍ର ଅବଳମ୍ବନ
ଦେବ ଗାହା ପ୍ରକାଶଦେବକଳାହିଁ । ମହିମାନେ
ଏଥମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ବଥା ଅପାନ୍ତମଧ୍ୟରେ
ବିଶୁର କର ପ୍ରିର କରିବେ । ଅନ୍ତରିମ୍ ପ୍ରତିକା-
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେଷର ଶାସନକଥା ପଢାଇ
ପ୍ରଥାଳମାର୍ଥ କହିଲେ ଉଠୁଗାମୀ ପାଇବାଲାରେ
ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ ସେନିବ ତାମା
ଦେବାର ବିନ୍ଧୁତା ମୋରଥୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ଶାନ୍ତି
ଲଭିବେବ । ଏଥକୁ କଥାରୁ ସାହେବନାମରେ
ଜଣେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଯାଇଲୁ କି ଜାଗର
ଦେଖିଯୁ ସରାଦୁ ଗର୍ଭମେତ ପ୍ରତ୍ୟେଷର
ମାତ୍ରରେ ବନ୍ଧାର ତେଲେ ସମସ୍ତ ଗୋକମାଳ
ଭାଗୀରିକ । ଏବଥା ତେ ଧାର୍ମ ଦେବ ଏମନ୍ତ
ଅନ୍ତରୀଳରୁ ଅଥ କାହିଁ । ପଞ୍ଚଶିଥ ତନ୍ଦୁତଥାଳୀ
ସମ୍ମର୍ମୀୟ ଶାସନକର ସମୟରେ ଭରିଥିବ
ସମୟରେ ଏ ପ୍ରପାଦ ମେମନଳ ମୁଦ୍ରା
ବାହାର କି ଥିଲ । ଏହେବେଲେ ସେ କଥା
କିଏ ଶରୀର ।

ପ୍ରଦୀପ କାନ୍ତେ

ତର୍ହିମୀଶା ଲିଙ୍ଗ କାମବାୟୁ ଅନୁକଳନ
ପ୍ରକାଶିତ ନାହିଁ ଏକ ଅନୁମାନ ଦୂରେ ବନ୍ଦ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ଶ୍ରୀରୂପ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ପ୍ରତିବାଦ ଅନୁକଳନ
ପ୍ରସାର ଲ୍ୟାବଲ୍ୟାପନକୁ ଛାପିବା

କରିବେ । ଅରକ ଜାଣିବୋଲ ତଦନ୍ତାରେ
ହିନ୍ଦୋପ୍ରାୟ ଓ ମାରବାତିମାନେ ଅର୍ଥକୁ
ଉପ୍ରକାଶହୃତ ସେଇ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଉପାୟ ହୁଅର ଯେ
ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ବିମଳ ହେବ । ପ୍ରାୟମାନ-
କର ଧରିବାର ଅର୍ଥକୁ ଦୂର । ବୈନିଶା-
ତିଷ୍ଠବ୍ୟବଦୀରବେ ଜାଗିଲାଭ ହୋଇଥିବାର
ପ୍ରାୟ କର ସେମାନେ ପ୍ରାୟକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
କଲିବିବାର ମରବାତିମାନେ ଏକ ସରା କର
ଆପଣଙ୍ଗାଜୀଯ ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟରେ
ଲିପ୍ରଥବା ଲେବର ଏ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚ୍ୟାବ
କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାହିଁନ୍ତର ହେବାର ନିର୍ମାଣ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥମଧ୍ୟରେ କଲିବିବାର
କୁ ୫୦ ଟଙ୍କା ମାରଖାର ଏହି ବ୍ୟବସାୟ କ
ଷ୍ଟତିଗାରୁ ଏକଦିନୀ ଶେଷିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏଥର ସମ୍ବନ୍ଧି ଅନ୍ତର୍ବାଳ୍ୟ ପ୍ରାକର୍ଷ ପ୍ରେରଣ-
ହେବାରଙ୍କେ ଏ ନଗରରେ ଥିବା ମାରଖ-
ବାତିମାନଙ୍କ ନିବିକ୍ଷା ଆହେବାର ଆମ୍ବେମାନେ
ଅବଶର ହୋଇଅଛୁ । ହିନ୍ଦୋପ୍ରାୟ ସିଥାହ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ କଲିବିବାର ଯିଏ ଖାଇବା ଶୁଭ-
ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଘରାପାଏ । ଏକଥା
ସତ୍ୟ ହେଲେ ଗର୍ଭମେଣା ଅଧିକତନ୍ତ୍ର ନିଷ୍ଠି-
ଭବିତ ପାଇ ଅବଶ୍ୟ ବହି ଉପାୟ କରି-
ଦେ । ସେଇକି କଲିବିବାର ମେଇନ୍‌ବିପଳ-
କରିବାରଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଦଙ୍କକାର ସରାଦ-
ପ୍ରମାନକ୍ରିୟରେ ଏଥର ଥିନ୍ଦୋଳନ ଲୁହାରୁ
ମାତ୍ର କାପିରଙ୍ଗ ହେଲା ନାହିଁ । ତେଣାମ-
ଧରେ ସାଜୁପୁରିଠାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଅଛୁ ଯେ
ସେଠାରେ କେହିଁ ବଜାଦେଖାଯୁ ବ୍ୟବସାୟ
ବଜାଲାର ବିଅ ବିକାରୁ କରୁଥିବାରୁ ଶୁଭପ୍ରା-
ମାନେ ବହିରେ ମେଘାଦି ପ୍ରସ୍ତର କରୁଅଛନ୍ତି
ବୋଲି ସେଠା ହିତିଲେକମାନେ ଗୁଡ଼ପ୍ରା-
ହୋକାନରୁ ମିଶ୍ରାବ ବିଶିବା ବନ କରି-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟକେବିମାନେ ନିଜେ କରି-
ଶାଇବା କଥା କିମ୍ବା ପଞ୍ଜରେ ଦେବିବାକ
ଭେଗ ଦେବାରୁ ଯବା ବିଷୁ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଭସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ଵକ ବିହିବାର
ନାହିଁ । ନିଶାତିଶର କଥା ଅବଶ୍ୟ ସମସ୍ତେ କାଣ-
ପାଇ ନାହାନ୍ତିବୋଲି ସମ୍ବାଦରିରେ ପାଇବାର
ଶରବ କରୁଅଛନ୍ତି । ସମ୍ଭବେ ତବି ନିଶିବ
କଥା ଯେବେ ପ୍ରଗରିତ ଦେବ ରଜ୍ଜ ପିଅର

କାରବାର ତେବେ ଉଶାହେବ କାରଣ ଚର୍ବି-
ପ୍ରତି ଏଠା ସାଧାରଣ ମୋକଳ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଦାତ
ହେଉଥି ସମ୍ମରନା ଲାଗି ।

ରୂପାର ବଜାର ।

ବୁଧାର ଦର ପ୍ରାୟ ଗତ ସାହିର୍ଷତାରୁ
କମଣଙ୍ଗ ଉଶା ହୋଇ ଥୁମ୍ବଲେହେତୁ ନୋକ-
କର ଥଶା ଥିଲ ସେ ଅଛ ଜ୍ଞାନ ହେବ କାହିଁ
କିନ୍ତୁ ସେ ଆଶା ବିଷଳ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ଗର୍ଭ-
ର୍ଷତାରୁ ଯ ବର୍ଷରୁ ଅନ୍ତର ଉଶା ହେବାରୁ
ଏ ଦେଶ—ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମୁଖକଳବ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦେଶରେ ବୁଧାର ମୁଦ୍ରା ବା
ଟଙ୍କା ପ୍ରତିକିମ୍ବ ଥିବାରୁ ବୁଧାର ଦର ଉଶା-
ହେବା କଥା ବ୍ୟବହାରକୁଣ୍ଡଳ ଆମେମାନେ
ଅନୁଭବ କର ପାରୁ ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ଯପି କି
ଇଂଲଣ୍ଡ ସଙ୍ଗେ ଏ ଦେଶର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ
କ ଆନ୍ଦ୍ର ତେବେ ପ୍ରାୟ କିନ୍ତୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ
ନାହିଁ । ଇଂଲଣ୍ଡର ପ୍ରତିକିମ୍ବ ମୁଦ୍ରା ସବ୍ୟାନିନ୍ଦିତ
ଏବଂ ଏ ଦେଶର ପ୍ରତିକିମ୍ବ ମୁଦ୍ରା ରୌପ୍ୟକିର୍ଣ୍ଣିତ
ସେଇଁଠାରେ ପେତୁଁ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରତିକିମ୍ବ ଅଛି
ସେଠାରେ ଭାବାର ମୂଲ୍ୟରେ ତାହା ଭାବିତମା
ବଢ଼ିଲ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେଇଁଠାରେ ତାହା
ପ୍ରତିକିମ୍ବ ନୁହିଲ ସେଠାରେ ସେ ମୁଦ୍ରାର ମୂଲ୍ୟରେ
କ ରହ କେବଳ ସେଇଁଠାରେ ଭାବା
ଝଠିର ଦୋଷକ କହିର ମନ୍ୟ ହେବ
ଦିଲ୍‌ଗୁ ଗୋଟିଏ ସକାର ମୁଦ୍ରା ଅଣିଲେ ଏ
ତରକାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାବାକୁ କେହ ମୁଦ୍ରା ବୋଲି
ପ୍ରତିକିମ୍ବ କରିବେ କାହିଁ ଅଥାତ କୌଣସି
ଦୋକାନରେ ଟଙ୍କାଟିଏ ପକାଇ ହେଲେ
ସେମନ୍ତ ସହଜ ଓ ନିର୍ବିଦରେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ
କଣି ଅଣେବ ସେପରି ଭାବୁ ମୁଦ୍ରାର କୌଣସି
ଦ୍ରବ୍ୟ କଣି ପାଇବ ନାହିଁ । ସେ ମୁଦ୍ରାକୁ ସୁନ୍ଦର
ଭାବରେ ବିନ୍ଦୁ କର ଟଙ୍କା ଆଣି ବାରବାର
କରିବାକୁ ହେବ ସେପରି ଭାବର୍କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ
ଶୁଣି ଏ ଟଙ୍କା ବିଲକୁ ପଠାଇଲେ ସେଠାରେ
ଭାବା ବୁଧା ଭାବରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେବ । ଯେବେ
ସୁନା ଓ ବୁଧାର ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ଭାବରୀଳ ଏବଂ
ସମ୍ମର୍ଗ ଉହିଆନ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ତରକାନ
ଏବଂ ଉହ ସୁନାର ଦାମ ଘୋଲକର ଗୁପ୍ତ କ
ଟ ୧୭ ଲା ରହ ଥାନା ତେବେ ସୁନା ତୁପାର
ଦିଲ୍‌ଗୁଣରେ ଭାବକମ୍ବ ଘଟୁଳ ଆନ୍ଦ୍ର
କିନ୍ତୁ ଜାଳାକାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରଦର ନା
ଓ ବୁଧାର ଦର ଉଶା ହୋଇଥିଲା । ତୁଲନା

ଶୁଣା ଆଗେ ସୁରୋପର ଅଳେକ ଦେଶରେ
ସୁଲା ଓ ଚୂପା ଏହି ଭରତୀ ଧାର୍ମର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରତି
ଲିଙ୍କ ଥିଲା । ଗର କେନ୍ଦ୍ରେ ବର୍ଷ ଫେଲା ସେ
ସବୁ ଦେଶରୁ ଚୂପାମୁଦ୍ରା ଉଠିପାଇ କେବଳ
ସୁଲାମୁଦ୍ରା ପ୍ରତିକର ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ସେ
ସବୁ ଦେଶରେ ସୁଲାର ଖର୍ଜ ଅଧିକ ଓ ଚୂପାର
ଖର୍ଜ ଛାରା ପଡ଼ିବାରୁ ପ୍ରଥମର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ
ଏବଂ ଦୁଇମଧ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଛାରା ଦେଇଥିଲା ।
କାରଣ ସେଇଁ ଦୁଇର ପ୍ରଯୋଜନ ସେତେ
ବର୍ତ୍ତିବ ରହିଲା ମୂଲ୍ୟ ତେବେ ଅଧିକ ହେବ ।
ଏଥର ପୃଥିବୀରେ ସେତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସୁଲାର
ଖର୍ଜ ଅଛି ରହିବୁ ପୂର୍ବେ ସେବେ ସୁଲା ନାହା-
ରୁଥିଲ ଏବେ ତେବେ ବାବାରୁ ଲାହି ବର୍ଷକୁ
କର୍ଷ ଏଥର ଭଷ୍ଟନ ଛାରା ପତ ଆସିଥିଲା ପଶା-
କୁରେ ବୁଗାର ଖର୍ଜମାନକରୁ ଅଧିକ ଚୂପା
ରହିଲା ହେଉଥିଲା । ଏହିପରିପ୍ରେସୁଲାର ଅମ-
ଦାମା ଛାରା ଏବଂ ଖର୍ଜ ଅଧିକ ଓ ଚୂପାର ଅମ-
ଦାମା ଅଧିକ ମାତ୍ର ଖର୍ଜ ଛାରା ସବରାଂ ସକାର
ଭୁଲନାରେ ଚୂପାର ମୂଲ୍ୟ ଅଳେକ ଶଶ୍ଵା
ଦେଇଥିଲା । ଅତିବର୍ଦ୍ଧକ ବର୍ଷପବେ ଶିଳ୍ପ ଲାମର
ମୋଟର ସଂଶୋଦନର ବାମ ଟ ୧୦ ଟା
ଥିଲ ଏବେବଳେ ଟ ୧୫ କାରୁ ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି କୁମାଳ ମୋଦର ଆଗେ
ଟ ୫୧୬୭ ଟା ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲିମୁଲ ବର୍ତ୍ତାକ
ଟ ୨୦୧୨୯ ଟା ଦୋଇଅନ୍ତରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଲାର
ମୂଲ୍ୟ ପଞ୍ଚାଶିମା ଟକାରେ ଟ ୦ ୮ ରୁ ଅଧିକ
କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା ସୁଲାର ଭୁଲନାରେ ଚୂପାର
ମୂଲ୍ୟ ମେହି ଅନ୍ତରୁଦରେ ଛାରା ଦେଇଥିଲା ।
ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲୁଁ ସେ ତରି-
କର୍ଷର ପ୍ରତିକର ମୁଦ୍ରାର ଧାରୁ ଚୂପା ଓ ସେ-
ଥିରେ ସବୁ କାରକାର ହେଉଥିବାରୁ ରହିବ
ରପ୍ତା ବା ମହିରଣ କଥା ଆମ୍ବମାନକରୁ ରହିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ । କେବଳ ସୁଲା କଣ୍ଠବା-
ବେଳ ଆମ୍ବମାନେ ଜୀବି ପାଇଁଥିଲୁଁ ସେ
ଚୂପାର ଦର ଛାରା ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବେ
ସେତେ ରୁଥା ଦେଇ ସେତେ ସୁଲା ବିଶ୍ଵାସ୍ତୁ
ଭବପଞ୍ଚା ବର୍ଗମାତ୍ର ଅଧିକ ଚୂପା ଦେଲେ
କେବଳ ସୁଲା ଦିଲ୍ଲିଗିରି । ସୁଲାର ବର
ଦେଖେ ଅଧିକ ଦେଖ ଦେବେ କାହା ନ
କିମ୍ବାଲେ କଥା ଛାତିଲା । ସୁଲା ବିନା ଆମ୍ବମା-
ନକର ବୌଦ୍ଧି କହାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟକ ପାଇଲାହି । କିନ୍ତୁ କମେନ ଏପରି କଥା
ରହ ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଜଗତ୍ପିମେଲୁ

କାହା କହ ନ ପାରନ୍ତି । କାରଣ ଜୀବିତବର୍ଷର
ଶାସକ ନିମିତ୍ତ ବିଲୁପ୍ତରେ ଅନେକ କର୍ମଗୁଣ
ରହିଥିଲୁ ସେମନ୍ଦରେ ଦେଇଲ ବିଲୁଗମଦ୍ଵାରା ବେଳେ
ଦିଆଯାଏ । ବିଲୁପ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ
ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅସର ରହିର ମୂଲ୍ୟ ବିଲୁଗ
ମୁଦ୍ରାରେ ଦିଆଯାଏ । ଏହି ଜୀବିତବର୍ଷର
ସେ ସମସ୍ତ ବିଲୁଗ କର୍ମଗୁଣ ପନ୍ଧେ କେବଳ
ସଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲୁ ସେମାକବ ପେନସନ୍
ଓ ଭାବିତବର୍ଷ ସରକାରେ ବିଲୁପ୍ତରେ ଗୁରୁ
ହୋଇଥିବା ଟକାର ସୁଖ ବିଲୁଗମଦ୍ଵାରା
ଦିଆଯାଏ । ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ବିଲୁପ୍ତରେ
ସେବେ ବ୍ୟୟ ଦୁଇଅ ଭାବଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
କାହା ଦେବାରୁ ବାଧ । ସ୍ଵର୍ଗ କୁଞ୍ଚର ଦିବ
ଭଲ ଅଥବା ମୁନୀର ଦର ଅଧିକ ନ ଥିବାରୁ
ଏଠାରୁ ଘୋଲକୋଟି ଟକା ପଠାଇଲେ କିନ୍ତୁ
ବ୍ୟୟ ନିଃବନ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ଏବେବେଳେ
ଶୁନାର ଦର ଭଲ ଦେବାରୁ ଟକାରେ ଛୁଟିଥା
ଅଧିକା କ ଦେଲେ ସେ ବ୍ୟୟ ନିଃବନ୍ଧ ଦେଇ
ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଘୋଲକୋଟି ଟକା ପୁଣେ ଦିନ୍ଦ
ମାନ ବାଇସକୋଟି ଟକା ଜୀବିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ
ଦେଖ ପଡ଼ୁଥିଛି । ଏହି ଅଥବା ଛୁଟିଥାଇ
ବ୍ୟୟର କାମ ସୁନା ଦିଲିବାର ବନ୍ଧୁ । ଏଠକା
ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ, ଦାରବୁ ଦେଖ ପଡ଼ୁଥିଛି ।
କାରଣ ଜୀବିତବର୍ଷର ସମସ୍ତ ରଜସ କୁପାଠ
କାରେ ଅବାୟ ହେଉଥି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ରହି
ଉପରେ ବନ୍ଧୁ ପାଇ କାହାରଠାରୁ ଅଧିକା କିନ୍ତୁ
ନେଇ ନ ପାରନ୍ତି । ବ୍ୟୟ ସଂକ୍ଷପ ଅଥବା
ନୂତନପ୍ରକାର ଭଲସ ବସାଇବା ଭଲ ଏହି
ବନ୍ଧୁ ଦେବାର ଅଳ୍ପ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଅଥବା
ବ୍ୟୟ ସଂକ୍ଷପ କଥା ତେଣିବ ଆଉ ଜୀବି-
ତବର୍ଷର ରକ୍ଷା ଏବଂ ଦୁଇମନ୍ଦର ଲଭ୍ୟରେ
ବ୍ୟୟ କୃତି ହେଉଥିଛି ଏବଂ କରିବାରେ
ଜୀବିତବର୍ଷମନ୍ଦର ଭଲ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ଅବର
ଭଲ ଭତ୍ତବାର ଭଲପାଇଁ ନାହାନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଗର
ନିରୂପ୍ୟ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ମହାରା-
ଜିଙ୍ଗି ପଢ଼ିଥିଲୁ ଏବଂ ତ ପାଇଁରେ କୁଣ୍ଡ ଏ
ଶୁନା ମଧ୍ୟରେ ମୁଲ୍ୟର ଗୋଟିଏ ସ୍ତରରେ ରକ୍ଷା
ଦେବ ସଜନେବିକ ଏବଂ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରପତ୍ରର
ମାନେ ଜହିର ନାନା ଅଣ୍ଟାଗୁଁ କରିଛି କରୁ-
ଅବନ୍ତି ।

ଭାବନ ହତେଷିଣୀଙ୍କରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ-
ଥିବା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାବ କୁଳାପାତ୍ର-

ବନ୍ଦେୟାପାଶାୟକ୍ତି ଠାରୁ ଉପହାର ପାଇଁ ଥିବାର
କୃଦିକତା ସହିତ ଶ୍ରୀକାର ବରୁଅଳୁ ।

ସମେପୁ ଜୀବିଷାଯୁ ବିବରଣୀତିଲୀ—ଏଥୁରେ
ଭାବିବର୍ଷର ନାମାଶ୍ଵର ସରକାର ପ୍ରଧାନ
ମହିମା ଓ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର ନାମ ଓ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ
ସବାକ ସଂଖେପରେ ବିଶ୍ଵିଭବୋର ବିଜ୍ଞାପନେଟି
ଓ ଛଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣର ତେଜାର ସରକାର ମହିମା
ପହଞ୍ଚରେ ବିର୍ଭମାନ ନିୟମିତ୍ୱବା ପ୍ରଧାନ କର୍ମବ୍ରତ
ଶକ୍ତି ନାମ ମରଳିଲୁ ଓ ଗଢ଼ିଲାଇବ ଆୟୁତକ
ଲେଖିବାକୁ ବିଦ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ସାହିତ୍ୟ
ଶର୍ତ୍ତପୁରୁଷ ହାଟ ବଜାର ଉତ୍ସାହ ନାମା ଜୀବିବ୍ୟ
ବିଷୟ ବାହଳ୍ୟରୂପେ ବିଶ୍ଵିଭ ହୋଇଥାଏ
ଏବି ଭାବିବର୍ଷର ପ୍ରଧାନ ଶର୍ତ୍ତପୁରୁଷ ଓ ଭେଲ୍
ବାଟମାନ ଭଲକର ଚେନ୍ଦାଳବେବା ସବାଶେ
ଦୂରାଶ୍ଵେ ମାନଚତ୍ର ସଳ୍ଲେଖିତ ହୋଇଥାଏ
ବାଲୀବାହୁ ଏସ୍ତରୁକର ବିଷ୍ଟପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମାନ କରି
ବାରେ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଜୀବିଯାଏ
ଓ ଅନେକବୃତ୍ତର ଜୀବିବିଭିନ୍ନ ଏକତ୍ରିତହୋଇ
ବଡ଼ ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇଥାଏ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁ
ମାନେ ଭରବା କରୁ ସବାଧାରଙ୍ଗ ଏଥୁପୁରୁଷ
ଆବରସହିତ ପ୍ରଦାନକରିବେ ଦୂଃଖର ବିଷ୍ଟପୁରୁଷ
ତେଜିମାରାଷିମାନକ ବିଦ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରକାଶ
କଥାଧ୍ୟ ଉଗରୁପେ] ଯେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ
ନ ଥିବାରୁ ଏଥୁର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ଯଥାବିହୁର
ରୂପେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ନାହାଏ
ଗାନ୍ଧାର ଶର୍ତ୍ତବର୍ଷନ ସବାଶେ ତେଜାର ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ଅନେକବେଳେ ଭାବିବର୍ଷର ନାମାଶ୍ଵର
ଯାଉଥିଲୁ ଏବି ଯିବାର ମାକସ କରିଲୁ
ସେମାନେ ଏ ଘୁମ୍ବକରୁ ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ
ପାଇବେ

ସଦାରୁର — ଏଣ୍ଟିଏ ଶୁଦ୍ଧପୁରକ । ଚାନ୍ଦ
ବାଧାକଳେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ହାତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଥରେ
ନିର୍ଯ୍ୟାଗର ଖାଦ୍ୟଭାବର ବିଶ୍ୱର ଏବଂ ବୃକ୍ଷ-
କାନ୍ଦ ଓ ସମାଜମାତ୍ର — ବିଷୟର କେତେବୁନ୍ଦରୀ
କଥା ହିନ୍ଦୁଧାରୀ ମହାନ୍ଦୀରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ-
ଅଛି । ସତକହରଙ୍ଗ — ଏଥର ପ୍ରକୃତକମାତ୍ର
ବାରୁ ବାଧାକଳେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ । ଚାନ୍ଦପେକ୍ଷ ଉପରେ
ସତକାରୁ ହର କେଲେ ଏବଂ ଚହିନ୍ଦିର ଇନ୍ଦ୍ର
ଓ ଶାନ୍ତିର ସଙ୍ଗେ ସେମନ୍ତ ବିବାଦ ହୋଇଥା-
ରେ ସେପରି ମୀମାଂସା ହେଲା ଏହି କିଷ୍ଟମୁହଁ ଜାଗା
ବାଗର ପନ୍ଥରେ ଉତ୍ତର ହୋଇଅଛି । ରତ୍ନପୁର
ପ୍ରାଚୀନକବ ବିଷୟର ଅଟ୍ଟନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କୁଳକର ଦେଖ ପାଞ୍ଚାଳ ଗୋଟିଏ କେତେ ହେବାର
ଶିଖାଦସବ ଲେଖନ୍ତୁର ମନ୍ତ୍ରବ୍ସ୍ତୁର ପ୍ରତାଙ୍ଗ କାହିଁଛନ୍ତି କାହିଁ
କି, ଏକ ତ ଏକାଣ ତ କଳ ଠକାଲଗ ପାଞ୍ଚାଳ ଏଠାରେ
ହେବାର ହି ର ହେଲେ ଅବେଳା ସୁଧ୍ୟା ହେବି ।
ଆଜିରୁ ଅସାକଳ ଲେଖନ୍ତେଣା କଲେବଳ ପ୍ରିଯଶ୍ଵରାଳ
ଦେଖସ୍ତ ଉଚ୍ଛବିତର ମାତ୍ରକିମ୍ବ ଜାମାରୁବେ ।

ବେଳେ କମିଶନର ଦସ୍ତଖତ କାହିଁ ଲୋଗିନୋଡ଼ିକ ବେଳେ କମିଶନ
ଟ୍ରେନିଂର ଏକାଇରେ କାପିଚିଲ ନୟକୁ ହୋଇଛି ।
ତଥବା ଯାହାକିମର ଏକାଇର ଅଧିକରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଏଠାର ଦୌର ଜତ ହୃଦୟର ଯେଉଁହେଲା । ଅମନିଷପ୍ରାଣରେ ଶୁଦ୍ଧ କହ ସାହେବ ବାଲେସୁରର ଦୌରଦୀର୍ଘ ଜୀବନମାଳା ସାଥୀ ଦୂରଦୂର ।

ଏ ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରାୟ ସତତ ଦୁଃଖ ହୋଇଅଛି । କଠାଏ
କେବଳତ ମେଘ ହୋଇଥିଲାହେଁ ଜଳକବି ହୋଇ ନାହିଁ
ମେଘରଙ୍ଗେ ହୋଇ ଦିଲ ସବୁର ହୋଇଥିଲା ।

ନ୍ତୁବାଇ ପଥରଦଳ କୁଣ୍ଡିବାରୁ କଟକ ମୁନମହି-
ମଧ୍ୟରେ କୋଟ ଦିବା ଆସବାର ବଢ଼ ଅସୁଧା ହୋଇଅଛି ।
୫୩ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଗତରୁ କୋଟ ଅବି-
ଶାହୁଁ ଏ କବିଜ ହେଲେ ଅମିତର ରାତ୍ରି ପଥକମାନକର
ଦିବା ଆସବାର ବଢ଼ ଅସୁଧା ହୋଇଛି ।

କଲକତ୍ତା ଗେଜେଟ୍

କହିବାକୁ ଦେଖି ବନ୍ଦୋଦୟ ଓ ଦେଖି ମାନୁଷେହୁ କାଳୁ
ବମ୍ବାରୟ ଗୁର୍ଜାରୀ ଅଗତ ମାର ପା ୧୯ ବିଶ୍ଵର ଏହି ମାନ୍ଦର
ଛଣ୍ଡି ପାପ ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦକ ପ୍ରକାଶ କେମାହାର ପ୍ରକାଶ କାଶସ୍ତୁ ପ୍ରାମଣେ
ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦାରଙ୍ଗୀ ବଜାରୀ ନରୀର କଥିବା ଓ ମାଝାରୀ
ଦେବାର ବନ୍ଦମୁଣ୍ଡ ବୋରିଲି ପ୍ରବେଶ ପଢ଼ୁଣ୍ଠର ପ୍ରାମଣେ
ପଢ଼ୁଣ୍ଠର କଥ ବନ୍ଦମୁଣ୍ଡ ଓ ଲାଗ୍ରିଟୋ ପ୍ରବେଶ କହା ପ୍ରାମଣେ
ଓ ଚର୍ବିନ୍ଦୁର ଗ୍ରାମରେ ତାଳକଣ୍ଠା ଦେବାର ଗାର୍ମି
ହତୋଇବ ବିନନ୍ଦେ କହିବେ ତମି କିମ୍ବା ବର୍ଷିବାର ଧରାଯାଇ
ଅର୍ଥମେଇ ପ୍ରବାସ କରିଥିବୁ । ଦିନେପି ଦିନରେ ମନ୍ଦ
ଦୂରଦିକ୍କା ଲଜେନ୍ଦରେ ଯୁଦ୍ଧାପିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେଖାପଡ଼ାରେ ଗତ ସପ୍ରାତଣର ମୁଦ୍ରିତ କଥା ଘାରଅଛି । ଅଥବା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ କି ସମ୍ବଲପାତା ଅବଶ୍ୟକ ମେଦାହଳ ସମୟରେ ଜୀବ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଯାଏ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ନିମ୍ନ ପରିପରା ।

ସୁଧାର ଦେଖିବେସ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଆସନ୍ତ ହେବ ମାତ୍ରରେ
ଗ୍ରାମ ଦୂରମାତ୍ରରେ ବୁନ୍ଦରଥାରଙ୍ଗରେ ପାଇଛି ଆଜ ଯାଏ
କବନ୍ଧର ରହ ବସାଇବ ଦିନାମୁଣ୍ଡରହନ୍ତରେ । କେବେ
ମାତ୍ରରେ ପାଇବ ମନେ ପାଇବାରେ ଅଛେ ।

ବନ୍ଦ ମୋରଖ ଶବ୍ଦିଲୀତାରେ ହଠତୁଳୁମାନରେ
ଏବକଳୀ ଅସମ ପାଇଛେ ମାତ୍ର ତୋରୁ ନିରବ ହେଲେ
ଏବ ଯୁଗମୋଟର ରେଣ୍ଡକାବତ ନାହିଁ ବୁନ୍ଦିଲା ହେଲା । ୧୦
ମାର ପାଇଥାଏ ଯେବେଳେ ଏ ମାର ପୁଣ ବାବ ନିରୁତ୍ତର
ସୁର ଦର କଲେବରେ ବସୁନ୍ଦରେ ଅମାମା ତାହୁରମାନରେ
ତା ରହିବେ ବୁନ୍ଦ ଅମା ମୁଖରାବୀର ରହିବେ ହେଲେ
ମାହୁତ ଚନ୍ଦ୍ର ବୁନ୍ଦରମଧ୍ୟରେ କୋଇ ଉତ୍ସୁକ ଜଳେବେ
ବୁନ୍ଦର ବୁନ୍ଦରମଧ୍ୟ ।

କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ରୀର ରିକ୍ରିଟ

ଲାକ୍ସ୍‌ସେ ଡିବାର ପଞ୍ଜୀ ।—

ଏହାର ସକଳରୁ ପାଇବାକାମନ ଘୋଟାଣ୍ଟିବ । ବୁଝ
ଅରକୁ ପରିଚେଲ ଅନାମ ମୂରୀଏ ପୁଣ୍ୟତୁଳ ଦେବ ଗୋଟିଏ
ପାତ୍ରରେ ରଖି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ କଷାଯ ନିର୍ମିତ ଜୀବିତ
ମେହିର ଭାବୀ ପ୍ରମେ ବନହୋଇ ଥିବା ଥିବା ହୋଇ ଛଠିବ ।
ଥିବା ଥିବା ହେବାର କଣାରସଷ୍ଟରେ ଭାବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରଖିବ ।
ତାହା ଗାଁବଳହୋଇ ଗଲେ ଅଛ ଟାଙ୍କ
ଚାଇ ଯିବ ବିନ୍ଦୁ ଭାର୍ତ୍ତ ବରବା ସମୟରେ ଭାବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କଷାଯଲେ ପୃକର୍ଷ ଭରିଲ ହୋଇଯିବ । ଏହୁ ଥିବା ଦେଇ
ଭାବକୁ ଯୋହିଲ ଉତ୍ତର ସକଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ପାଇଲେ-
ମଜା ପଢ଼ିଲେ ଆଉ ଭରିଲ ହୋଇ ପାଇବି କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀକବିଜ୍ଞାନ ବାଣୀସ୍ମୃତି ।

ଦେବେକ ପରିମାଣରେ ରଜନ ଗର୍ଜନତେଲରେ ମିଶାଇ
ନିଅଁରେ ବସାଇ ଚରଳାକ ହେବାକୁ ଦେବ । ବର୍ଷିରଙ୍ଗରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତିକାହାତୀଥୀ ଉତ୍ତର ବୁଦ୍ଧିକାଳ ହେଲେ ଦିନ୍ଦୁର, ଜନା-
ଲ, ବୋ ଗୁପ୍ତ ଦୟକାଳ ମିଶାଇ ଦେବେ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ତୃତୀୟ । ବାର୍ଷିକ ବତ୍ତ ବଢ଼ିଲ ଦେଖା ଗଲେ ଭାର୍ଯ୍ୟନତେଲ
ମିଶାଇ ପାଦଳ କର ନେବ ।

ହିନ୍ଦୁ ଫୋଲିର୍ବାବ ଉପାୟ ।

ଶ୍ରୀ ହାଲିବାବା ହେଲେ ପୂର୍ବରୁ ଖାଲିବାର ସମେତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବ । ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଉପାୟ ଏହି । ଗୋଟିଏ କିମ୍ବାରେ
କିମ୍ବା ହରତ୍ରୁପ୍ରେରିବ ସହିତ ଏହି ଅନୁମାନକ ଚଢ଼ୀର
ଚର୍ଚୁର୍ମ୍ଭାବର ପାଇଁ ପୂର୍ବର ଚଢ଼ୀରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପହାର ଯିମିକି ବାବ ଫିରିଲେ ସୁଧିଦେଇ ଦୂର ଏବନନ୍ଦ
ରଖିବ । ଦୂର ଜୀବରେ ସେହି ଯିମିରେ କହିଲାଦିଲ ନିଃସା-
ମଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ସମେତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ଖାତ୍ର ପ୍ରକାଶ
ଯୋଗିବା ଶୁଣିରେ ଏହି ସମେତ କିମ୍ବା ଦୂରକାରେ କେଇନ୍ଦ୍ରି-
ଯମାଦି ଦେଇ କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର ଗାଢ଼ିଥାବା କୁହାଦିଗ୍ରେ ଏଥେବେଳେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା [କିମ୍ବା] ଦୂରକାର ସେହି ଶାନ୍ତିରେ ଉପାର୍ଥ
ଦେଇଲେ ଯୋଡା ମରିପାବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ପାଦଶଳ ଅରସଙ୍କ ଏ ଆମ୍ବାକ ମିଳିଛଠାରେ
ପାତିଲିଂଗାହାକରେ ଭୁମିକ୍ଷ ହୋଇଥିବ ଏ ଭୁମିକ୍ଷ ଅକ୍ଷ-
ଶରମାନ ପ୍ରୟୋ ହୋଇଥିଲେବେ ପ୍ରଶର ହୋଇଥିବ ଏହ
ଭୁମିକ୍ଷ ପୁରୁ ଭୁବର୍ତ୍ତି ଶୁଣାଯାଇଥିବାର ବଥବ ତୁଅର ।
ଆଜିହାବାବ ହାରବୋର୍ତ୍ତି ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଥାକର୍ମରୂପରେ
ସୁର କନ ଏକ ସାହେବମହାଦୟ ଧେହାବାବଠାରେ
ପୁରୁ ହାରବୋର୍ତ୍ତର ବିଶ୍ୱାସକରେ ଆସାନ ହୋଇଥିବାର
ପ୍ରସାଦ ମିଳି ।

ଅସ୍ତରୀୟ କବିତା ପରିମଳରେ ବନ୍ଦୋହ ଜାତ ହୋଇଥାର ପରିବାର ନିଜର । ବନ୍ଦୋହମାନେ ଏପରି ଦୂରତ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉମନକରିବାନିମିର ପୁରସ୍କର ଆଶାଧାର ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ପୁରସ୍କର ଗୁରୁତବର ଅନେକ ବନ୍ଦୋହକି ହତ ଓ ଅନ୍ତର ଏହି ନଦୀ କରିଥିଲୁଣ୍ଡର । ଏହିଦୁଷ୍ଟ
କବିତା ହେଉଥିଲା ମୁଖ୍ୟ ମହାକାଵ୍ୟ ।

ବର୍ଷମ ନିର ବୁଦ୍ଧିମାତା ଏବଂ ହୋର୍ଟ ଅକି ଶାର୍ତ୍ତସ ମଧ୍ୟରେ
ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ ଉପାଦେଶର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ସମୀଦିକାନ୍ତ ଏଠା-
ମାତ୍ରକୁ ଉପରୁଗଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଜଗନ୍ନାର୍ଥରେ ଶାତ କରିବା
କାରକ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ରଧା ହୋଇଗଲେ ବଢ଼ ସୁ-
ନ୍ଦର ଦିଶ୍ୟ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶବଳରେ ଲେଖା ଅଛକ ଗୋଟିଏ ଗେ ଧରିଥିର୍ବନ୍ଦ ଜଣେ
ଖର୍ତ୍ତର ବାମଗୋଡ଼ ଦୁରାକ୍ଷଳାରେ ଦ୍ୟଶନ କରିଥିଲା । ସେ
ଦେବତା ହୋଇ ପଡ଼ୁବାରୁ କଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଲେମ୍ବୁରୁଷ ତା-
କୁ ପାନବିରାବୁ ଦେଲେ ଓ ବାମଙ୍ଗରେ ମସିକଠାରୁ
ଜୁଲାର ଶୈଥର୍ପର୍ଦ୍ଦୁ ଲେମ୍ବୁରୁଷ ମାନିବବାଲାରେ । ତେ
ଶକ୍ତିନାରେ ଲେମ୍ବୁରୁଷ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କେବେକଟା ଯୋକ
ପାର ଦିଅଗଲ । ଯାହମିନଟ ଉଚାରେ ପୂର୍ବ ଲେମ୍ବୁରୁଷ
ବିବରାବୁ ଦିଅଗଲ । ତତ୍ତ୍ଵରେ ଯୋକବନସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିଛି-
ଏବୁ ରକ୍ତକ୍ଷରିତ ଯଜମାନ ହେଲା । ପାପ କାହିଁଏଗୋଟା
ପାଦ ଲଗାଇ ଦିଅହୋଇଥିଲା ତତ୍ତ୍ଵରେ ଦ୍ୟଶନକୁ
ଓହୃତ୍ତକଳହାର ମୌରକର ପୁନଃତିର ବାନ ଦୟାଗଲ ଏବା
ତି ଲେମ୍ବୁରୁଷ ପାରମାରୁ ଦେଇ ସେବିବ ଶପାନରେ ଶ-
ନବବାଲାରେ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିକଳାପାରେ ପୁନଃତିର
ଦିଲାର ଦିଅଯାଉଥିଲା । ଆରଦିନ ସେ ଅଶ୍ରୁଗମର
କାହାର

ପଢ଼ିପ୍ରେରବନ୍ଦ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ—ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଧାର ଭରତ
ଆପଣାଶିକ୍ଷବଳୀରୁ ପାଇପାରନୀ ।

ଏପରି ପଦ ସକାଗେ ଆମ୍ବାଳଙ୍କ ସୁଦ୍ଧ
ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନ ସେଗଇବାକୁ ଅନ୍ଧମ
ହେଲୁ ।

ତେଜାନାଳ—ସର୍ବିୟବକା ଦାଳବକ୍ତୁ ମସ୍ତାନ୍ଦୁ
ବାହାଦୁରଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଶାକ ଉପଲବ୍ଧରେ
ଶୋବପୂର୍ଣ୍ଣ କହିଯାଇଏ ଲେଖି ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସ୍ଵାକ୍ଷରବକୁ ପ୍ରକାଶ
ଦିଇଗାଲୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲୁ । ସେ ଦାରୁ-
ଗର୍ବକ ଘାଗେଇବାର ନହେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ।

ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧତି ମନ୍ତ୍ରାଳୟ କିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ
ମାତ୍ରେ ସାଧି ହୋଇ ।

ମାନୁବର ଶ୍ରୀମତ୍ କୃତ୍ତିଲପାପିକା ସମ୍ମାନକ
ମହାପ୍ରୟୋଗୀପଦ୍ମପତ୍ର
ମହାଶ୍ରୀ ।

“ଶ୍ଵାସୁର ଦାଖଳ” ସମ୍ବଲେତିଲାର ସମାଜେ
ତନା ମଧ୍ୟରେ “ଶ୍ଵାସୁରକ” ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣାପକ୍ଷ
ବଣ୍ଡିକ ଉପାଳଅଛନ୍ତି ଥାହା “ଦୂଷୁର” ରୁ
ପ୍ରେରଣ ବୋଲି ଲେଖାଥିଲା । ଆଜି ମଧ୍ୟ ବିମୃତ
ଦିବସ ପୂର୍ବେ ସେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣପକ୍ଷ ଉପାଳ
ଥିଲେ ତହିଁରେ “ଶ୍ଵାସୁର” ବୋଲି ଲେଖାଥିଲା ।
ବିନ୍ତୁ ଅମେମାଙ୍କେ ସବଶେଷ ଅନୁମନାକ
ହାଏ ଏହି ସବୁ ଗ୍ରାମର ଘରଚାଲୁ ପାଇଲୁ ଲାଇଁ ।
ବୋଧକରୁ ଏହିପରୁ ଗ୍ରାମ ସମ୍ବାରକ ନିଜଗର୍ଭ
ରୁ ପ୍ରସବ କରିଅଛନ୍ତି । ଅମେମାଙ୍କେ ଶରୀରକ

ସେ କେତେ ଦିନ୍ଦୁ ସମ୍ମଦିବ ବୃଦ୍ଧିମିଳ କରି ପହି
ଲେଖି ପ୍ରେରଣପଢ଼ ବୋଲି ଉପାରଦିଆନ୍ତି ।—
ବିନ୍ଦୁ ଗଣେଶ ମହାଦେବଙ୍କ ତରୁଷାର୍ଥଚେ
ବୁଲ୍ଲିଦେଇ ଚର୍କରିଶ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମ କାମରେ ଘଜସି-
ହାସିଲ ଲାଭ କଲପ୍ରାୟ ସମ୍ମାରକ ଅନ୍ତେସ ଶିକ୍ଷ-
ନେହି ଦେଇ କି ?

ଆମେମାକେ ସେବେ ଉପରେକୁ ଗ୍ରାମଦୁ-
ସ୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବା ନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଟ କରିଆଇଁ
ତେବେ ସମ୍ମାରିବର ସମ୍ମାଦକରାହେବଳୁ
ଅନୁରୋଧ ଯେ, ସେ, କେତେବେଳ ହେଲା ସେ
ଗ୍ରାମ ବସିଥିଲୁ, ଗ୍ରାମର ଲେଖନୀଖା ବେଳେ,
ସେଠାକୁ କେତେବେଳୁ ସମ୍ମାରିବା ଯାଏ, ଏବଂ
ସେଠାରେ ଗ୍ରାହ୍ୱସମାଜ ଏବଂ ସମ୍ମାରିକର
ସମ୍ମାଦକାରୀ ଅଛନ୍ତି କି ଲାହିଁ, ଲେଖିବେ ।
ଉଦ୍‌

ଜଗେ ଅନୁସରିତ କାହାରେ

ମହାଶ୍ରୀ

ଅନୁଗୁରୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମାଣର କଲ୍ପନା ହେଲା
ଆପଣଙ୍କ ସୁଧାରାଜ ପଢ଼ିବାର ଏକପାର୍ଶ୍ଵରେ
ପ୍ରାକ ଦାଳ କରି କାଥାର କରିବେ ।

ଭର୍ତ୍ତନ-ସାହିତ୍ୟର ଯେତୁ ପୂର୍ବଶା ତାଙ୍କ
ଅଳେଚଳା କରିବାକୁ ଗଲେ ମନ କିଷାଦିତ୍ତ
ହୁଏ । ଏତୁ ସୁଲେ “ସାହିତ୍ୟସମ୍ମିଳନମ୍”
ସରତ ସଗଠନ କେତେହର ଶୁଦ୍ଧଦାୟକ
ପାଦା ବର୍ଣ୍ଣନାଜୀବି ଅନେକ ମୁଦ୍ରଣ ମାତ୍ରଗଣ୍ଡ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥି-
ବାର ଦେଖି ବୋଧ କେଉଁଥିରୁ ଯେ ଭର୍ତ୍ତନ-
ସାହିତ୍ୟର ଉତ୍ସବସ୍ଥା ଏତେହକି ପରେ, ହତ୍ତ-
ମଶ୍ଵରୀବର ମନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲୁ, ଏବଂ ସରତ
ମହିତ ଭିକ୍ଷେପ୍ୟ ଗୁଡ଼କ ଦେଖି ମନରେ
ସାର ହେଉଥିରୁ ଯେ ଭର୍ତ୍ତନଙ୍କମା ଏଣେକ
ସାହିତ୍ୟଅନନ୍ଦାରହାସ ତୁଣିତ ହେବେ,
ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ନାନଗଣ ସାହିତ୍ୟଅନନ୍ଦକ
ସାହିତ୍ୟରେ ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚରଣାର୍ଥ ମଣି-
କେ । ଆମେମାତେ, ସରତ ସଗଠନକର୍ତ୍ତମା-
ଙ୍କୁ ଶିଖି ଧକ୍କାକି ଦେଉଥିରୁ, ଏବଂ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ଯେ
ଏହି ସରତ ଦୂର୍ଦ୍ଦୁମାନଙ୍କର ବାଧା ଦିପ୍ତକୁ
ଅନ୍ତର ହୋଇ ଆସିବିମା ହେଉନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ
ବେଳୋମୟ ପାପିରେ ଭିହିଲାର ଅନବାର
ଦୂର କରନ୍ତି ।

ଏହୁପି ସ୍ତରୀ ସମୟରେ “ଫ୍ଲୋରକ” ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ

ମାନଙ୍କ ଆଜନରେ ଦଳାଦଳ ମିଶ୍ରିତ କରିଥିଲୁ
ଛି । ସେ “ସାହୁଚ୍ୟାପ୍ତିଲମା” ର ସମୀଳନ
କିମ୍ବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରୁ ନିଜପ୍ରକାଶବଦ୍ୟ ଯେଉଁ
କୁଣ୍ଡଳ ବାବ୍ୟମାଳ ପ୍ରଯୋଗ କରି “ସାହୁଚ୍ୟ-
ଶମ୍ଭିଲମା” ର ସହିମାଳକୁ ଅନ୍ଧମୟ ଅନ୍ଧମରା
କରିଥିଲୁଣ୍ଠିବା କାହା ପାଠ କର କିଏ କଷ୍ଟିତ କ
ହେବ ? ସାହୁପ୍ରକାଶରେ ଅନେକ ମାନ୍ୟଶାଖା
ବିଷ୍ଣୁ ଉତ୍ସବ ଥିଲେ, ଅତି ମଧ୍ୟ କାଳାବାର
ତେଜାରେ ଜଣେ ସମବାହନ ଲୋକ । “ହୃଦୟ-
ଦିନ” ପାଇଁ ମୃଦୁର କଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କର ଏବଂ
ନିମନ୍ତିତ ଉତ୍ସବକୁମାଳକୁ ଲାଲାନା ଦର ଦେ-
ଖିଲାଇ ଅନ୍ଧକାରରିଣୀ । ଓ ଜୟନ୍ୟନାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଠିବା କାହା ପାଠମାଳରେ ସହକ-
ରେ ତୁଳିଦୟଙ୍କମ କରିପାରିବେ । ସେହି ସାହୁ
ପ୍ରକାଶରେ ସମ୍ବାଦକର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ସମ୍ବାଦକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଣାକଳ ପଞ୍ଚକାନ୍ତିକ ଉତ୍ସବ ଥିଲେ । ସେ-
ଠାରେ ଯେବେ ରଦ୍ଦପ ଗଟନା, ସେ ଦେଖ-
ଥିଲେ, ତେବେ “ଆଶ୍ରୁଗାଂ ଗୁର୍ବତ୍ତେଜନନ୍” —
କୈ କି ସେହି ସବୁ କଷ୍ଟକୁ କାହାରୀ ନୁହନ୍ତି? —
କରୁଣାକଳ ତଙ୍କାର ଶୁଣି ପ୍ରଜାପୂମାଳ ହେଉଅଛି
ଯେ, ଏତୁ ସବୁ କାହାର କୁରିବରିବ ।

“ସମ୍ବାରକ”ର ସେହି କେତେବେଳୀ ପଞ୍ଚମୀ ପାଠ
ଛଇ ଅମ୍ବୋଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିର ଅଛୁଁ ।
ଦୂରସ୍ଥ କରୁଁ କାଳୀଗାରୁ ଜ୍ଯାୟ, ଧର୍ମ, ମାତ୍ର
ଏକ ସତ୍ୟର ଅନୁରୋଧରେ ସମ୍ବାରକଙ୍କ
ମୁଖରେ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବେ । ଲାକର
ଜଳମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖି ସମ୍ବାରକ ଅବଶ୍ୟନ୍ତକଣ
ହୋଇ ଦିନୟୁଦୟାଷଙ୍ଗ କରିଥାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଲାକରଙ୍କ କଣେ ଜ୍ୟାୟଧିପର ଲେଙ୍କ ସମ୍ବାରକଙ୍କ
ଶାନ୍ତ୍ଵାଳ ପ୍ରଗାମ ପ୍ରବି ଶୁଣି ଦୁଃଖିପାତ କରିବା
ଅନ୍ତେ ।

ଦେଶର ଉପହାରଧିକ ଦେବା ସମାଦରକ
ପ୍ରଗତିର ପ୍ରଧାନ ଜନେମ୍ବି କିନ୍ତୁ “ସମ୍ମାନକ”
କେଉଁ ଜନେମ୍ବିରେ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁଷ କମିଅହୁଙ୍କ,
ଆହା ଦିନା ଯାଇ ଲାହୁ” । ତାଙ୍କର ଦେଶ-
ହୃଦୟେର ଅଳ୍ପ ପରିଚୟ ଅନେକବାର
ଦିଶାପତ୍ର । କମ୍ପିଦବସ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲେ
“ଜୁଲାଇନିମ୍ନଲିଖି ସମ୍ମାନ ଯେଉଁ ଗନ୍ଧା
ରାଷ୍ଟ୍ରର କରନେ, ସେଥିର ବ୍ୟାହିଏ ପାଇଲେ
ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ମାନକରେ ଅକିଲକୁ ପ୍ରଦାନ
କାହାରକି ଅନେକଲକଣଗାଇ ହେବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତ ରହୁଅଛି” । ସମାଦରକ ଜନେମବା ଗୋଟିଏ
ଦେଶବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାପ୍ରକଳେ, ଅର୍ଥ ନିଷାଇଲେ

ଦେଶର ଉତ୍ତରାବି ନିମିତ୍ତ ପାହାଁର ଅଳ୍ପକୁ
ପ୍ରାଚୀ ବାହାରିବ ? କେବେଦଳ ପୂର୍ବେ
ବଜ୍ରାଳମାନଙ୍କ ବିଷମ ଆକମନକ କର, ଓଡ଼ିଆ-
ମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ବିଳୁପ୍ତ ବିଦେଶ-
ଭାବର ପୁରୁଷଗମନ ନିମିତ୍ତ ସମୟାଧଳ ବରୁଥି-
ଲେ, କିନ୍ତୁ ଲଗ୍ନସାରର ଏହି ପାପକାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରେସ୍ତୁତ ଦେଲେ ତାହାଁ । ସେ ବାହୁଦ୍ୱାରି
ମୂର୍ଖପାତ୍ର ବୋଲି ଦାଖି କରିଲୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର
ପରିଚ୍ୟ ଅଣାରେ ଯେଉଁ କବର୍ଯ୍ୟ ଏହି କୁଣ୍ଡଳ
ବାକ୍ୟ କେବେ, ଦେଖାଯାଏ, ତାହା ପାଠ
କଲେ, ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ କାବ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି
ସବୁକରେ ବୃକ୍ଷାୟିବ । କିନ୍ତୁ ଲଗ୍ନଭାବ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ବାର୍ଯ୍ୟ । ଏବେ ବଡ଼କଳବମାନଙ୍କ
ଗୁରୁପଦ ଗୋଷାମନବ କର କହ ଦୂର ପରିଷା
ପାରଗ ନିମିତ୍ତ ମନେ, ପ୍ରତ୍ୟାମା ଦରବାର
ଗୋଟିଏ ବେବେଷାପ ।

ଧନେ ସମ୍ମାନକ ! ଅପଣ ନ ଥିଲେ ଆମ୍ଭେ
ମାନେ ବାଦାଯୋଗେ ଅଛ ଏହା ସବୁ ଲେଖ-
ନ୍ତି ? ଅପଣ ସିନା ଡେଣାର ହାତ ନକାରେ
ପକାଇବ ! ଅପଣଙ୍କ ପର, “ବାବ କାହିୟାଏ
ଦେଇନରେ ପରଶ୍ରମ” କିଏ କରିବ ।
ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବଥା ଲେଖିଲୁ ଚୋଲ
ଆପଣ ମର୍ମିତ ହୋଇ ରାଗ କରିବେ କାହି
ଅଛ ଆଜ କେବଳ କାହିଁ ତର ।

ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

ମୁଦ୍ରଣ

ଅନୁଗୁଦାତ୍ମକ ଜୀମ୍ବାକିତ କେତେବେ ମୋଟ
ବିଷୟ ଅପଣଙ୍କ ସୁହିଳ୍ଯାତ ପରିବାରେ ପ୍ରକାଶ
କରି ବାଧକ କରିବା ହେବେ ।

ତଳିରୁଷ ଏ ଅନୁଗୋଦ କିଞ୍ଚାରେ ଉତ୍ତମ
ବୂପ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ ଲାଗୁ । କେବଳ ଆଜିକ
ସବୁପାଦ ଦେବ କେବେଳ କିଞ୍ଚାରେ ସାମାଜିକ
ବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇଥିବାକୁ ପାରିବାକାରୀ କେଇଷଣ
ଆହି ବରୁଅଜ୍ଞାନ । ତ୍ରୈ ମାତା ଅସମ୍ଭବ
ହେଉଥିବାକୁ ଓ ଆଉ ଉତ୍ତମ କର୍ମା ନୋହିଲେ
କହିଁ କୁ ଆପଣଙ୍କ ଅଧ୍ୟ ହେବାର ଅଳ୍ପାଳାହାନ୍ତି
ପରିବଳର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଗଫାଇଥିବ, ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାମାଜିକରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଦେଖ
କାହିଁ । ସୁରମ୍ଭୁ ଅଧିନାକୁ ଦୂରୀଷ ହେବାର
ସମ୍ଭାବ ନିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ଦେଇଅଛା ।

ଗର୍ବନ ଏ ଦୋଷୁ ଦିଗବ କିଥର ଥାକ
ଧର୍ମଲ ସନ୍ତର୍ପି ଯୋଗେ ଜୀବିତାନ୍ତ ହୋଇ

ଥିବାରୁ ଗୁଣିମାକେ ଶୂନ୍ୟଭାବେ ଥାଳ
ଅମଦାମ କର ନ ଥିଲେ, ଏପୋରୁଁ ବଜକର
ଆହାୟ କରିବା ତାକାଙ୍କ ପଣେ ବିଶେ
ବନ୍ଧୁବବ ଜାଣି ଅମ୍ବମାଳଙ୍କ ଦେଖିବେଳେ
ପ୍ରକାରହାକ ତତ୍ତ୍ଵିଲଦାର ଶୟକ୍ର କାରୁ
ଜାରୀପୁଣଚତ୍ର ଲାୟକ ମହୋଦୟ ସେ ବିଶାର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇ ଜଦାରଙ୍ଗ କରି
ଲୋକଥାନ ଅନୁସାରେ ଏ ସନ୍ଧର କର ମାତ୍ର
ଦେବାନମନ୍ତ୍ର ରିଷ୍ଟେର୍ କର ମହାର ଆଗାମ
ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ଦୃକ୍ଷୟ ଏଠାକୁ ଥିବା
ପୂର୍ବରୁ ଧ୍ୟାନପରିର ମିଆକ ଗତ ଦେଉଥିବା-
ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରକାମାନ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟହାର
ଖକଣା ଆହାୟ କରିଥିବାରୁ ତାହା ସେମାନ୍ତ
ଆଗାମୀ ସନ୍ଧରେ ମାତ୍ର ଫଥରିବ । ବାରୁ
ମହାଶୟବର ଏ ପ୍ରକାରମୁଁ କାର୍ତ୍ତିରେ
ପ୍ରକାମାକେ ବିଶେଷ ସନ୍ଦୋଷ ଥିଲାନ୍ତି ।

ଏ କେବେ ହସ୍ତକରି ଶ୍ରଦ୍ଧାନଦୀଥ ମହାପ୍ରଭୁ
ଶବ୍ଦକ ମନ୍ତ୍ରର ସେ କି ସଜ୍ଜଖଳ ଅମବରେ
ପୃଷ୍ଠାର ଦେବାକୁ ଶକିବଳୁ, ତାହା ସୁରତଳ ହୋଇ
ଲଞ୍ଚୁ ଦେବାକୁ ଶକିବଳୁ ଜଣେ ସାଥୀଗରେ
ଦିନେ ବସୁର ସେ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ମୁହ ଦିଦ୍ୱିଲଦାର
ବିରୁ ବରତ ପ୍ରକୁଳାୟକ ମନୋଦୟ ଶକିବଳୁ
ସକାଶେ ଯେଉଁ ଦେଇଲ ଦେଖାୟ ପୂର୍ବ ତେ
ଠାରୁରୁ ଦିଦ୍ୱିଲ ଟଙ୍କାମାଳ ବ୍ୟୁହାର
ନିମୀର ବସନ୍ତଧିଲେ, ରହୁର ରୁଅଶ କାର୍ଯ୍ୟ
ଜରମରୁପେ ସମଧା ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାଳ ସୁଭା
ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଶକିବ ନୂତନ
ପତାଦେଇଲରେ ଉତ୍ତବାର ଦୂରେ ଆର
ସେଉଁ ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟୁହରେ ବରତମାଳ
ବରତ୍ତରେ ତାହିଁ ମଧ୍ୟ ଜାର୍ମାବସ୍ତାକୁ ଲାଗୁଥିଲ;
ଏହି ଜନମାୟ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଆମୁମାଳକ
ଅଧିନାଳକ ପରମହିତିରଳଳ ମାଳମାୟ ବହି
ଦିଲଦାର ମନ୍ଦାଶ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ସ୍ତରର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ବସୁର ଦେବାକୁ ଶକିବ ଦୁଃଖ ବର୍ଜିଳ
କର ସମ୍ମତ ପରାପରା ହର୍ମାୟ ଦିବାପଳରେ
କିନ୍ତୁ କରିଅବୁନ୍ତି । ଅମେମାଳେ ଥାମା କରୁ
ସେବେ ଶାତକ ବାରୁ ମନୋଦୟକୁ ସରଳତା
କର ଦୂରୁ ସୁଖବସ୍ତାରେ ଏହାକରେ କରିବେ
କେବେ ବରତମାଳକୁ ପଢିଯେ କରିବେ ଏହା
ଦେଇଲରେ ରହିଥାଏବେ ।

ଏ ପୁରୁଷାମତ୍ତ୍ଵ କେଉଁଳବନ୍ଦର, ଅବ୍ଦିଶ୍ଵର
ହରି ଏବର୍ଷ ପ୍ରାଣୀ ପେଣ ଶୁଦ୍ଧୋଳ ଗୋଟିଏ
ଲକ୍ଷମ ପକା ସତୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ଏକ

ଏହା ଶାରୀରକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଗିଲାକୁ
ତୁମାରେ ମଧ୍ୟରେ କମର ପାଇବାର ଦୟାରୁ
କଥା ଆପଣିଟି । ମୁଖ୍ୟମ କିମ୍ବା ପରମ
ଅନ୍ତରେ ପୌର୍ଣ୍ଣା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଲା । ଏ ମହା ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା
ମହୋତ୍ସବକ ସବ ପେଟ କିମ୍ବା ।

ଏ କଥା କୁଣ୍ଡଳୀ-ନୁ ଦେଖାଇଲୁ
ଯାଇଦେବରଙ୍କ ମାତ୍ରିକା ନବତ ସତ୍ତବ ଏହି
କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ଶାକର ଜୟମାଳକର ବିଷୟ
ପାଇଁରେ ଶୁଣିଲ ଦେଖିଲାପାଇଁ ସହୋଦୟ
ଏବନ୍ଦରେ ଅମ୍ବାଯ ଦେଖିଲାପାଇଁ, ମାତ୍ରି
ଏହା-ପ୍ରାଣ ଦେଖିଲ ଶତପଥରେ ସର୍ଵାଶକର
ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଠ ପୃଷ୍ଠାର ଦେବି; ଏହି ବାହି
ମହୋତ୍ସବ ଗାତ୍ର ପରିମାଳ ଦେଖାଇଲାମାନ
ଦେବି ।

ଏହାର ପୁନଃ ପ୍ରକାଶ ଏକ ଦୈତ୍ୟମନ୍ଦିରମା ଛିପ-
ପୁଣି ହେବାରୁ ବଳସ୍ଥିତତ୍ତ୍ଵରେ ଅନୁହୃଦୀଖାଲୀର
କଣେ କଳେଖୁଳିଲା ଓ ବେଳେବି ଜଣ ପାଶ-
ପରିଦାର ଅବି ସମବିଧିର ଅଧିଗୀତି ଏ
କେବଳ ସଂକଷିତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶରେ ନିରାକାର
ନିରଘାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଯେତେବେ ଦୂର
ଗୋଟି ବେଦମା କରାଯାଇନ୍ତି । ଏହି ଦୂରମା
ନିରାକାର ।

ବିଜୁଳି ପାତାରେ ଉଚ୍ଛବ ଆହ କହ
ଖୁବ୍ ଶୁଣି, ଅହା ନହିଁଲେ ମେଳା ଦୁଃଖ ମନ୍ଦ
ବର୍ଣ୍ଣର ମନ୍ଦବାୟୁ ଧଳ ଫୁଲ ନରକ ମନ୍ଦ
ଗାହୁ । ଅକାଶ ମେଳାପାତାର ମୁଖ କରିବା
ବାଙ୍ମୁ ସୁତା, କଳାପ, ଲୁହ ଓ ଅଳ୍ପ
ତୋହାଦି ଖାଲ ଜାନିଷେଇ କହି ମନ୍ଦ
ରଥର ପିଲା ଦେଖାଇ ।

ଗର ଉତ୍ସମ୍ବାଦ ପାଇବୁ ଏ ହେଉଥିଲା ।
ଆଜିକମାନ କାହାରହାନ୍ତିଥିବା । ତାଙ୍କ ଏହାର
ଅମ୍ବେମାନେ ଛାପିବ ବିଶ୍ଵର ପାଇ କାହା
ସେବେ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନୀ
କେଳେ, ଦେଖେ ପାଇ ପରିବ କୋଟିର
କିମ୍ବା ଦେବାର କ୍ଷାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା । ଯାହା ଅମ୍ବେ
ମାକେ କୋଟିଶିଲ୍ପ ଦେଇ ଦୂରତିରେ
ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵର ହେବା । ଅମାନିଷପ୍ରକାଶ
ଦେବେତ୍ରେ ରାଜ୍ୟର, ତାଙ୍କ ଧାରନିମାନ
ବିଶ୍ଵର କରିବେ । କିମ୍ବା କାମିକଲ୍ କିମ୍ବା
ଆବ୍ସିନ୍ଦନେଶ୍ୱର ପାଇଏକ ପ୍ରକାଶିତର, ଅହା
ପ୍ରକାଶ ପକ୍ଷେ ଏକ ବିଶ୍ଵର ମୋହରିବା
ବିଶ୍ଵରମାନ ବିଷ୍ଟ । ମୁଁ 4 ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରାଣ

ମନ୍ତ୍ର ଏ ଦିଲ୍ଲିକୁ ଦେହ ଅଗତି କର ଜାହାନ୍ତି
ଦୟା ଯେଷୁକେ ସରବାର ହୋଇଥାଏ ମେଲ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୂଷକୁ ଧରଇ ମହ ସୁରଖ କର
ନାହିଁ, ସେ ସୁକେ ଅପରି ଦଶାଯ ଥିଲେ
ସେ ହୋଇଥାନ୍ତା ଉତ୍ତା ଅବସ୍ଥା । ସେ ହେଉ
ବ୍ରାହ୍ମିକ ନିଃମାଳୀ ଜୀବବର୍ଷମେଷ୍ଟିକତାରେ
ଶାର୍ଟିକାମ ଅଛି କି ଜବାବଦିଲ୍ଲି ପ୍ରଜାବପ୍ରତି
ଦୂଷଣ୍ଡପ୍ରକାଳ ଉଚିତ ଅନ୍ତାକର ବିରୁଦ୍ଧ
ଦେବର ନିଃସମଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଶୀଘ୍ର ଆମ୍ବମାଳକ
ଅଭିକ ମୋତଳ କରିବେ । ଉଚି ।

ପାଠ୍ୟ } । ନି ।
ଅନୁଗୋଳ } ବେହି ଅନୁଗୋଳିଯା

ବ୍ୟାପକ ।

ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମମେହି କୃଣ୍ଣରବେଶ ସାହ
ମହନ୍ତି କରଦରମାନୁଜ ଦୀପବଳ ମଠ ଫଳଗ୍ନ
ମାତ୍ର ୧୯୮୭ ଲାଖରୁ ବାହାଲଙ୍କରି ଓ ଉତ୍ସବ-
ରେ ଥିବା ଦୂରଦୟର ଦୂର୍ଗାଟଳଗା ଓ ଗୁରୁ-
ଚନ୍ଦ୍ର ପାଖାରଙ୍ଗ କାହିଁଦର ପଥରଖୁଣ୍ଡ ପଣ୍ଡା
ଓ ଘୋଷା ଓ ଭାଗ ଅନେବ ପଥରଖୁଣ୍ଡ
ପଥର ଦେବାର ଅଛି । ଏହି ଜମି ଓ ଦର
ମଠରଙ୍ଗର ପାଠର ବିଷୟାବାର ମୁହଁ ମାର୍ଗିବ
ବିମ ଟିକୁଳର ବସା ବୋଲି ପରିଚିତ ଓ
ଲାଗରମହାନ୍ତି ନାମରେ ଜଣେ ରହିରର
ଛପରେ ଅଛି । ଏବସାପରେ କୁଞ୍ଚିତାଳା
ମଠର ଠାକୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାର ନର୍ଦ୍ଦାତ ଥାରୁ ଯେମନ୍ତି
କି କଟରେ ଦ୍ୱାରା ଆଲ୍ଲେଗରେ ନିର୍ବାକ
ହେଉଥାରେ ଏବଂ ଯାତ୍ରୀ ବରିଲେ ଛାତମ
ଅତ୍ୟ ଦୁଇତା ଯାହାଙ୍କର ଜରଦି କରିବାକୁ
ଦେବା ଦେବ ଦେବ ପ୍ରକିଂକଳାମାର ସମ୍ମାନକ
ଦ୍ୱାରା ପୋଷାନକର ସମ୍ପଦ ନିବାଟକୁ ପଢ଼
ରେଖିଲେ ସହିରସ ଦୂର୍ଗାନ୍ତି କାଣିପ ରବେ ।
କେବଳ ପା ୧୫ ମହ ଅଗସ୍ତ ସତ୍ତା ୧୯୮୭ ।

ବୁଦ୍ଧିରେ ଦୁଷ୍ଟିବ୍ୟ କିମେଣ୍ଠ ଦୁଷ୍ଟିବ୍ୟ ।

ଏହାକି ଦର୍ଶନ ଆହାରି କଣାଇ ଅଛି ଯେ,
ଅତେ ତମ ଉପିତ ସେଷଗ୍ରସୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ଆହାରି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର ଥାଏ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
ବାହିକୁ ଆହାରି କରିବାକୁ
କାହିଁବାର ବ୍ୟାପାର ହେବ ସେମାନେ

କୁଳପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଫର ଶବ୍ଦାରୁ ଭାବାରୁ ଭାଗୀ
ଭାବୀ ଶାତିଯୁଦ୍ଧରୀରୁ ସମସ୍ତକଷେତ୍ର କଷିଧାରିରେ
ପଞ୍ଚବିଧାରୀରୁ ପ୍ରତିକଷ ସବୀଳ ଅନ୍ତର୍ଧାରୀରୁ
ସମ୍ମାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶରେ ବରତାରେ
ଯେ କେହି ଉପରୁକ୍ତ ଦେବେ ସେ ଆମୁଠାରୀ
ସଦର ଦିଷ୍ଟ୍ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏ ଶିଥାନୁଭାବେ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ହେଉ ସେବନ ମନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀଗଣ୍ଧି ନାମ ।

ପରଳ, ମୋଳିଆବନ୍ଦୀ, ମାଂଦୁକି, ବିଶୁଲଗେଣ୍ଟ
ତୁମ୍ଭୁ, ହସ୍ତିଶ୍ଵରୀ, ଏକଶିଖ, ଆମନଳା, ଅର୍ଜୁ
ଗୁଣ୍ଠା, ପାଣ୍ଡି, ଦଳ ଦିଆବାମଳ. ଧର୍ମପରବା
ବାଚପୁଣ୍ଡିଯା, ଅବୁ ବିତକ୍ଷର ଅନୁସଙ୍ଗେର ରକ୍ତ,
ଗତିବାଦିବେଶ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଶାତ୍ରାମିନିଦାବ
ଅଳମଚନବଜାର } କଟକ ଚିତ୍ରପଥ

ଭକ୍ତିରୟ ପ୍ରେସ ଲମ୍ବି ଦୁଇଜଣ
କମ୍ପୋଜିଟର ପ୍ରୟୋଜନ ଲଂବଗୀ ଜାଣି
ଥିଲେ ଅଛିନ୍ତମ । ବେଳ ଯୋଗଦା
ନ୍ତାରେ ଦୟାର୍ଥି । କର୍ମପ୍ରାର୍ଥିମାନଙ୍କର ଶାତ୍ର
ଦରଖାସ୍ତ କରିବା ଅବଧି ।

ପ୍ରାଚୀନ ଭକ୍ତିଶ୍ଵର ପ୍ରେସ୍
ମାନେଜମେଣ୍ଟ୍ ଦାରକାର କଟକ } ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜଳିନୀ
ନାୟକ ମାନେଜମେଣ୍ଟ୍

A CHANCE TO STUDENTS.

UP TO THE END OF SEPTEMBER 1886.

CLASS-NOTES FROM GEOGRAPHY at the reduced price of 2 As. a copy. A few copies only available.

Apply sharp to Manager, Cuttack
Printing Company.

ADVERTISEMENT

Wanted an English teacher to teach my younger brother for three years at Kaupur. Salary Rs. 15 per month.

None need apply who has not passed the Entrance Examination or who has no experience in teaching after prosecuting his studies up to the Entrance class.

Apply to
RADHAKANTA ROY
MCHASOY
Kanpur P. O.
BHUDDRUCK.

ବ୍ୟାପକ ଦେଶପତ୍ରି

ମାଧ୍ୟମିକମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୩୨୯

୩୨୭ ମୁହଁ

୩୨୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ମେସର୍ ୧୯୮୭ ମାର୍ଚ୍ଚ । ମୁହଁ ମେସର୍ ୨୫ ମେସର୍ ୧୯୮୮ ସାଲ ଅନ୍ତରେ

ମଳିଖ	ଅତ୍ରିମ	ବିଜ୍ଞାନ
ବାଷକ	୩୨୯	୩୨୯
ଜାତିମାନିକ	୩୨୯	୩୨୯

The *Sanskaraka* in its characteristic way of misleading the public is striving hard to shield Babu Chaturbhuj Putnaik's connection with it. In a long editorial in its last issue headed "Party spirit in Orissa" the writer says that "it is an admitted fact that the *Sanskaraka* and *Sebik* is the organ of the *Sebik Sabha* in particular and of Brar ho Somaj in general in Orissa. There are paid managers and Editors in connection with the paper. What then must be the meaning of this false insinuation?" The plain meaning is that the so called Managers and Editors, who do not possess the necessary qualifications for such posts, are mere tools in the hands of Babu Chaturbhuj Putnaik who really does the work not only of the paper but of the book shop known as Bidhan Agency; that there was even no nominal English Editor except for a month or so and yet the paper went on all the same; and that it is admitted in the proceedings of the Shebik Sabha of Balasore published as a supplement to the last *Sanskaraka* that Babu Chaturbhuj Putnaik as Secretary of the Cuttack branch superintends all its works viz; the

newspapers, book shops &c. though our contemporary has taken particular care to suppress this fact in the English columns. For the sake of Brahmoism whose organ it professes to be we wish our contemporary were more truthful and honest.

ଆମେମାନେ ଏଥୁପରେ ବୁମକ୍କମେ ଲେଖି-
ଥିଲୁ ଯେ ଭାବରେ ପୂର୍ବତିକ ଅଣ୍ଟର ସବକ-
ଟଙ୍ଗ କୃପାଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ଵେତ ସେକଟଙ୍ଗ-
ଦେବଅଛନ୍ତି । ପକ୍ଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବର-
ଦୀର୍ଘ ଶ୍ଵେତ ସେକଟଙ୍ଗଙ୍କ ଲାଗ କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵା-
ସ ଓ ସେନ୍ଦ୍ରିୟ ବ୍ରାତାରୁ ଦେବ ଅଛନ୍ତି ।

କ୍ଷେତ୍ରକ କଥା ଦୟାକରୁପେ ବରିଦ୍ଧିବାରୁ
ବୃଦ୍ଧିଦେଶରେ ଦୂରୋଗ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇଥାଏ ।
ମନ୍ଦିରପୁଁ ଲଭର ଉତ୍ତର ବନ ଭାଗିଯାଇ
ଅଳେକ ଷଷି ହୋଇଥିବାର ଓ କଟ୍ଟଣୀଠାରୁ
କଟ୍ଟଣୀ ଶର୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେବ ନିଷ୍ଠ ହୋଇ-
ଥିବାର କଥା ହୁଏ । କଜାର ସାତବାର-
ନ୍ତର ଅନୁକ ଗ୍ରାମଜଳଶ୍ଵର ସମ୍ମରି ନିଷ୍ଠ
ହୋଇଥିବାର ଅନ୍ତିତ ଦୁଇତ ଏବଂ ପ୍ରାୟ
ଦିନେ ସକ୍ଷୁ ଲେବ ଗୁରୁତ୍ୱକ ହୋଇଥାଏ ।
ପୁଣ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଏ ସଙ୍ଗ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ହେଉ ବୃଦ୍ଧିଦେଶର ସାର ଦେଇଥାଏ ।

ବରପ୍ରକାଶିତ ବିଶବିଦ୍ୟରେ ଲେଖାଅଛି
ଯଥ;— "ଆମୋମେ ସାମାଜିକ ପରିବାରୁ
ଅବରର ହେଲୁ ସେ କଣେ ଉତ୍ତରାଧିକ ବିଜ୍ଞାନ
ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧାତୀ, ଦ୍ରବ୍ୟ-
ପ୍ରାଣୀ ନୁଦ୍ରି, ଦ୍ୱାରେ ବିଜ୍ଞାନେ ସେଇସମ୍ବନ୍ଧର
ଅପାକୁ ଧର୍ମର ବହୁଧରିତ ବୋଲ
ବାରମାର ଘୋଷଣା କରିଥାଏନ୍ତି ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧର
ଧର୍ମ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଶଂସିତ ଉତ୍କଳ ଘୋଷତା
କରି ସେଥିର ପ୍ରଧାନ କରିଥାଏ । ସମୋଲ-
ଦିର ବାସନା ମାତ୍ରାର୍ଥପ୍ରଣୋଦନ ନୁହେ ?
ଏପରି ବାସନାରେ ପରିବଳନ ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠର ହୋଇଥାରେ— ବିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ,
ଜୀବନରେ ତାହା କବାପି ଶ୍ରେଷ୍ଠର ବୋଲ
ପରିଗଣିତ ହେବିଲାହା । ଅମେମାନେ ଆମାକରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରୟେବାଦିବାରୁ ଯାଏ ବିବିଧତରେ
ଧର୍ମର ଏପରି ଅବଗାନନା ବିରବେ ଲାହା ।"
ଏକଥା ଗୁଡ଼କ ସଥାର୍ଥ ଥ ର ମାତ୍ର ସାର୍ଥ
ଯାହାକର ସବଳ ଚାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳନକୁ ଓ ଧର୍ମ-
ଦାତ୍ର ବିଭମ ପରି କରିଛନ୍ତି । କଥାପାଇଁ
ସେମାନେ ଏହିରାହିର ମହିଳାକୁ ଅନୁଭବ
କରିପାଇବେ ।

ବୃଦ୍ଧିଦେଶର ସୁଦ୍ଧାଗୋପନିକଟରେ ଶତଲ
ପ୍ରାୟ ଦିଶୁ ଲାହା । ଉଚ୍ଚମାନରୁ ଅବିଦ୍ୱାର
ଗତ ମାତ୍ର ତା ୧୦ ଲିଙ୍ଗର ତାରିଖମାଦରୁ ପ୍ର-
ବାଗ ସେ ସ୍ଥାର ଆଲରେ ଏକ ସାମାଜି-

ସୁବ୍ରତ ହେଉ ଛାଇଁରେ ବିଦ୍ରୋହମାନେ ମାର
ଧଳାଇଅଛି । ସେଗାଇଲ ଘନ୍ୟରେ ଯୋର
ସୁତ ଦୂରକୁ ଉପରକିମାନେ ଗୋଟିଏ କଟିଲା
ଦୂର ଦସ୍ତବଳ କଲେ । ଏମୁଣ୍ଡରେ ଘନ୍ୟକିମାନ
ପରଶରୁ ଜ ୧୧ ଶ ଅଦତ ଓ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଅଛରୁ
ଜ ୧୦ ଶ ଦତ ଖୋଲାଇଛି । ବିଦ୍ରୋହକୁ
ମଧ୍ୟ ଅଦତ ଦୋଷଥିବା ଲେବଲାର
ସମ୍ମାନ ମନ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ମିଳିଯୁକ ଓ ଆଜି ମଧ୍ୟରେ
ଜ ୨ ଶ ଜାତୀୟର ଓ ଜଗେ ଉପରକି ସେକା
ଦୂର ଦୋଷକୁ—ଦୂର— । ଏତୁପରମାତର-
ମାନଙ୍କରୁ ଦେଇ ଅକ୍ଷଫଳରେ ଆସୁଥିବାର
ଦୂରସ୍ଥ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବିଲକ-
ପାରିଯୁମେଆର ପ୍ରଧାନ ସତର ଲାଭ ସାମିଲିବଦସ୍ତା
ମଦୋଦୟବର ମତ ଅକ୍ଷ ପରିକାର । ପଞ୍ଚବିଠି
ସହି ଉପରକି ସେନା ଆର୍ଦ୍ଦ ଏବା—ଏକୁ-
ଭାଗରେ ପୁଣି ଆହୁର ପାଇବାର ସେନା ପଠା-
ନାହିଁ ପରି ଗର୍ଜରେ ବାହାଦୁର କେବାର
ସଜଳ ଦାଙ୍କଲେ କାହିଁ କି କିମ୍ବା ଶୁଭ ଦେବତ ?

ଅଳୁବଜ୍ରମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରୀମତ କମିଶନର
ସାହେବ ଇଂଲ୍ସ୍ ସାହେବଙ୍କ ନିଷ୍ଠାର୍ଥୀ ବହୁବ
ଜରୁ କଲେକ୍ଟର ମାତ୍ରିବଳାର ଧୂର୍ବଳୀରେ
ଦେବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଥୁବା ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କ ଏଥିପୁଣ୍ୟକାଳର ଥିଲୁ । ସେ ମୋହ-
କମା ଗର ଘୋମବାର ଶ୍ରୀମତ ଟେଲିଫି
ସାହେବ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଶ୍ରୀମତର ଅଗର୍ଭା
ଦେଲେ । ସରକାରଙ୍କ ପରିଭ୍ରତ ଖଲାର ସରକାର
ଏବଂ ଆଜି ସାହେବ ପରିଭ୍ରତ କାହିଁ ଉପରିଲବରସ୍ଥ
ଅଟେବଳେ ତରକାରିତା ବଲେ । କମିଶନର
ସାହେବ ଯେ ପ୍ରମାଣ କେବାର ଲେଖିଥିଲେ
ତାହା ଆଜି ଅକ୍ଷୟବଳେ ଦେଲୁ କାହିଁ । ଅଭିନ
ଯେଇ ତିବି ତିବି ଓ ଏଥିରେ ସରକାରଙ୍କର
ଦାତା ଗଠି ଥାଇଲୁ ନାହିଁ । ଟେଲିଫି, ସାହେବଙ୍କ
ସୁହିଲାପୁର୍ବକ ଇଂଲ୍ସ୍ ସାହେବଙ୍କ ନିଷ୍ଠାର୍ଥୀଙ୍କ
ପରିଧି ହୋଇ ଓ ଅଧିକାରୀ ଅନେକ ସ୍ଥଳୀ
ଦେଖାଇ ସରକାରଙ୍କର ପତିଶବ୍ଦିକାର ଟଙ୍କାର
ଦାତା ତସମ୍ମିନ୍ କରି ସାର୍ଟିଫିକେଟ ରହ କଲେ ।
ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେରନାରେ ଟେଲିଫି ସାହେବ
ଯଥାର୍ଥ ବିବେରନା ବିଦ୍ୟାକୁଣ୍ଡ ଓ ଆଶା କରୁ
ଆଜି ଏଥିରେ କମିଶନର ଆହେବ ଅଧିକାରୀ
ଦେବେ କାହିଁ ।

ଓଡିସ୍ୟ ମାତ୍ରେ Orissa Students କାମ.

ରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଉଚ୍ଚଗତ ମହିଳାଧର୍ମ ଉପହାର ପା-
ଇଥିରୁ । ଏ ପଦର ନ୍ୟାକେକର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାସ୍ତ
ପାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଦାଵଶ୍ଵର । ଏ ପଦରେ
ଉଚ୍ଚଗତାରାଜୀ ଶୁଦ୍ଧ ଲେଖିବାର ଉପାୟ ଓ
ସାହର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରଦୂର ଉତ୍ତରମାନ ସବେବେ-
ଶିଳ ବିଶବାର ରଥ ବି କଢାଇ ଦ୍ରଜ ଉଚ୍ଚଗତା
ସୁଦର କିମ୍ବରେଣୀ ଏବଂ ମାର୍ଗନର୍ଥକୁର
ଦାସୁନ୍ଦର, କିମ୍ବରେଣୀ ପତ୍ରମାରେ ଅନେକ
ଧର୍ମନାର୍ଥ ବିଶବାରିବେ । ସପର ସାମୟବିପଦର
ଧର୍ମର୍ଥର ତେଜଶାରେ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଦୂର ଓ କହନ୍ତି
ପତ୍ରା ପର ମୋଦିବଳ ପ୍ରାନକୁ ଏହାର
ପ୍ରଥମ ପ୍ରତାପ ଦେଖିବା ଅଭିନ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗର
କପ୍ତା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଜେତାରେ ଏହାର
ଦିଷ୍ଟମୁଁ ଯେଉଁ ଦିଲ ନିଳ୍କୁ ବୈପର ସୁନହା
ଦୋଇଥିବୁ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଅଶା କରୁ କି
ପିଷକ ଓ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଏହୁର ପ୍ରାଦବ
ଦେବାକୁ ଅପ୍ରସର ହେବେ ଓ ଏହାହାର ସେ-
ହାଲକର ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଏହ ପଢ଼ିବାର ଏବଂ ସମ୍ମାନ କରିବଳ
ଏବଂ ବିଶବରେ ପୁଣ୍ଯକ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦି-
କାରେ ସୁତ୍ତିପଥାନ୍ତ୍ୟାୟୀ ସକଳକଷ୍ଟପୁର କିମ୍ବ
ଥିଲେ ଅତ୍ରର ଦିଲ ହୁଅନ୍ତା ଏହ ଧାରା ଦେବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପ୍ରତିବାସବାକିମ୍ବାୟୀ ଦେବା-
ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।

ବାଲେଇରସେବକରାର ଗୋଟିଏ
ନିର୍ଜୀବଙ୍କ ଗତିହୁରକର ଅତିକ୍ରମ ପଢ଼-
ସୁରୂପ ପ୍ରକାଶ ଦୋହାପଞ୍ଜି । ସେଥିରେ ଲେଖା-
ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵଜୀବାର ସମ୍ବନ୍ଧରକ ସମ୍ବନ୍ଧକାରୀ,
ସମ୍ବନ୍ଧକ ବା ମାନେଇର ନୃତ୍ୟ ଚେତନା
ସେବକରାର ଉଠିବାପାଇଁ ଯନ୍ମାଦିକ ସୁରୂପ
ସକଳରାଧିର ରହାବଧାରଣ କରିବି ।
ବାଲେଇର ସେବକ ସାହାର ସହିମାନେ ଉଠିବାର
ବିଧାତା କାମମାଟି ସମ୍ବନ୍ଧକ ଓ ମାଟ୍ଟକରିବାକ
ଯୋଗାଗୋ ଜୀବା ଲ ଥିବାରୁ ସଗର ଲେଖିବ
ଦିତିତ ନୃତ୍ୟ ରଥାର ତତ୍ତ୍ଵଜୀବ ନାହିଁ ହାତ
ରେ ସବୁର ସିବାର ଦେମାନେ ଶୀକାର କର
ଅଛିନ୍ତି । ବନ୍ଦୁ ସେମାନେ ଯାହା ନେଇଥିଲେନ୍ତି
ସେ ସାହାର ମତ ସହିତ ସମୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧରକ
ମନ୍ଦରେବ ବୋଲିଆଏ ଏଥରେ ଅମେମାନେ
ଅଧ୍ୟତ୍ମିକ ହେଲା । ସେବକ ସାହାର ମନ୍ଦରୁକୁ
ପିହାର ନିଜ ମିଶିଲ ଏବୁ ତତ୍ତ୍ଵର ଲାଗାପାଇ
କାର ଅଧିକ ଅବୈଷ ର୍ତ୍ତାକାଳର କଥାମାତ୍ର

ବାହାରଳ ଛେବେ କ ବ୍ରାହ୍ମମର୍ପଳ ଗୋରବର
ଜଥାହେଲକୁ ଚାଲେଇ ସବୁର ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ
କଥା ଅମେମାକେ ଲାଖୁ କାହୁଁ ମତ ବାରୁ
ଦିଗନାନିତରୁ ତେଣୁ ମମେଇ ଧ୍ୟାନ କରେ
କବ ବ୍ରାହ୍ମବେଳି ପଢ଼ିବ, ହୋଇଅନ୍ତରୁ ସେ
କଷ୍ଟ ଏକଥାଳୁ ଅନ୍ତରୁମାତଳ କଲେ ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ରୁହି କ ପାର ଅପ୍ରିର ହେବାନ୍ତକୁ । ଅୟ
ମାନକ କଥାର ଦେହ ଅଶ୍ଵାକ କଲେ, ନିତ
ଶିଶ୍ରାବକୁ-ରେ ସେଇହିର ଘୋଷନା ଦେଖି-
ଥିବେ ।

ଏହିଗରରେ କେତେବଳଶ ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରଥମ
ରେ ଉଷାହାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲାମରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ
ଅନେକଦିନରୁ ପ୍ରାଣିଙ୍କାରୁ ବୀଜ ବର୍ଷାକାଳକୁ
ମାନ୍ଦିଲୁ ଶିଖାର ଦେଖୁ ସୋଗାରେବା ଭାବେ
ଶିରେ ଏ ସବୁର ଅଧିକରେ ଗୋଟିଏ ଦେଇନ୍ତି
ଚୋଷ ବନ୍ଦ ଲୁହବର୍ଷକୁ ରହିଥିଲା । କର୍ତ୍ତମାଳ
ଏହି କୋଣରୁ ଜେ ଏହି ବନ୍ଦ ପ୍ରାଣିଙ୍କାଳକୁ
ସାବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ-ବାଳ ଏ ନଗରର ଦିନୀ ସୁମନୀ
ରେ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଦେଇନ୍ତି କୋପର ଅମ୍ବ ଅଧିକ
ନ ହେଲେବେ ଏହେବିନି ସାହୁର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାର
ବାବର ଏହିକି ବାବୁ ମୟୁଷ୍ମତିନାର୍ଥୀ ତାହା
କୃତ୍ତବ୍ୟମାହାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାବୁ କରାମାଲକୁ ଧର୍ମିତ
ଦେଇନ୍ତିକାରୁ ସବୀଏ ପାଇଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ
ସେମାଳକୁ ଚାହାରଥାରିଶାରେ ଥିଲା ବିଦ୍ୟାକଳ୍ପନୀ
ମାନ୍ଦିଲର ଅର୍ଥ ବେଳନରେ ପଢ଼ାଇ ଥିଲା
ଏହି ଜାପାର ଦକ୍ଷତିରେ ସମ୍ମାନ
ବାବୁ ବାପକିବେ ସ ସେମାଳକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଓର୍ବେ ସାଧାରଣଶିଳ୍ପାର୍ଥିଙ୍କା ବରୁଅଛିଲା ଯେବେ
ସେମାନେ ଏହି କୋଣକୁ ମଧ୍ୟାଧିକ ପାହାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରକାଳ କରିବେ ତେବେ ସବୁ କେତେଜଣ
ଦେଇନ୍ତିକାଳକବେର ସ୍ଵରୂପେବେ ତ ସ୍ଵପ୍ନକର
ବ୍ୟୁହତା ପ୍ରାସାଦାବଳ ବିଜୟରେମ୍ବେ ସାହୁର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆମ୍ମାଳକ ବିବେଚନାର
ଏହାର୍ଯ୍ୟକି ବଜା ପ୍ରାଚିକର ଅଟିଲ ଏହି ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଧକାତିଥି ଓ ବଦାନର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି
ବାନଦର ଏବୁକୁ କରାଇଛି କରିବେ ।
ବାଲେଶ୍ଵରବାବୀ ବାବୁ ବଜାନାବୟବ କାହିଁ
କମେବାର ଏହାକୁ ଟେକ୍ କା ଦାନରେ
କୁଠିବାର ପାଞ୍ଚ ଦୋଇଅଛି । ଏହାପରି
ଅନେକ ଲେବକ ସୁରକ୍ଷା ଲେବିବାର ଅମ୍ବ
ମାନ୍ଦିଲ ସମ୍ର୍ଥ ଦେଇଲ ବଜା ଆମନିକ ହେଲା ।

ରଜ୍ୟର କମ୍ବାର ପାର ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କଳ-
ଗ୍ରୀ ସେଠା ନରୀଲୁହ ନିମନ୍ତେ ଟେକ୍ଷେଣ୍ଟ୍-
ରେ କଷ୍ଟ କରିଥିବା କୋଣ୍ଠେ ଅଛାଇବା ଓ
ତୁଳା ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ ନରମଳିର ପାଶେ ସବୁପୁ
ଟେକ୍ଷେଣ୍ଟ୍-କ୍ଷା ମଳିର ଲୋକାନ ଲାଗଇ
ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ ଦସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରାଇନ୍ତି ।
ଆମୀଙ୍କ ଶୈଟ ଲଟାହେବ ଶିଶ୍ବ ବିଷ-
ସୁରେ ବାବୁ ମହୋତସ୍ଵକ ବିଶେଷ ବିଦ୍ୟ-
ନ୍ୟାତାରେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କର ତାହାକୁ
ଧଳାଇ ଦ ପ୍ରଦାନ କରାଇନ୍ତି । ବାସ୍ତବକ
ବରାଦୂର ଦାନ ଅକ୍ଷସଂସମ୍ମାନ ଥିଲା ।
ଯୋଗ୍ୟଲୋକର ହାତରେ ଧନ ଥିଲ କର୍ତ୍ତର
କର୍ତ୍ତବ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଦୃଶ୍ୟ । ଏଠାରେ ପ୍ରଧାନ-
ମୋଦନ—ଏକାଡେମୀ ବନ୍ଦ ଦିବସରୁ ସ୍ଥାଯୀ
ହୋଇଥିଲା ଓ ବର୍ଷିକ ଫଳ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ-
ତକଳ ଦେଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସ୍କୁଲର ଗୃହ କାହିଁ
ଯେ ଗୃହର କର୍ତ୍ତମାଳ ଦେଇଥିଲା ତାହାର
ଭାଗୀଦାରୀ । ଏ ବିଷୟ ସାଧାରଣ ଲେଖକ
ଅବଗତାର୍ଥ ବହୁଅର ଆପିକାରେ ଲେଖା-
ଦୋଇଥିଲା ଓ ସମ୍ମାଦକ ନହାଇସ୍ତି ନେଇ ସଥା-
ସାଧ ଚେତ୍ତା କରାଇଛନ୍ତି ଓ କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ତଥାପି ଏତେ ଧନୀ ଜ୍ଞାନବାର ଓ ଗଜା ଆହୁରି
ମୁହଁର ଗୁରୁ ବ୍ରିତାର ଅର୍ପଣାଳ ହେଲ ଜାହା
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସବସବା ଦୂର କଳ ଶଳ ଟକା
ନକାହାର ଅଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଦୁଷ୍ଟର ଲିଖିବ ବାହୁ ଗୋକୁଳଙ୍କ
ତୃପ୍ତାନ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କେହ ଅନୁକରଣ
କରେ ଏ ଜନ୍ମାଳୟଟ ମ୍ରାଗେ ହୋଇ ଥିଲେ
କରିବୁ ବାଲକଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଲୟର ମାଧ୍ୟମ
କରିବା ବାରଗ ଅନ୍ତି ବା ଦିଲା ବେଚନରେ
ଯୁଧି ବାନକଳୁ ମିଶା ହେବା ଏବିଦ୍ୟାଳୟର
ପ୍ରଥାକ ଉଦେଶ୍ୟ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କଲଗଣିତାବେ ଏଥମଧ୍ୟରେ
ଅକ୍ଷସ୍ଥାନ ଗୋଟିଏ ମହାକାଶ ଦୟାଗଲି । ସେ-
ଠାର ବଜକୁମାର ଅଳେକ୍ସାନ୍ଦର ପଲଟିକର
କବାଳ ଦେଖୁଥିଲେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ପୈଦି-
ଯାକେ ଦିଦ୍ରୋଘ ହୋଇ ଭାବକୁ ବିଦ୍ରୋହ
କର ପ୍ରାଦାନ୍ତରକୁ ସଠାଇଦେଲେ ଏହି
ଧେଠା ପ୍ରଥାକ ନେତ୍ରମାତ୍ରେ ସେଠାରେ ଧୂରା
କୁରିଯୁକ୍ତକୂଳ ଗୋଡ଼ରକେ ପଢି ଗୋ-
ଟିଏ ନାହିଁ ରକ୍ଷିତମେତ୍ର ପ୍ରାୟକ ଉତ୍ସବରେ
ସାକାୟ ପାର୍ଥନାଳାକଳେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଧେଠାରେ

କୁଣ୍ଡିମୁକର୍ମଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗେ ଏକଟକାର
ଶାସନପ୍ରଧାଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । କୁମାର
ଅଳେକସନ୍ତର ସେଠାରୁ ନିଷାହିତ ହୋଇ
ଅଛି ପୃଷ୍ଠାଜ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଭାବାକ
ପଦକୁନ୍ତିତ କାଣ୍ଡକୁ ଜର୍ମାନୀ ଅନ୍ତିମୀ ଓ ରୂପିଯା
ମନୋମାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ ଇଂରାଜଗରହିତ
ମେଘ ଅଗରଧା ତହିଁରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଠନ
ବଲଗରୀଯାକୁ ରୂପିଯାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ରକ୍ଷା
କରିବା କାରଣ ରୂପିଯା ସୁନ୍ଦର ହେଉଥିଲେ
ଅର୍ଥ ଓ ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ବାହାରିବ
ଅବିଦିତ ନାହିଁ । ତହିଁର କୃତିକାର୍ଯ୍ୟରୁ
ବଲଗରୀଯାର ବିଦିମାନେ ରୂପିଯାର ସାହାଯ୍ୟ
ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଇଂରାଜଗରହିତମେଘଙ୍କ ଇହା
ଅଳ୍ପ ପ୍ରକାର ଥିବାରୁ ଇଂଲଣ୍ଡରେଖାଙ୍କ ନଶେ
ଯାମାଭାର ତ୍ରୁଟା କୁମାରଅଳେକସନ୍ତରଙ୍କ ଦେ
ତାରେ ଗନ୍ଧିନିକ ବରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ-
କୌଣ୍ଡଳ ରହି ପାଇଲା ନାହିଁ । ଏଥିଥାଇ ବି-
ଲାଭର ସବ୍ବପ୍ରଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟାଇମ୍ସ ସ୍ଥାବାର
ବରଥିଲୁଣ୍ଠନ କି ଇଂରାଜ ପରସ୍ତ ହେଲେ ଓ
ରୂପିଯାର କୌଣ୍ଡଳ ଅଭି ଆସୁର୍ବନ୍ଦରୁପ ସାହଳ
ହେଲା । ଏଥରଭାବୁ ସମ୍ବାଦ ଅବିଗ୍ରହ ଯେ
କୁମାରଅଳେକସନ୍ତର ପୁଣି ବଲଗରୀଯାକୁ ଫେରି
ଆସୁଥିଲୁଣ୍ଠନ । ଏଥର ଅର୍ଥ କେ ?

ତେବାନାଳର ଜଣେ ଧସପ୍ରେରଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖ ପକାଶକର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ଗର
ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ସେଠା ମାଳକର ସ୍ଥଳର
ଜନଶ ଶକ୍ତି ଦାମୋଦରମେଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ମାଲକ
ର ପରୀକ୍ଷାରେ ସମେତପ୍ରାକ ପାଇଲା ମାତ୍ର
ଦୂରି ପାଇଲା ଚାହିଁ । ଅମ୍ବାଳବ ଦିବେଚନାରେ
ଏକଥାଟ ବାସ୍ତବରେ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଛଇ ।
କେର୍ତ୍ତ ମାୟମ ଦ୍ୱାରା ଏ ବାଳକର ଦୂରି ପାଇ
ବାର ପ୍ରଭୁବନକ ଦକ୍ଷିଳ ଅମ୍ବେମାଳେ କହି
ଲ ପାରୁଁ ମାତ୍ର ସେ କୌଣସି ମାୟମରେ ସଙ୍ଗ-
ପ୍ରଥମପ୍ରାକ ପାଳମୁଖବାଦିଲ ନିଶଚ ହୋଇପାରେ
ସେ ନିୟମକୁ ହିଲ ବୋଲିଗାଲ ନ ପାରେ ।
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଗଢ଼ାବରେ ରଙ୍ଗକଣ୍ଠିକାର ଆଦି
ର ଅଧେମାଦୂର ଉତ୍ତା ଥିବାରୁ ଅୟକ ଉତ୍ସାହ
ଦେବାର ହିତିର । ଅମ୍ବେମାଳେ ଏବାଲଙ୍କର
ଦୂରି ପାଇବାର ଦାଖ ପୁରିବୁର କରିବା
ବାରଣ ଶୟକୁ ଛାଏଯ ଇନଣେବେଳକୁ ଅନ୍ତରୁ
ରେଖ ବିବୁଅର୍ଥ । ସେବେ ଏ ବାଳକକୁ ଦୂର
ଦେବା ପଞ୍ଚକୁ ନିଜାନ୍ତ ଶୁଭଭବ ଅପରିଆର

ତେବେ ତାହାକୁ ସେଇଥା ଦିନାର ଦେଲେ
ତଳ ଦେବ କାରଗ ବିଶେଷକାରଗ ଜଣା କ
ଯିବାରୁ ବିଅଞ୍ଚା ବଜ ଅଭ୍ୟଥ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ
ଏମନ୍ଦରେ ଆମେନାକେ କହିବାକୁ ଲଜ୍ଜା
କରୁଁ ଯେ ଓଡ଼ିଗାରେ ମାଲକର ଶୁଭବୃତ୍ତ ସଙ୍ଗୀ
ଅଭ୍ୟଥ, ଭିଜା ଅଟ୍ଟଇ ଏବ ତଢାରୁ ରଂଗି-
ଶିକ୍ଷା ବିପ୍ରାର ପ୍ରତି ସଂଥ୍ୟ କରାବ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦେଇ ଲାହ ମୋଧବିଲର ଅନେକଷ୍ଟ ମାରକାନ
ରାଧାଶ କର ସଙ୍ଗର ଅଭିବରୁ ଅଭିରଂଗି-
ଶିକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତି କାହିଁ । ପ୍ରତି ଅଳ୍ପଲେବ
ପାଶ କରିଥିବାରୁ ଏକପ୍ରକାର ଲୁହିପାଉଥିଲ
ଏଣିକି ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ଶୁଭ ପାଶ କରୁଥିଲୁଛି
ତେମନ୍ତ ଦୂରର ସଙ୍ଗାରୁଛି କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
କୋହିଲେ ଛାତିମାଳେ ନିରଶ ହୋଇ ମାଲନର
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ମନ ବିଭା-
ଇବେ କାହିଁ ।

ଯାକୁପୁର ମିଶନେଷିଧାଲିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟବିମ୍ବକ-
ରେ ଜଣେ ପଦ୍ଧତିରୁଙ୍କ ଘଳଲିଖିତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକୁ ଏଠାରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ
କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବରୁଅଛି ସେ ମିଶନେଷିଧାଲି-
କମିଶ୍ନ୍ଯବିମ୍ବାନେ ଲୋକର ଏତକାର ବନ୍ଧୁ-
ମୋତଳ ପରିବେ ବିହୁରବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ ।
ଉପନଗରମିଶନେଷିଧାଲିଟୀମାନଙ୍କର ଅୟ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ, ଉତ୍ତା ଉତ୍ତର ବିଜ୍ଞାନ୍ତା ଅଳର୍ଥର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁ ହେବା ଅବଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ
ଥିଲା । କମିଶ୍ନ୍ଯବିମ୍ବାନେ ଏକହି ବିଷୟ ଉତ୍ତମଗୁ-
ପେ ବିବେତକାନ୍ତକ ସତ୍ତବ ମରମତି ବିଷୟ-
ରେ ଗୋଟିଏ ନିଯମ ବାନ୍ଧିଦେଲେ ଅପବନ୍ଧୟ
ନିବାରଣ ଏହି ଲୋକଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହ୍ରାସ ଦେବ ।
ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ, ସଥା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠା ମିଳିବାରୀ ପଲ ଫଶୁକୁ ଦକ୍ଷ-
ପଲମାଣ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହୋଇ ସତ୍ତବ ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵ -
ଡ୍ରେବମାଳ ପରିଷାର ହେଉଥିଲି ମେଘ ସତ୍ତବ-
ମାଳରେ କୁଟୁମ୍ବୋର ବାଲୁ ଜମା ହେଉଥିଲି
କୁ ବପା ହେବାମାହେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ବାଲୁକୁମାଳ
ଧେଇପାଇ ପରିଷାର ହୋଇଥିବା ନୟନଯୋ-
ରି ଯୋଗିପକାଇଥିଲି ଏବାହ୍ୟ କେବେଳଙ୍କ
କୁଲିତ୍ତିଗାତ୍ରୁଳକୁ ଯୋଗିବା ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅନ୍ତର
କିଛି ଜୀବ କାହିଁ । ଶର୍ଵକଳପରିବାରିଙ୍କଠାର
ଅସ୍ତର ହେଇଥିବା ଅର୍ଥ ଏହିପକାର ଖାଲି
ହେଉଥିଲି ଏକଗରେ ନିରବିଷିପାଇଲିଛି ଲାଗୁ
ଅର୍ଥ କେବେଳଙ୍କ ପ୍ରାଣ୍ୟରୀତ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି

ରେବେ ଥୁଁପ୍ରକାର କେଉଁଣିହି ଉପକାର-
କଳକଳାର୍ଥ୍ୟ ଏତ୍ସନ୍ତ ଦେବାର ଦେଖାଇଛି
କାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେକ ସତକରେ ଲଜ୍ଜା
ମାତ୍ର ପଢ଼ିଥିବାରୁ ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ଏପ୍ରକାର କର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ସେ ମେଦମାକର ଶମକାଗାନ୍ଧି
ପରେ କିମେତ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାଏ ଏପରି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଷେତାରମନ ଓଳମିଶ୍ରିତମାନେ
ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଦୃଷ୍ଟି ନଷ୍ଟେତ କରୁଥିଲେ
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଳୀ ଦୂରମ ବନୋବସ୍ତରେ ଚଳନ୍ତା
ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚି ସହୃଦୟକାରୁ ଦୁଅନ୍ତା
କାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟର ଲଜ୍ଜାଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ କଷାଘର-
ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହଲକୁଣ୍ଡ ନିବାଦ
ଦେବାର ଜଣାଯାଇ କାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
କ୍ଷମିତା କେବେଶୁତ୍ତିଏ ପରିଜନାର ମୋହିତ
ଦମ୍ଭରେ କେତେଲେବେ ଦୃଶ୍ୟ ଘାର ରହିବୁ
ମୁକ୍ତ ଲଭିବା ଅଭ୍ୟାସୀରେ ଏଠା ସେବନ
ଅଦ୍ୟାତ୍ମରେ ଅଢ଼ିଲ କରିଅଛନ୍ତି । ରଥୀତା-
ସମୟରେ ଅଳେବ ଯାତ୍ରି ପୁଣ୍ୟର ଅଧିକାର
ସେହି ସମୟରେ ବର୍ଷାଦର ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀଜଳ
ଅଧିକ ଦୁଆର ବୋଲି ଯେହିମାନେ କ୍ଷମା
ଦତ୍ତା ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ସେମାନେ
ତହୁଁର ଦୃଶ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ଵାଦରର ପାଇଁ ପାଇବା-
ଲାଗି ଦରଖାସ୍ତ କରିବୁ । ଏଥର ଦରବାନ-
ମାନେ ସେହିପରି ଦରଖାସ୍ତ କର ବଜାରୀଆ-
ଳାରେ ଟଙ୍ଗା ଗାଖଳ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେହିଏ
ପ୍ରଭୁର ସତକ ଥାଇ ଦୋଳନାତା ପଲ୍ଲେ । ପାଇଁ
ପାଇବାର ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏଥକୁ
ବାର୍ଯ୍ୟର କରିବେବୁଗୁ ଦେଇ ବା ଅମଲ କରି
ଦାବିଦ୍ୱାରା ଅବଧାର ଅଭ୍ୟାସୀରୁ ଦେଇ ପାଇଁ
ଦ୍ୱୟକ ଦେବାର ବଳ୍ପ ଦେଇ । ଏବେ ପୁଣ୍ୟ-
ସମୟ ଛପସ୍ତିତ ଦେବାରୁ ଯାହିମାନେ ଆପଣ
ପଦ୍ମଶଳେ ଏହା ଯେହି ଦରବାନମାନେ ପାଇଁ
ପାଇ ନ ଥିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇବା
ଅଶାରେ ଅଗରୁଦ୍ଧ ଯାହିଦ୍ଵାରା ଦରିଦ୍ର
ଦେଲେ ତଦାରକ ସମୟରେ ଯେହି
ମାନେ ପାଇ ଦେଖାର କଥାରିଲେ ସେମାନେ
ନିଷ ରୂପରେ ଅର୍ଥଦୃଶ୍ୟ ଦେଇ । ଯେହି
ମାନେ ଅଭିନାନସାରେ ପାଇ ପାଇବାର
ସକଳର୍ଗର୍ହ କରି ତାହା ପାଇବାର କୁକବିର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ତାହା
ପାଇ ଗାନ୍ଧାରିବେଳ ଅଭିନାନଶାରେ ଦିଶାନ୍ତର

କେବେ କି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟ ସେଇଲା
ଅଦାଳତର ବିଗ୍ରହଧିକରେ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବୁ-
ମାନେ କୌଣସି ନିଜାମତ ପ୍ରକାଶକର କ
ପାରୁ । ଫରୁଜଦାଖ ଅଦାଳତର ବିଗ୍ରହ
ଆଜିଦସଙ୍ଗର ଚିହ୍ନର ଅବା ନ ହେଉ ସୁଧା-
ବାଧିମାନେ ଏଥିରେ କତ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥିବାର
ଜଣାଯାଏ କଷେତ୍ରରେ ଏଥୁପୂର୍ବାକ୍ଷମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରାମାୟ ବାହିମାନେ ପାଇସକାରେ ଦର-
ଖାସ କରିବା ଓ ଧର୍ଷଟକ୍ଷା କମା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ-
ମାନ ସଥେଷ୍ଟ ଜୀବକର ପାପ ନ ପାଇବା
ଦୋଷ ଧରୁ କି ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିର
କପ୍ରାଚ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ମନ୍ଦସ୍ଥାପର କଥା
ହୋଇଥିବୁ । ଫରୁଜଦାଖାକମ ନିଜ କଲେ
ଦୟାପରିହାଳ ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଦପାଇନ୍ଦ୍ରୀ । ପାହା ଦେଇ
ଅପିଲବ୍ୟକ୍ଷର ଶୈଖ କଲେ ଏ ବିଷୟରେ
ଆଜିନ କମ୍ବା କାହାର କଣ୍ଠ ଦୋଷ ଅଛି
କି ନାହିଁ ଜଣାଯତିବ ।

ମୁଖ୍ୟମାଳଙ୍କ ପିଷ୍ଠାର୍ଥ ସହାବତ୍ତର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ମୁସଲମାନଙ୍କ ଶିଖା ନିମତ୍ତ ଯେ ସମୟ
ସହାବତ୍ର ବଜାହେଶରେ ପ୍ରାଚିତ ଅଛି ତହୁଁର
ଅନୁସନ୍ଧାନ କାରଣ ଅଛି କି ୨ ସାହେଲ ବଜୀୟ ଗହୁଁମେଘ ଗୋଟିଏ କମଣ୍ଡା
ବସାଇ ଥିଲେ । ବିଟିଏ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ
ଯେ ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବାହକୁ ତହୁଁର ବକରଣ
କଲାପିତାଙ୍କରେ ସରସାଧାରିବ କଣ୍ଠରେ
ନିମତ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତହୁଁର ଅନ୍ୟା
ମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଲୁଁ ଯେ କିନ୍ତୁ ବିରାମା-
ସଦରରେ ଗୋ ୨୫ ଟା ସମୟ ବଜାପ୍ରଦେଶ
ନିମତ୍ତ ଏକ ଗୋଟା ପ୍ରସତ୍ତାନ୍ତି ବିଭାଗରେ
ଗୋ ୨୫ ଟା ଭାବରେ ଗୋ ୮ ଟା ଚାନ୍ଦପ୍ରାମ ୫
ବର୍ଷାମାନରେ ଗୋ ୨୫ ଟା କେମାଏ ପାଞ୍ଚମା
ବିଭାଗରେ ଗୋ ୮ ଟା ଏବଂ ତୁଳା ବିଭାଗରେ
ଗୋ ୮ ଟା ସହାବତ୍ର ଅଛି । ତୁଳା ସହାବତ୍ର
ର ତାମ ଓଦପତକଳୁଁ ସେଇବ । ଏହି ସହା
ବତ୍ର ଅଧୀକରେ ବଦୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ
ସୁରଜାରେ ଗୋଟିଏ ମଦୁରା ଅଛି । ବଦୁଖରେ
ମଦୁରାରେ ଗୃହକର ମୌଳିକ ଧରା ଦେବତା
ନିମତ୍ତ କିମ୍ବା ଅହୁଁତି ଏହି କ ୨୦ ଏ ପରି
ଧାତ ବଜାନ୍ତି ଶିଖବର ବେଳକ ଓ ଶିଖ

କ୍ରାତଳ ଇତ୍ତାଦରେ ମାସକୁ ଟ ୧୩୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖୀଏ ବ୍ୟୁତ ହୁଅଥିବା ଯଜ୍ଞତା ନଦ୍ୟାରେ
ଦିନ ଚରା ମୌଳିକ ଅରୁଣ୍ଟ ଏବଂ କ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଶବ୍ଦ ପଡ଼ିଥିବା ଏହିର ନାସକ ବ୍ୟୁତ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖୀଏ ଇତ୍ତାଦରେ ସ୍ଵରୂପାଦିତନୀ
ମଳଖରେ ଦ୍ୱାରାପାଦାବାଦାବାଦା
ଏ ସବୁ ସହାବର୍ତ୍ତ ଛଜା
ତେଣାରେ ଧାମକଗରର ମୈତ୍ରମୋହାରାଜରେ
ମହୁର କବନରସୁର ଏହି ବାଲେଷରର
କବନରସୁର ଏପରି ତନ ସହାବର୍ତ୍ତ ଅଛି
ଶ୍ରୀମତୀ କାହିମନ୍ତ ଲେଖିଗାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏ
ବରୁ ସହାବର୍ତ୍ତର ଅୟୁ ଛତିଗନରେ ବ୍ୟୁତ
ହେଉ ନାହିଁ । ଏପରି ସଙ୍ଗଲାଭ ଥାଇ ଗୋ
୧୦ ଟଙ୍କା ସହାବର୍ତ୍ତର ଆୟୁ ଅପରିଯୁ ହେଉଥି
ବାର କମିଟୀ ସବାଦ ପାଇଅଛିନ୍ତା । ଏହି
ସମୟ ପଠିବ୍ୟୁ କଥା ଉତ୍ତମରୂପ ଅନ୍ତ୍ର
ଦକ୍ଷାତ କ ହେଲେ କମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତି ଏବୁ କମିଟୀ
କମିଟୀ କବିତା ତର୍ହିଁ ସଙ୍ଗେ ପରମଣ୍ଡିତର
କଟୋଟି ଦରବାର ବାରଶ କମିଟୀ ତଳତକର୍ଷ
ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ପ୍ରାଥିମ୍ଭ କରିଅଇଲୁ
ସମ୍ମରି କମିଟୀ ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତି ଏବୁ ପରି
ନିଃ ବ୍ୟୁତ ଦରିଅଛିନ୍ତା କ ଯେଉଁଠାରେ ସଦା
ବର୍ତ୍ତର ଆୟୁ ମାରଫତଦାରବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ଅସ୍ଵର୍ଗ ଦରିବାର ପ୍ରତାଶ ପାଇବ ସେଠାରେ
ଦରବାର କାନ୍ଦିଦିନାଳିକର ଖା କ୍ଷମତା ଏ
ଅନୁସାରେ ବହୁର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ତେଣ୍ଟା
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଧାରନୀଯାରେ ନାବର କରିବିଲୁ
କର୍ତ୍ତାର ପ୍ରୟୋଗର ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଶିଶୁ-
ଦାକର ସାହାଯ୍ୟ ପିଲାତ୍ମକ ସହାଯ୍ୟ ଉପର
ଦରବାର ଅଂଶବ ଦୋହର କାଣାପତିକ
ସେଠାରେ ମେବଦମା ଖର୍ବ ଗବ୍ରୀମେଳ
ଯୋଗାଳବାବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛିନ୍ତା । ଏମଟି
ପ୍ରକେ ଖର୍ବ ଅଭିନବରୁ ମୋହଦମା ଚଳାଇବାର
ଅପରି କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ବଜାସା
ଦୃଥି ମାରଫତଦାରମାନେ କଥା ଜାଣିଲାକୁ
ସରକାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି କୋଣିଲେ
ଦରବରରେ ପଢ଼ିବେ । ଯେବେ ହନ୍ତୁ ସମ୍ବା-
ବର୍ତ୍ତପନରେ ଗବ୍ରୀମେଳ ଏହିପରି ଖର୍ବ
ଦେବାବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହିଅନ୍ତେ ତେବେ ଅନେକ
ସାଥରାଶମ୍ଭବ ଅଭିନବରୁ ରଖା ଥାଏ
ସାଥରାଶମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗନ୍ତା ।

ମହାଶୟ !

ରୁକ୍ଷାଳା ସୂଲ ମଧ୍ୟମଣେଶ୍ଵରୀ ବଙ୍ଗାଳା ସୂଲ
ଏହି ମାନକର ସୂଲର ସ୍ତରୀୟ ଅବଧି ଦ୍ୱାରା ଶେ-
ଖିର ଭାଇଭାନ୍ତରେ ପାଠ୍ୟାଳାରେ ଯାଆଇଛି ।
ବିଶେଷରୂପ ରୁକ୍ଷାଳାକର ମଧ୍ୟରେ
ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ, ସେମାନେ ଅପଣାର
ପିଲମାଳାକୁ ପାଠ୍ୟାଳାରେ ଲାପନା-
ସୂଲରେ ପଠାଇଥାଏ । ଏଥିଲାଗି ପାଠ୍ୟାଳା-
ସମ୍ବନ୍ଧ ସାର୍ଥି ଲିଙ୍ଗଶ୍ରେଣୀସ୍ତ୍ରୀ ଲେଜମାଳକୁର
ଅଶ୍ରୁପୁଣ୍ୟାଳ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ସାମ୍ବନ୍ଧରାଜୀବୀ, କ୍ଷେତ୍ରକୁ କ୍ଷେତ୍ରପରିମାଣ ଲାଭ୍ୟତ
ଅନାଦିଷ୍ଟାଳୟ ବିଷୟ ପାଠ୍ୟାଳାରେ ପଡ଼ାଇବା
ଏକାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ବାସୀ ଗୋଲି ବୋଧକ୍ଷେତ୍ର । ଦେଶୀୟ
ପ୍ରକାଳାରେ ବଜାରହୟାତି ଓ ଆମାନଗେର
କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଦେଲେ ଅନେକ ଉପକାର
ଦର୍ଶିତାରେ । ରୁକ୍ଷାଳାଦ୍ୱାରା ବିମାନରରା-
ବିଷ୍ଣୁର ସ୍ମୃତିଖଣ୍ଡି “ଅପାର ପ୍ରାଚୀମେସ”
ପାଠ୍ୟାଳାର ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ କୋରଙ୍ଗା ।
ଅମ୍ବେ ଦେଖିଥିବୁ ଶାପୁରପା, କ୍ଷେତ୍ରକୁ, ଓ
ଶୈଥିପରିମାଣ ପାଠ୍ୟାଳା ପିଲମାଳକୁ ମର୍ମ
ଛିଲିଯାଏ । ଏହି ପାଠ୍ୟ ବିଷୟର ଦୋଷରେ
ପାଠ୍ୟାଳାରେ ପଢ଼ି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନ ହୋଇ ବରାହ
ଅବିଷ୍ଟ ଘଟଥାଏ । ସବୁ କର୍ଜ ବିଦ୍ୟାମେଲ
ଦେଶେହେଲେ ପାଠ୍ୟାଳାର୍ଥିଙ୍କରେ ଗହିନୀ-
ମେଳକର ସାହ୍ୟଦ୍ୱାଳାକୁହୃଷ୍ଟ କରିବି
କେତେବେଳେ ଭାବାବରୁ ଏପରି ଉଦେଶ୍ୟ
ହାଲ ନାହିଁ ସେ ପାଠ୍ୟାଳାମର୍ମବରେ ପାଠ୍ୟ-
ବିଷୟ ବ୍ୟୁତର ପିଲମାଳକର ଉପସ୍ଥିତ କ
ହୋଇ କାହିଁ ସାହେବକବିର ପିଲମାଳକ ପକ୍ଷରେ
ବିଷୟକୁ ହେଉ । ଏହି ଶିକ୍ଷାପ୍ରକାଳୀତୋପ-
ରେ କୁଣି ପିଲ୍ଲାର୍—କୁଣି—କୁଣି—କୁଣି—କୁଣି
କୁଣିପାଇଁ ଲୋକର ମାନକର ବଜାରୁ-
କିନ୍ତୁ ଅନାଦିର କୁଣ୍ଠକ୍ଷା । ଏହା ଯେ କିରାନ୍ତୁ
ଅମଳାନର ଭାଇର ଭାବା ସମସ୍ତେ ଏକବାବରେ
ଶୁଭାଳ୍ପ ଭାଇର କରିବି । ସୁଲବ ଉକଣ୍ଠେକ୍ତର
ବା ଦେଶର କମିଶର ସାହେବଙ୍କୁ ଏହି କିନ୍ତୁ
ବିଦ୍ୟା ବହୁବାଧୀନ ଦେଶର ଦରିଲେବ ସାହବ
କରିବି ନାହିଁ । ଏହା ଅଭ୍ୟନ୍ତର କୁଣିର
ବୋଲିବାରୁ ହେବ । ପେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା
ରୁକ୍ଷି ଅଛି ସେମାନେ ଦେଶର ଏହି ଅମଳାନର
ପଥରେ କମିଶର କ ଦେଇ ମୂର୍ଖ ପାଥିଲୋବେ-
ଅଛରେ ଏହି ହାର ଅଧିକର ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ
ପରିଷ୍କାର କରିଥାଏନ୍ତି ।

କ୍ଷୟାମେଲ ସାହେବଙ୍କର ସାହୀଯ ପ୍ରଦାନ
ବରିଗର ପୁରୁଷେ ପାଠ୍ୟାଳାରେ ଯେ ସକଳ
ପାଠ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା
ଏବାକୁ ଅନଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପିଲମାନଙ୍କ ଧୀର
ସାହା କିମ୍ବା ଶାଶ୍ଵତ କରିବା ଉଚିତ ପାଠ୍ୟାଳାରେ
ସେହିପରୁ ବିଷୟ ଶିଖ ଦିଅ ସାରଥିଲା ।
ତରଥରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଅନାଦିଶିଖାଯୁ ବିଷୟ
ଥିଲା ମାତ୍ର । ସେହି ପାଠ୍ୟାଳାଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଅନାଦିଶିଖାଯୁ
ଏବଂ ବାଳବମାନଙ୍କର ବୋଧାନଧ୍ୟାନରେ ଅଧି-
କାଣ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ
ବେଳକି କୁଟୁମ୍ବ କୁରୁକ୍ଷରମାନଙ୍କ କୁଟୁମ୍ବ
ବିଷୟ କ୍ଷାରାତ୍ମି ସର୍ବ, ମାତ୍ର ଜୀବମାନଙ୍କର
ଅନ୍ତରୁ ପଥ କୁଟୁମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । କଂସାର
ବାଷନରେ ଶାଇବ ନାହିଁ, ପାଖିଙ୍କେ ପିତ୍ରଙ୍କ
ନାହିଁ, ମୂର୍ଖରେ ଶୌତ୍ର ଲଗାଇବ ନାହିଁ,
ଦିଲଗୁହରେ ଶିଥିନ କରିବ, ଗୋଭ୍ରାତରେ
ତୁମଙ୍କ କରିବ ଲକ୍ଷ୍ୟାଦ ପାଠ୍ୟର ଛିକରି
ପୁରି ବିମା ନାକରର ସୁଅର କିପବାର ହୋ-
ଇଥାରେ । ମାତ୍ର ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀରୁ ଯେ ସକଳ
ଶିଖ ପାଠ୍ୟାଳାରେ ପଡ଼ିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି
ସବୁ ଉପଦେଶରେ ଉପକାର ଦେବା ଦେଖିବ,
ଆଜି ବରଂ କାନାପ୍ରକାର ଅନ୍ଧକାର ଦେବାର
ପ୍ରସାଦକା । ଏକାକୁ ହାତ୍ର ବିଷୟ ଯେ
ସେମାନେ ଦେଖିବ ପ୍ରଧାନ, ଗଣ୍ଡ, ମାନ୍ୟ
ସେମାନେ ଏହି ଅନନ୍ତରକାରଙ୍ଗରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଉଦ୍‌ବାଧିର ।

ବାମନପାଠି	}	କର୍ମତଃ
ତ୍ରୈପେଣ୍ଟମ୍ବାଗ୍ନ ମୟୁରହକ୍ ୩୩-୨		ଶା ବମଲନ ଦାସ ଶ୍ରୀ ।

ମହାଶୟ ! ନିମ୍ନଲିଖ ଦେବେକ ପଂକ୍ତିକୁ
ଅପରାକ୍ରମ ସୁଦେଖାତପିକାଲେପ୍ରାକଦାଳ ଦେଇ
ବାଧ୍ୟ ଦସନବେ ।

ସଜ୍ଜାତ, ତ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇ । ଗୋ ।
ଦେ ଦେଖିବ ଅସ କୁମର ଗୋ ।
ଦଳୀ ବଜମାଳା ଦେବ ଶାଶ୍ଵତରେ ପ୍ରିଯ ।
ମୟରେ ସୁଦେଖା ଦଳେ ସେ ଉଦ୍‌ବାଧା । ୧
ଅମରଗଣ୍ଯ ସମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅମର ।
ଦେଖିଲୁ ଶାକଲାଳା ଦୋଳ ମୋଦର । ୨
ପୁରୋ ଏ ବଡ଼ ଦାଶୁର ଦେଖିଲୁ ରିତ ।
ଠାବେ ଠାବେ ହୋଇ ଥାଇ କୃତ୍ତମାନଙ୍କ । ୩
ଜୁଣି ଜୁଣି ଯାତ୍ର ପତ ମରେ ମହିତ ।
ଏବେ ଅର କିମ୍ବା ଯାତ୍ରଥିଲେ ତ ମର । ୪

ଭାବେରୁ ହଜେ କେଳେ ନକ୍ତ ଚିପ୍ତୀ ।
କଲେ ସେ ଏହା ଅଛିଲେ କେବେ ସୁରବାକ ।
ମୁଁ ଲା ଯିବାର କେଳ ଦୃଢ଼ିଲେ ସବ୍ୟ
ଆଜି ଧାତ ଦେଖି ଗାଁଠି ଫେଡ଼ା ଲବାହା । ୭
ବାବର ମେଠାର କେବେ ଝଜା ହେବା ।
ମନ ଟକ ଟକ ଧନ ନାହିଁ ମୋ ଦ୍ୱାରୀ । ୮
ସାକ ଛଟ ପାଟ ବଳାଇବି ବନାଇ ।
ମନୋହର ବଜାଇବେ ଥାଣ୍ଟ ସୂର୍ଯ୍ୟବାହି । ୯
ଗର୍ବ ଗତ୍ତ ବନ୍ଦସ୍ତ ଆଜି ନୁହେ ଲକ୍ଷଣ ।
ଦିବା ଦିବା ନାହିଁ ପରି ଓହା ସନ୍ଧର । ୧୦
ନାଗା ଦେଖୁ ଅସି ଦୁଃଖ ମୁଖ କାଳୁଛି ।
ରମା ଏବାର ଧର ଦୁଇ ରତ୍ନ । ୧୧

To
The Editor of the Utkal Dipika
Cuttack.

I should be highly obliged if you would kindly allow a little room to the following few lines in a nook of your paper.

In the last issue of the *Sangskarak* appeared an article recounting the proceedings of the Annual sitting of the Cuttack Student's Association. In it the writer has displayed his hallmark of ignorance of the matter. He says that the Lecture of the evening "pointed out the effects good or otherwise brought on by English education and our daily-increasing ignorance of technical education." But everyone who was present on the occasion, and who listened to the discourse with the least attention, must admit, of course the writer in question excepted, that not a single evil effect of English education was pointed out by the Lecturer. He depicted the brighter side of the picture in very vehement and eloquent terms but we should have liked the darker side as well. The Lecturer did not speak a single word as regards technical Education.

In another place out of a blind spirit of a worshipper towards the Lee

then, the writer extols him to the sky and goes on to say that the lecture was the "second of its kind in Orissa, if not the first." This remind of the well-known fable of the frog in the well. In my poor opinion however, this lecture far from holding a second position in Orissa, is third, as far as my experience goes, at Cuttack.

The reflection cast on Mr. Ray is unjust. Though his remark as satirical overflowed a little, yet it contained much truth.

I feel it my duty to say these. But I have not the last inclination to mean anything in disparagement to the Lecturer; and indeed, to do justice to him I must admit that the delivery was, on the whole, good and reflected the greatest credit on him. I think it fitting also to remark that in what have been said above, I have not been goaded by any spirit of animosity towards the writer, but I have been compelled to contradict him simply because I cannot bear to see truth distorted to assume a false shape. I hope the writer will swallow these remarks in good parts.

Cuttack, } Yours truly
Thursday, } An Auditor
2nd September 1816 }

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ।

ପାତ୍ର ଦାମୋଦର ଶ୍ରୀ	ବୁଦ୍ଧିକାଳୀ	ଅଭିନ୍ନ	ଟ ୫
ଠକ୍କର ଅର୍ପଣ	"	"	ଟ ୩୫
ଗୋକଳରଥ	"	"	ଟ ୫୫
ଶକ୍ତି କଟେଜ	ବସ୍ତୁବତ୍ତି	ବିହାରୀ	ଟ ୨
କାହିଁ ବରମାଳୀ ପଦ୍ମ	ଦେଖାଲାଳ	"	ଟ ୨
ଜଳମାନୀଙ୍କ ଦାସ	କଲିବରା	"	ଟ ୩୫

ବ୍ୟାପକ

ଶାପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍ଗଳ କୃତ୍ୟାନ୍ତବେଦୀ ସାହୁ
ମହାନ୍ତ ବିରଦ୍ଧମାନୁକ୍ତ ଦାସର ମଠ ଦଲଗୁ-
ନୀଳ ୧୫୯ ଲୁଖସର ବାହାଲାଜମି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପଥ-
ରେ ଥିବା ଦୂରଦର୍ଶର ଭୂଣ୍ଡାଟିଲଗା ଓ ଗୁର-
ବଜର ସଥାରଙ୍ଗ କାହିଁଥିର ପଥରଖୁଣ୍ଡ ଦେଖ୍ୟା
ଓ ଘୋଟା ଓ ଭର ଅଳେକ ପଥରରହିଛି
କରିଗୁ ଦେବାର ପତ୍ର । ଏହି ଜମି ଓ ଦର
ଅଂରକଳା ଘାଟର ବିରାପାର ମୁହଁ ମାଣିବ-

ଶମ ମେତ୍ରଦ୍ଵର ବସା ଗୋଲ ପରୁଚିତ ଓ
ଭାଗମହାନ୍ତି ନାମରେ ଜଣେ ଭଲଭର
କମରେ ଥିଲା । ଏବସାଧରେ କୃତ ପାଇଖାନା
ସଦର ଓ ଶିତକ ଦ୍ଵାର ଲଭ୍ୟାଦ ଅଛି ଯେମନ୍ତ
ବି ଜଣେ ହଦୁଲେବ ଅଳ୍ଲେଗରେ ନିଷାହ
ହୋଇପାରେ ଏବ ଯାହି ରଖିଲେ ଉତ୍ତମ
ଅୟ ହୁଅଇ । ଯାହାକର ଖରଦ କରିବାକୁ
ହେବ କଟକ ପ୍ରିୟକମ୍ପାନର ସମ୍ମାନକ
ବର୍ତ୍ତ ଶା ଗୌଣଶଙ୍କର ସମ୍ପଦ ନିଳଟକୁ ପଢି
ଲେଖିଲେ ସବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧନ୍ତ ଜାରିପାରବେ ।
ତେ ତା ୧୩ ରଙ୍ଗ ଅରସ ସଂ ୫୮୭ ।

Wanted a clerk on Rs. 15 rising to Rs. 20 for the Khondmal Tehsil office. Knowledge of English and Oriyah necessary. Applications will be received up to the 15 Instant.

Office of Supdt. T. M. N. K. Das,
Cuttack, 2nd Septr. Assistant Supdt.
1886. Triby Mehalas.

NOTICE.

Wanted a Police Daroga on Rs.50
for the Mourbhanj state. None need
apply who has not a fair knowledge
of Uiya language and experience of
Police duties. Preference will be
given to those who will add to this
a knowledge of English.

Office of the Supdt. } N. K. Das
of Triby, Mehalas }
Cuttack, the 26th } Assistant Supdt.
August, 1886. } Triby, Mehalas.

NOTICE.

Is hereby given to all Piece Workers, Petty Contractors, contractor, and others who may have lodged any security deposit in the late Bytarni Division or Brahmini Bytarni Division for tools issued to them for, or unfinished works on, the High Level Canal Ranges II and III and other works in connection therewith that unless such deposits are withdrawn and the tools returned within three months from this date, the amounts standing unadjusted in the books of this division over three years will be credited to Govt.

Acquapada } A. S. THOMSON
28.8.1886 } Executive Engineer,
 } Acquapada Jajpur Dist.

ଗର ଅନ୍ତରୁ ମାର ଭାଟ୍ ୩୦ ରଖରେ ଏଠା-
ଅବାଲବକତେଷ୍ଟାରେ ଅମ୍ବାଦସରେ
ଥିବା କ ୧୦ ରା ବମେଇ ନୋଟ ପ୍ରତିବିତାର
ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁଳ୍ୟ ୩୫୦୦୯ ଦା ଲେଖାଏ ଏବଂ କ ୨୦ ରା
ବଲିବଣ୍ଣ ନୋଟ ପ୍ରତି ବିତାର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୦୯
ଦା ଲେଖାଏ ଭକ୍ତ ନୋଟର ନମର ଓ ଥୀ-
ନାଥନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ତାଲିକା ଲେଖାଥିବା ବହୁ-
ବହୁ ବାକ୍ସ ଫିଟାଇ ଡିକାବିତ ଟଙ୍କା
ଦେବା ସମୟରେ ଦୁଇ ଯାଇଥିଛି ଭକ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୋଟଟିରେ ଅମ୍ବର ଦସ୍ତଖତ
ଦର ବସେଥାଇ ଓ ତହିଁରେ ଅମ୍ବର ଲାମ୍ବ
ଇଂଶକ ଓ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନରେ ଲେଖାଥିବୁ
ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଏହି ସମସ୍ତ ନୋଟ ବୌଣସି ସନ୍ନା-
ନରେ ପ୍ରାପ୍ତକର ଅମ୍ବକୁ ଫେରୁଇ ଦେବ
ଅଥବା ଏଥର ସରଖ ଦେବ କ ଯହିଁରେ
ସେ ନୋଟମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାଉବ ତେ
ବିଦ୍ୟୁକ୍ ଅମ୍ବେ ଟ ୨୦୦ ଦା ଘୁରସ୍ତାର ହେବୁଁ ।
ପ୍ରକାଶ ଆଜି କ ସୁଲିଷ୍ଟରେ ଇତାଲା ଦେଇ
ଏ.କରରମଧରେ ଥେଣ୍ଟୁର ଦିଆଯାଇଥାଇ ।
ତା ୯ ରଖ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୧୮୮୭

A CHANCE TO STUDENTS

UP TO THE END OF SEPTEMBER, 1886.

CLASS-NOTES FROM GEOGRAPHY at the reduced price of 2 As. a copy. A few copies only available.

Apply sharp to Manager, Cuttack
Printing Company.

ADVERTISEMENT

Wanted a ନାଚେବ teacher to teach my younger son for three years at Kaupur. Salary Rs. 15 per month.

None need apply who has not passed the Entrance Examination or who has no experience in teaching after prosecuting his studies up to the Entrance class.

Apply to
RABHAKANTA ROY
MONASOY
Kanpur P. O.
BHUDDRUCK

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ

ସାପୁତ୍ରକଷମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୧୯୬୯

୨୦୭ ଜାନ୍ମ

୧୯୬୯ ଜାନ୍ମ ମାହେ ସେପଟେମ୍ବର ସଂଖ୍ୟା ୨୦୨ ନିସ୍ତରଣ । ମୁଖ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଓ ସଂଖ୍ୟା ସାଲ ପଠିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ତିମ	ବିଲାସୀ
ବର୍ଷାକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ତାକମାସିକ	ଟ ୦୦୫	ଟ ୧୯

ବାମଣ୍ଡା

ପଞ୍ଚ ବୈଦିକ ପ୍ରସାଦ ।

“ପ୍ରୟୋଜନ ମନ୍ଦିରଶ୍ୱର କମଳୋହି ପ୍ରକର୍ତ୍ତରେ”

ମନ୍ଦିର ମହାତ୍ମା ପ୍ରୟୋଜନ ଥିବାରୁ ଏଥିରୁ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣିଯାରେ ଶିଖରେ ଆସିବା ଅଖଣ୍ଡ ପ୍ରୟୋଜନ ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତବେବାର କୁହାୟାଇଅଛି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ନିର୍ଣ୍ଣିଯା (ସନ୍ଧାବନନାଦି) ରେ ଦେବଳ ରୂପରେଣାବନା ପ୍ରାପ୍ତକୁ ତାଙ୍କାଳୀନେ ରହିରେ ସ୍ଥାନରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନରୁ ରୂପରେ ବୃକ୍ଷର ହୋଇଅଛି ଅପରାଦ ନିର୍ଣ୍ଣିଯା ନିର୍ଣ୍ଣିକର୍ତ୍ତବ୍ୟବାରୁଗ୍ରରେ ଶାସିବ ହୋଇଅଛି ।

ସନ୍ଧାବନନାଦିରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀମ କରିଯାଏ ତାହାରହାର ସ୍ଥାନରକ୍ଷା କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରିବାୟୁ (ଅନୁଶୟବାୟୁ) ଯାହାକୁ ଅଙ୍ଗାରକ ବାୟୁ ବୋଲି କୁହାୟାଏ ତାକୁ ଭ୍ୟାଗକର ଶୁଦ୍ଧିବାୟୁ (ବାଦ୍ୟବାୟୁ) ଯାହାକୁ ଅନ୍ତିମ ବାୟୁ ହୋଇଯାଏ ତାହାକୁ ଆଦାନ କରିବ, ଫଳରଙ୍ଗ ଏହି ଅନୁଶୟକ ବାୟୁକୁ ପ୍ରତିକର ନାଶକାର ବାମପୁଣ୍ୟରେ ଅଧାନ କର ନିରୁତ୍ତ କରିବ ଏବଂ ଅଙ୍ଗାରକ ବାୟୁକୁ ଦର୍ଶିଣ ନାଶକ ସ୍ଥାନରେ ବହିର୍ଗତ କରିବ ଏବଳାର ବାୟୁର ପରିଷାର ହୋଇ ଆୟୁର ଦୂରି ହେଲେ ଅଗ୍ନିମାନନ୍ଦ ଅଭିଷାର ଗୁରୁପ୍ରଭତ ରେଗ ଜନ୍ମାଏ ।

ଦର ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ କୁ ଏ ନାହିଁ ସଥା ଯୋଗଶାସ୍ତ୍ରେ ।

“କଳେ ବାତେ କଳଂ ତରଂ ନିଶ୍ଚଳେ ନିଶ୍ଚଳେ ରକେତ । ଯୋଗି ଶାଶ୍ଵତ ମାପୋତ ତତୋ ବାୟୁଂ ତପୋଷେଷେ । ପାକନାୟୁ ଶ୍ରିତେ ଦେହେ ତାକଣବିନ ମୁକ୍ତରେ । ନରଶଂ ତଥ ନିର୍ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ଯେତୋ ବାୟୁଂ ତପୋଷେଷେ ।

ଯୋଗଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେବକୁ ବାୟୁକୁ ପାପପ୍ରକାର ବିହଳୁ କର ତାହାର ଗର୍ଭର ଶୁଣ କୋଷ ବିହଳିତରୁ ତାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରବାଶ କଲୁଁ ଯେ ଏବା କେବେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା କିମ୍ବା ଧାରାକାଳେ ଜାଣିପାଇବେ ।

“ପ୍ରାଣ ଅଧାନ ସମାନ ଭିଦାନ ବ୍ୟାକ” ପ୍ରାଣନାମକ ଦେବକୁବାୟୁ ମୁଖଗରବାଳରେ ଅନକୁ ଅଭିନ୍ନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରାଣମୂଳକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ସେ କୁପିତ ହେଲେ ହିକ୍କା ଆସାଦ ରେଗ ଜନ୍ମାଏ ।

ପକ୍ଷାଶୟପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଧାନବାୟୁ ସ୍ଥାନବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ୱା ମୁଦ୍ରି ଶୁକ ଏବଂ ଗର୍ଭପୁରୁଷ ଅବର୍ତ୍ତକୁ ଅଧ୍ୟୋଗାମୀ କରି ସେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଶୁକି ଦୋଷ ପ୍ରମେହପ୍ରତି ସକଳ ଗୁରୁତ୍ୱମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସାହକ ରେଗ ଉତ୍ସାହକ କରେ ।

ସମାନ ନାମକ ବାୟୁ ଅମ ଓ ପକ୍ଷାଶୟପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଗ୍ନିଯୋଗେ ଅନ୍ତରୁ ପାବକରେ ଏବଂ ରକ୍ତାତ ବିଶେଷ ବିଶୁଳ୍କ ପୁଥ୍ୟକ କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନଗର ରଥ ମଳ ମୁଖାବ ରୂପରେ ପୁଥ୍ୟକ ହୁଏ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଅଗ୍ନିମାନନ୍ଦ ଅଭିଷାର ଗୁରୁପ୍ରଭତ ରେଗ ଜନ୍ମାଏ ।

ଭିଦାନ ନାମକ ଭିଭମବାୟୁ ଯେତେ ଦେଲେ ଭର୍ତ୍ତାଗାମୀ ହୁଏ ତେବେବେଳେ ବହୁରୂପ ଓ ଗାନାଦିରେ ପ୍ରହରି ଜନ୍ମେ ଏବଂ କୁପିତ ହେଲେ ଭର୍ତ୍ତାଜକୁର ପାତ୍ର ଜନ୍ମାଏ ।

ଦେବକ ବ୍ୟାକବାୟୁ ରଷଷ୍ଟବାଦକର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଶ୍ରୋଣିତ୍ସ୍ଵାବ ଓ ସ୍ଵେଦୋଦ୍ୱାମ କରଇ ପାଷପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ କର ଉପମେଷଣ ଉତ୍ସମେଷଣ ନିଷେଧପ୍ରତିକ ପାଣିର ତାବଢ଼ିଯା ଏହାଠାରେ ଅବଦି; ପ୍ରମଦନ ଭିଦିମନ ପରି ବିରେବନ ଧାରଣ ଏହି ପାଷପ୍ରକାର ବାୟୁର ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଉତ୍ସାହ ଏହିବାୟୁ ନିନ୍ଦା (ଦୂଷିତ) ଦେଲେ ଦେବରେ ସମସ୍ତ ରେଗ ଜନ୍ମାଏ ।

ସକଳବାୟୁ ଏକବାଳରେ ଦୂଷିତ ହେଲେ ନିଷେଷ ଦେବ ଓ ପ୍ରାଣକୁ ନିଷ୍ଠକରେ ଅଭିବନ୍ଦ ପ୍ରତିକ ବାୟୁର ଅଧାନ ବିଶକଳ ରଷଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେବର କଦାଚ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ବିକାଶାତ୍ମକ ନାଶକ ହୁଏ ନାହିଁ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣିଯାକର ଅସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଜନ ।

ରୂପରେଣାବନା ଗାୟତ୍ରୀଦିବ୍ସାର ସ୍ଵରାତ୍ର ଲଭ୍ୟକୁ ତାହା ବିଶେଷ ବିଦୃତ ବିରବାର ନିଷ୍ଠପ୍ରୋଜନ । ନିମଣଃ

ଆ—ବାମଣ୍ଡା ।

ଉତ୍ତରପାଦେଶୀ ଭା ୧୧ ରଖ ସେପ୍ଟେମ୍ବର
ସନ୍ ୧୯୭୭ ମସିବା ।

The following is the extract of a correspondence published in the *Balasore Sambad Bahika* of the 2nd instant regarding Baboo Chaturbhuj Putnaik's connection with the *Sanskaraaka*.

"Who can venture to say that Baboo Chaturbhuj Putnaik has nothing to do with the Sanskaraka.

am prepared to give unreputable proof. Shebak Sabha is a nominal proprietor, Chaturbhuj Baboo is all in all. I challenge Chaturbhuj Baboo to say that he is no body of the Sanskaraka."

ବଲଗେଇଯୁର କାଣ୍ଡ କିଛି ଦୁଃଖପାଇ
ନାହିଁ । ସେବକ ସୋର ରାଜକୁମର ଥାଳେ-
କପଶ୍ୟର ପଦଚୂର ଓ କହିଥୁବି ହେଲେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ଆପଣାଗଜ୍ୟକୁ ଫେରାଏ ସମା-
ଜଇପହିତ ଗୁପ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଗୁରୀ-
ଯୁର ସବନ୍ତରୁର ପାଇଲେ ଶାସନକାର
ପ୍ରତିକରିବାର ଛୋଟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାନ୍ତି
ମାତ୍ର ରୁଣିଯ୍ତା ଅନୁକୂଳ ସ୍ଵଭାବ ଜଣ ଯାଉ
ନାହିଁ । ॥୧୨୮ ॥ ପରିଶାମ କି ହେବ ଶ୍ରୀମଦ୍
ଦେଖିବାରେ ଅସେବ ।

ଗତର୍ବ ସୁନ୍ଦରୀ ସମୟରେ ଶୈଶାଳିପା-
ଦୁଲରେ ସେଇ ଭୟକଳ ଦୟାର ହୋଇଥିଲା
ଅବସ କାହାର ମନ୍ଦରୁ ଧରିବାର ଯଦ୍ବନ୍ଦ ନାହିଁ ।
ଏବର୍ଷ ମୁଖେ କିମ୍ବା ପହିଲାଙ୍କ ପଢ଼େ ଏକ-
ଦିନ ଶରୀରକାଳ ପବଳ ବିଭାସରହିଲ ଚାର୍ଜ
ଦେବାରୁ ପଢ଼ିବିଆକୁ ସମର ତଳମାଳକୁ
ସେଇମାନେ କୌକା ସେଇ ସର୍ବଧରିତ
ସେମାନେ କାହାର ଅସରିଣ୍ଠି । ଏହମଧ୍ୟରେ
ଏ କଗରରେ ବେଳେୟ କିମ୍ବା ପ୍ରବଳ ପବଳ-
ହହିଲ ଚାର୍ଜ ହୋଇଥାର ଏ ସାମାନ୍ୟ ତୋପା
ତର ନିଃଶ୍ଵର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ।

ବିଶ୍ୱରତେଳଗାନାରେ କରନ୍ତମାନଙ୍କ-
ପ୍ରାଚୀ ସେହି ବାଗଜ ପ୍ରସ୍ତର ଦେଉଥିଲ ପାହିବ
କମ୍ବଳା ଅମ୍ବେମାକେ ଦେଖି ସମ୍ମାନ ଦୋଷ-
ହଁ । ମେଟିଏ ସହଳାଧୟନରେ ଘପର

ବାଗକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଅବସ୍ଥେ ପ୍ରଶଂସା
ଦିଲ୍ଲୀ ଅଟଳ । ମାତ୍ର ବାଲିବାଗକୁ ଯୋଗେ
ଦେଖିବାଗର ନ୍ୟକସାହୀ ଏହପ୍ରକାର ଲେଖ
ଦେବାଳାଙ୍ଗୁ ଏବଂ ରାଜପୁରର ବାଗକ ମଧ୍ୟ ବାଲି
ବାଗଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକଜୀବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁରକ୍ଷା
ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିତ୍ତି ଦେଉଥିବାରୁ ଉଛୁର
ଅଧିକ ଅନ୍ଧର ଦେବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଯେତେ
ଦୃବ୍ୟ ବଜାର ଅପେକ୍ଷା ଜଣା ଅଥବା ବଜାର
ଦୟରେ ବିତ୍ତି ଦୋଷପାଇବ ସେହି ଦୃବ୍ୟ
ଜେଲାଜୀବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବା ଉଚ୍ଚତା ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାଜ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦାକ ଅଳ୍ପ-
କର ବେବନ୍ଦୁ ଗୋର୍ତ୍ତ କନ୍ଦକ୍ଷଣ୍ଟ ଟାଙ୍କ ସନ୍ଧର୍ଭ-
ରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଲିପି କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଅହିରାଜୁ
ହିନ୍ଦୁମୁହାରଗର ଲୋକର ବରମାତ୍ର ମିଳି
ଟଙ୍କୁଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ଦେଉଥିଲେବେଳେ ପ୍ରବେଶ
ବାଲୁର ବେଶନ ଲକ୍ଷବନ୍ଦ କୃପୋଗ୍ୟଅଧିକ
ନୂଳ ଶୀମାର ଲମ୍ବରେ ଥିବାରୁ ମେମାନେ
ଝାନ୍ତି ଦେବକାରୀ କାଥ ଦେବେ ଶାପ୍ତ । ଏ
ନିୟମ ଅଛି ଉତ୍ତମ ଅଟକ ମାତ୍ର ଏ ପ୍ରବେଶରେ
ସେଥିର ବିଷୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ । ବିଶେ-
ଷତଃ ଲହୁକ୍ଷଟାକୁ ଆଇକରେ ବନ୍ଧୁ ଅଥିରେ
ଅଛିବାରୁ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ସମ୍ପ୍ର ଲୋକ
ଗୁରୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ମନ୍ତ୍ରାଜବେଦିଲୁ
ଗୋର୍ତ୍ତର ଲିପି ଆମମାଳକୁ ହିବିଏ ଅଭିଭୂ
ଲାଗିଥିଲା । ତରବୀ ବରୁଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଏ
କପପୂର ଚାତାନ୍ତ ଲିପିରେ କରି ଲୋକଙ୍କର
ସନ୍ଦେହ ବେଶନ କରିବେ ।

ବାବୁ ସାଇନାଟିକ୍‌ସ୍କ୍ଵାର୍ଡ୍‌ରେ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ
କିର୍ତ୍ତୁଣ୍ଠ ଦୂଶପୁରୀର ଅମ୍ବୋଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ପାଦ୍ୟକାର ଦୃଚଞ୍ଜଳା ସହିତ ସୀରାର କରୁ
ଅଛୁ । ଏଥରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟା, ଅନ୍ତର୍ମଳ୍ଲେ
ସର୍ବଶର୍ମୀମାର୍, ଅନ୍ତର୍ଦୟା, ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ର
ଧର୍ମଶର୍ମୀ, ପଢ଼ିତ, ଆଶା, ବିଦ୍ୟା, ଅନ୍ତର୍ଦୟା
ପ୍ରକଳ୍ପଯୁକ୍ତ ଧର୍ମାଳ ଓ ସୁର୍ବ୍ର, ଲଭକ ଏବଂ
ଗୋ ୯୯ ୪ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପତିତ ଏବଂ
ଏଥର୍ଗର୍ଭରେ ବର୍ତ୍ତମାନବାକର ବୈଜ୍ଞାନି
ମିଳ୍ସ ଦର ବର୍ତ୍ତ ଗୋପର ପ୍ରକଳ୍ପକ ମଦାମ
ବିଦେଶକ ହୋଇଥିଲୁ । ଦୁଇଜଣ ଖୁଲ୍ଲେବା
ଦିଥୋପଦାନକାରୀରେ ଏହାତୁପି ତୀଠି
ବିଷୟମାଳ ଅଳ୍ପନାର ଓ ସଫଳତୁପେ ଦୁଇଜଣ
ଦିଶାଧାରାରେ ଏକ ଏକ ଗର୍ଭମାଧୀୟ ଆମେ

ମନେ ଏ ସୁପ୍ରକର ବିଶେଷ ପ୍ରଗଂଧା କରୁଥିଲୁ
ଛି । ଅମେରିକାରେ ସଫ୍ଟ୍‌ସାଫ୍ଟ୍‌ବରଙ୍କ ଏ ସୁପ୍ରକର
ହେଉଥାଇବା କାରଣ ଅନ୍ତରେ କରୁଥିଲୁ ।

ଗୁ ଅରଣ୍ୟମାସ ଛା ୩୦ ରଖିରେ ଶ୍ଵେତ-
ସମାଜ ସମ୍ବନ୍ଧବିଷୟ ସଙ୍କାଳକ ଲାଇଟ ସାହେ-
ବକ ଲାମର ଅପଚାଦମ୍ବନୀୟ ମୋକଦମା
ଦିଇବୋର୍ଡ ଦୌର୍ଘ୍ୟବାଲତରେ ବର୍ଣ୍ଣର ଶମେତ୍ର
ଅଗର ଦେଇଥିଲ ମାତ୍ର ଆସାମୀଏଣ୍ଟର
ପ୍ରାର୍ଥନମତେ ଆଗାମୀ ଉତ୍ସମରମାସ ଦୌର୍ଘ୍ୟରେ
ବର୍ଣ୍ଣର ଦେବା କାରଣ ବନ ରହିଲା । କଥିତ
ହୁଅଇ ଗବର୍ଣ୍ମମେଞ୍ଜଙ୍କ ପନ୍ଥରୁ ଆଜି ଲାଇଟ
ସାହେଙ୍କ ଲାମରେ ମୋକଦମା ଚଳିବ ଲାହିଁ ।
ଏହା ସହ୍ୟ ଦେଲେ ଏହିରେ ସମସ୍ତବିର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଜନ୍ମିବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ମେଲର
ସାହେବ ପରିଦେବ ଗତ ଦୋଷଦୂହା ଏବଂ
ଗତ ଦୌର୍ଘ୍ୟବରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୁଖାଗତ
ସର୍ବମାନ ଆସାମୀ କର୍ତ୍ତୋଷା ଥିବାର ମହ
ଦେଇଥିବ ସୁଲଭ ସାନ ବର୍ଣ୍ଣର ବନ କରିବା
ନିବାନ୍ତ କାଟିମାୟ । କହିଁରେ ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ୱର
ଅହାଲକର ଟେକ ରହିବ ତେମନ୍ତ ଆସାମୀ ଓ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଥିଲେବ ତଥାର୍ଥରୁ କାମ
ପାଇବେ ଓ ଲେଇକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର
ଉପାୟ ବିଧାନ କମ୍ପିର ।

ଭାବା କିମ୍ବ ଅନୁରଗ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରାଜିବାରେ
ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଦେଶକୁ ବହୁଧର୍ମ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରାଜିବାରେ
ଏ ପ୍ରଦେଶର ଗଢ଼ିଲାବାଳ
ବ୍ରମନ କରୁଥିବାର ଅଚ୍ଛମାନକେ ଏଥୁପୂର୍ବେ
ପାଠକମାଳକୁ କଣାଇଅଛୁଁ । ସମ୍ମାନ ଥିଲେ
କିମ୍ବା ଅସମ୍ଭବା ଏକ ପ୍ରେରଣପତ୍ରକୁ ଜଣାଇଲେ
ଯେ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟକ ସହରେ ଅଠମ-
ଶିବ ଗତ୍ତାରେ ସହାର୍ଥାଧନ ସର୍ବ ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିଷ୍ଵତ ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସମ୍ବନ୍ଧର ସାପରା ଓ ବାହୁ ଆମ୍ବଦାରଙ୍କ
ପଣ୍ଡିତାମ୍ବ ଲେଖିବ ଜାଲର ସଙ୍ଗାଦକ ହୋଇ
ଅଛି । ଅଜ୍ଞାନମୁଖ ସଜଳମର୍ଗୀର୍ବା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲେବନମାନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ସହ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷର-
ବାଦବିଧିରେ ନିୟମ ହୋଇଥିଲା ।
ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁକଳ ଦିନ ପଣ୍ଡିତ ଉଗବାନ୍ତ ବିଦ୍ୟା-
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନାର ଦେବେକ ଅଂଶ ସକଳ
ବ୍ୟାପାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଓ ବହୁଧର୍ମ ମହାଶୟକ
ସମ୍ବନ୍ଧର ସଜଳମର୍ଗୀର୍ବା ଓ ଅର୍ମମାନିଷଙ୍କର

ଗୋଟିଏ କଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ତେଣର
ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏପରିଷ ସର୍ବ ବସିବା ବଜ ପ୍ରିତି-
ଛର ଅକ୍ଷର ଏକ ଏହାହାର ଅନେକ ଛପକାର
ହେବାର ସମ୍ମାନମ । ଅମ୍ବୁଧାଳେ ଏସର
ସାର୍ଵଜୀବନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁଁ ।

ଜଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖିଆଛନ୍ତି କି ଚାଗ-
ଗ୍ରସ୍ତ ଜମିଦାରମାଙ୍କ ସର୍ବରକ୍ଷାନିମ୍ନତ ପୂର୍ବର
ଦେବାଳୀ ଆଜନ ପର ପ୍ରତଳିତ ସଂ ୧୮୮୨
ସାଲ ୧୯ ଅକ୍ଟର ଧାର୍ମ ୧୦-୩୨୭ ରାମାଙ୍କରେ
କିଥାଳ ଥିଲେହେଁ ଅବ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉଦନୁ-
ଷାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ଏବଂ
ଏଥରେ ଏହିପଳ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ କରିଗୁର
ଅଥବା ମାମଲମେକବନା ଜ୍ଞାନାଳ୍ପି ହେତୁକୁ
ଏପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାଚୀନ ଜମିଦାରମାନେ ଆପଣା
ସବୁ ଦେବାର ବସିଥିଲୁ ଏବଂ ଅବ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ସେହି ଶେତଳୀୟ ବ୍ୟାପାର ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ।
ଚାଗରୂପ ଧ୍ୟାନ ଏପ୍ରଦେଶୀୟ ଜନଦନ
ଜମିଦାରଙ୍କ ବନ୍ଧୁପଦା କରୁଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏବଂ ଗତ ହୁଲସ୍ପାଦର ଏ ପଢ଼ିବାସଙ୍ଗେ
ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ପାଠମାନେ ଅବରତ
ହୋଇଥିବେ ଯେ ଏ ନଗରର ଅଭିଜଣେ
ବିଜ୍ଞାନ ଜମିଦାର ବାବୁ ଗୋଲେବିନ୍ଦୁ ବୋଷ
ସେହିଦଶ ଲଭିବା ବସିଥିଲୁ । ଓଡ଼ିଶା-
କାମସ୍ତକରେ ଏତେବେଳେ ଜମିଦାର ଅଭି-
ଜଣେ ନାହିଁ । ଏହାକ ଜମିଦାର ଯେବେ
ଦ୍ଵିତୀୟ କିଥାଳଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ଦୋଇପାରକ
କେବେ ବଢ଼ିସ୍ତରିକି କିଥାଳଦ୍ୱାରା ଦେବ
କାହିଁ । ଶ୍ରୀମାତାକର୍ଣ୍ଣପଟ୍ଟଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ
ଥରେ ଯହ କରିବାକୁ ଅମେମାନେ ବିଶେଷ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ ।

ଅମ୍ବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖେରମହିତ ଅକ-
ଗରହେଲୁଁ ସେ ସୋମପୁରକାଶ ନାମକ ବଜାଳୀ-
ବବାଦପଥର ସମ୍ମାନକ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇବାନାଆ
କିମ୍ବାଦୂଷଣ ପରଲେବପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ବହୁତୁଳ୍ଯଗରେ ଏହାଙ୍କ ମୁହୂର ବାରଣ ।
ଉଚ୍ଛ୍ଵେଶରେ କନ୍ତୁବଳ କଞ୍ଚୁ ପାଇ ଶେଷରେ
ଜଳବାୟୁ ପରବର୍ତ୍ତନଦ୍ୱାରା ଆବେଶ୍ୟ ଲାଗି-
ଗାରେ ଜବଳପୁର ଅଳ୍ପକିନ୍ତୁ ଯାଇଥିଲେ ।
ବରଳକାଳ ତାହାଙ୍କୁ ସେହିଠାରେ ଗ୍ରାମକଲ୍ପ ।
ମୁରୁପମୟରେ ଏହାଙ୍କ ବୟସ କ ୨୨ ବୀର-
ହୋଇଥିଲା । ସୋମପୁରକାଶ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରଥାନ-

ଜୀବା । ଏହ ସାପ୍ତାହିକପଦିକା ବିଖ୍ୟାତ ପଣ୍ଡିତ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାସାଗର ମହାଶୟକ ଯହ-
ରେ ସନ ୧୯୫୭ ସାଲରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଲ
ଏବ ପଣ୍ଡିତ ହାରିକାଳାଥ ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ପ୍ରଥମ
ମରୁ ଏହାର ସଙ୍କାଦକ ହୋଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗର ଓ ସତେଜଭାବରେ ଏହାକୁ
ଚଲଇଲେ ଭାବ ବାଦାରୁବ ଅବଦିତ ଜାହି ।
ବାପ୍ତିବରେ ସୋମପ୍ରକାଶ ବଜଳାପବାଦ-
ପଢ଼ିର ପ୍ରକୃତ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟଇ ଏବ ଏହା-
ଦାର ଚଙ୍ଗଳାଭସାର ଭୂଦର ହୋଇଅଛି
ଏକଥା ସମସ୍ତେ ସ୍ଥିକାର ବରୁଆଛନ୍ତି । ଏହି
ପର୍ବି କାହାକୁଡ଼ା ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ମହାଶୟକ ବଜଳା-
ଭସାରେ ଅଳ୍ପଧାନ୍ୟ ଅନେକପ୍ରତିକ ଅଲେଖି-
ଛନ୍ତି ଏବ ମୂର୍ଖମୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ସାଂଖ୍ୟ
ଦର୍ଶନ ମୂଳଟିକା ଓ ବିଦ୍ୟାସାଧନର ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲେ । ଏପରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ପରିଚେକ-
ଯାହା ସାଧାରଣଦ୍ୱାରା ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ମଧ୍ୟାବିପୃଷ୍ଠରେ ରୁଣିଯୁର ଅଧିକୃତ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଏବଂ ଆଶଗାନପ୍ରାକର ସୀମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା
କାରଣ କେତେବେଳେ ହରମଙ୍ଗେ ଏକବରସତି
ଅଧିକ ଦେବ କମିଶକ ସ୍ଵରୂପ ନିୟମିତ ଉତ୍ତର
ଲାଭକର ଥଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାଖା କେଉଁଗଲେ
ସେମାନେ ଗଦାଏ ସୀମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛନ୍ତି
କରିମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ କଥା ଯେବେ ଦୂରୟ ଲଙ୍ଘନ
ଓ ରୁଣିଯୁ ଗବ୍ରୁମେଳନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଶୋଇମାଳ
ଭିପ୍ରେତ ଦୋରଥିଲ ଏବଂ ତାହା ଭଜିଯାଇ-
ଥିବାର ସମ୍ବାଦ ନିଲିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲକ୍ଷ୍ମନ
ନଗରରୁ ଅସିଥିବାଗତ ଅଗମ୍ବୁ ମାସ ତାଣ୍ଡରି-
ଖର ସମ୍ବାଦରୁ ପକାଏ ସେ ଯେବେ ରୁଣିଯୁ
ଭାରତ ପ୍ରଦେଶରୁ ତାଙ୍କ କରିବେ ତେବେ
ରଙ୍ଗଲଙ୍ଘ କାହିଁଲର ଅମୀରଙ୍କୁ ସାହାସ୍ୟ କରି
ବେ । ଏଥରୁ ସହଜରେ ଭାରତ ପ୍ରଦେଶ
ସେବି କୁମୁଦ କାଣ୍ଡ ଲଗିବାର ସତରା ଦେଇ
ଅଛି ଫଳଦିଃ ତହିଁ ପରେ କିମ୍ବା ଗବ୍ରୁମେଳନ୍ତି
କିମ୍ବା ସୀମାନିର୍ଣ୍ଣୟକମେଶଳ ଛଠାର ଦେଇ
ସେମାନକୁ ସୀମାକୁ ପ୍ରଦେଶରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଭ୍ୟାଗନ
ଦେବା କାରଣ ଅଦେଶ ପ୍ରମୁଖ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ସୀମା ବିଷୟ ଭାବ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ ଓ ରୁଣିଯୁ
ଗବ୍ରୁମେଳା ଆଶଗା ମଧ୍ୟରେ ଚିଠିପଢ଼ିବାର
ମାମନ୍ତରା କରି ନେବାର କଥା ହୋଇଅଛି
ଏଥର ଅର୍ଥ ସହଜରେ ବିଶ୍ଵ ଯାଇ ଲାହିଁ
ଅବଶ୍ୟ ଭାବରୁ ଧନାଶାରର ଅବସ୍ଥା ଦେଇ

ଏବେଳାଙ୍କରୀୟ ବିଷୟରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ଆଶା
ସନ୍ଦେଖ୍ୟକିଳିକ ଅଟିଲ ମାତ୍ର ଘଟନାବଳୀ ଯେବୁଧ
କିଛିଲ ଦିଶାଥିଲୁ ତହଁରେ ସୁନ୍ଦର ସୁଧିପାତ
ହେଲେ ସବ୍ରାନ୍ତର ସମାବେଳା ।

ପିଲ୍ଲାଥମେଷରେ ବୃଦ୍ଧିଦେଶ ଘେନ ତକ-
ଗୋଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗଳ ହୋଇଥିଲା । ସୁଧା-
ବାହେବ ବୃଦ୍ଧିଦେଶରେ ଏହେ ଅଧିକକାଳ
ସୁଦିକାଣ୍ଡ ଲଗି ରହିଥିବା ଓ ଭାବିତବର୍ଷରୁ
ତ୍ରସ୍ତମନୀୟ ସମୁଦ୍ରାୟ ବ୍ୟୟ ଦେବାରୁ ନ
ପଡ଼ିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ଏବଂ
କେମର ସାହେବ ଉଚ୍ଚ ଦେଶକୁ ଭାବି-
ସମ୍ମାନି ସତ୍ତ୍ଵକୁ କରିବା ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଧିକୁ ଦୋଷାର୍ଥେ କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗଳ କରି-
ଥିଲେ । ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବାଳ-
ଙ୍କର ନିମ୍ନ ସେକ୍ଟେଟରୀ ରଖୁ ସାହେବ କହିଲେ
ଯେ ବୃଦ୍ଧିଦେଶରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପ୍ରୟୋଜନାୟ
ଥିବା ବିଷୟରେ ଭିତ୍ତି ଭନ୍ଦଶଶୀଳ ଓ ଭିନ୍ନଭି-
ଶୀଳ ସମୁଦ୍ରାୟ <କମର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଇଂଲଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚ ସବର ଝର୍ଣ୍ଣିଦେବା ବିଷୟରେ
ହୌଶେ ନଜିର ବା କାରଣ ନାହିଁ । ସେ
ଆହୁର ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ଆଗାମୀ ଶାରିକାଳ
ଅରମ୍ଭରେ ୩୦୦୦୦ ସିନ୍ଧ ଓ ସୁଦିକାହାଳ
ଏକବରେ ବୃଦ୍ଧିଦେଶରେ ଲଗାଇ ବାଦୋମ୍ବାମା-
ନଙ୍କୁ ଦନ୍ତ କରିବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ମନସ୍ତ
କରିଥିଲୁଛି ମଧ୍ୟ ସେ ବୃଦ୍ଧିଲଟ ବାଦାଦୁରକ୍ଷ
ଏକଲିପିର ଭିତ୍ତି କର କହିଲେ ଯେ
ବୃଦ୍ଧିଦେଶରେ ଧାନ୍ତ ବିଶିଳନ ଦେବା କଢ଼-
ଲଟକ ମଧ୍ୟରେ ତେବଳ ସମୟାପେକ୍ଷ
ଏଥରଭାବୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତାବମାଳକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମହାମତ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ଓ ପ୍ରସ୍ତାବ କିପନ୍ତରେ
ନତ ଅଧିକ ଦେବାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ହେଲା । — ଫଳକଥା ଏହି ତ ସେ ମାନିବ ନାହିଁ
ତାରୁ ମନେବ କିଏ ?

ଜଳକରୁ ବ୍ୟକସ୍ତା

ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧାଳସମ୍ପର୍କୀୟ ନାଲାବଥାର
ଏହିଜୀ କିନିତ୍ର ସନ ୧୯୮୪୪୫ରେ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଦ୍ୟୁଳ ଏବି ଯାହାଙ୍କର ରି-
ଟ୍ରେ ସାରମର୍ମ ଅମ୍ବେମାଳେ ଉଚିବର୍ଣ୍ଣ
କମାଳକୁ ଡାଇଇଲ୍ ବେହି ରିପୋର୍ଟ-
ରେ ବଜୀୟଗବର୍ତ୍ତମେଞ୍ଚକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ଇହିଜୀ ବାହାରୁଥିଲା । ଅମ୍ବେମାଳେ ଭାକ

ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରକଳିଷି ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବାକୁ ସମ୍ମର୍ଥ ହୋଇ କି ଥିବାରୁ ତହିଁର ବିସ୍ତାରର ବିବରଣ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଅନ୍ତମ ହେଲୁଁ ମାତ୍ର ତହିଁର ସମ୍ମେଷ ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଗବର୍ନ୍ମେଷା- ଏବେବେଳେ ରୁଷୀପାରାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଆ- କାଳକାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥେକ ବିବେଚନାରେ ଲଭିବର ନୁହେ । ମାନ୍ୟବର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଟାମସାର ଏକଥା ପ୍ରକଳିଷରେ ସଂକାର କରି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ସହିତ କୌଣସି ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏହି ବଳତ୍ସବକ ଜଳବର ବସାଇବା କମା ପ୍ରକାନ୍ତରେ ନାଲୁ- ସକାଷେ ଭୁମିଭାପରେ କୌଣସି କରି ବସାଇବା ବର୍ତ୍ତମନସମୟରେ ଦୂର ନୁହେ ବୋଲି ବିଭାନ୍ତି କରାଇଥାଇନ୍ତି । କାଳକଟିଶ୍ଵରମାନେ ଯେ- ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କବିଥିଲେ ତହିଁମଧ୍ୟରେ ରଷ୍ଟି- କରି ବସାଇଦାର କଥାଟି ପ୍ରଖ୍ୟାନ ଥିଲା । ଗବର୍ନ୍ମେଷା ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବମୂଳରେ ଏଠା- କଟିଶ୍ଵର ଏହି ରେବନ୍ଦୁ ବୋଜଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରଦରକରିଥିଲେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ବମ୍ବଶ୍ଵର ଶ୍ରୀମତୀ ମେଟକାପା ସାହେବ ଏହି କରି ବସାଇବା କରୁଥିଲେ ଅନେକ ଅକାଟ୍ୟ ହେଉ ଦର୍ଶାଇଥିବାରୁ ଗବର୍ନ୍ମେଷା ତହିଁରେ କୌଣସି ହୋଇ କହିଥାଇନ୍ତି କି ଅଗାମୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ- ଅର୍ପଣା କମିଟିର କମା ଅପରାଧୁମଧ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କରି ବହିବ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମୟର ଭୁମିକର ବସାଇବା- ସମୟରେ ନାଲିର କାନ୍ଧିକାରୀଙ୍କ ବିବେଚନ ହେବ ଏହି କିନ୍ତୁ ଅନେକ କରି କରୁ ଦେଇପାଇବ ବୋଲି ଗବର୍ନ୍ମେଷାଙ୍କର ଆଶା ଅଛି । ଗବର୍ନ୍ମେଷାଙ୍କର ଏ କରୁଥି ଦର୍ଶମ ହୋଇଥାଏ ଏକ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକର ଯୋଗୁଁ ଅଗରିଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଦାୟୀରବରୁ ଓଡ଼ିଶାବାସିମାନେ ଭରା ପାଇଲେ ବୋଲି ଅମ୍ବମାନେ ସାଂଦର୍ଭପ୍ରସରିତକୁ ଶତ ଧର୍ଯ୍ୟ ବାଦ ଦେଉଥିବୁ । ଓଡ଼ିଶାବିମାନେ ଏହାଙ୍କ କୃତଙ୍କରା ସହିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସ୍ଵରଣ ରଖିବେ । ଯେଉଁଠାରେ ନାଲିଯୋଗେ ଜମି ଭାବିତ୍ୟ ହୋଇଥିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମୟରେ ନିୟମିତ ଅନୁକାନକାରୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ସେଠାରେ ଭୂତିତ କରି ଦେବାକୁ କାହାର ଅପରି ଦେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତାଥୁନ୍ତିକରିରୁ ଓଡ଼ିଶାବିମାନେ ଭରାପାଇଲେ ସାମାନ୍ୟ ଅଳକନାର ବିଷୟ ନୁହେ । ଏହିବୁପେ ନାଲିକମିଶିରମାନଙ୍କପ୍ରଥାକି ଏ ଅଳକନାର

ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଲବ୍ଧିମେଣ୍ଟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ସେମା-
ନକର ଅଳ୍ପ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅର୍ଥାତ୍
ଜଳଜଳକରନ୍ତୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବାସବମାସ୍ତୁରୀ-
ମହିମାଦ୍ୱାରା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଞ୍ଚର କଲେ
ଏବଂ ଉଦ୍ଦୟୋଗରେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଳାନ-
ରେ ବନ୍ଦୁମହିମାର ବାସବମାସ୍ତୁମହିମାକୁ
ବଦଳ ଦୋଷ ଯାଇଥିବା । କମିଶ୍ନ୍ଦୁରମାନେ
ଦୂରସ୍ଥ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ବାସବମାସ୍ତୁରୀ-
ମହିମାରେ ବିବେଚନାସଂବନ୍ଧ ଏକାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶପ୍ରତି କଠିନ ହେବେ
କାହିଁ ଭାବା ହେଲେ ଏଥିରେ ବାହାର ଆପଣି
ଦେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାମାଳଙ୍କ ପ୍ରଧାନଶ୍ଵରା ପାଟକାଳୀ ଏବଂ
ଦୂରସ୍ଥ ସଙ୍କଳ୍ପ ଅଭ୍ୟାସର ଥିଲା । ଏହି ଦୂର-
ପ୍ରବାର ଅଭ୍ୟାସର କରିବାରଙ୍ଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କମିଶ୍ନ୍ଦୁରମାନେ କେତେବୁଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତାବ କର-
ଥିଲେ । ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟ ସେ ସମସ୍ତ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
କରିଅଛନ୍ତି । କଲେକ୍ଟୁରାକରେଣ୍ଟରେ ସାହିତ୍ୟ
କଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ଦିଲାରୁ ଉତ୍ସବର ଅଭ୍ୟାସର
ପ୍ରାୟ ଶୁଣିବାରେ ଆସୁ ନାହିଁ ଏବଂ ପାଟ-
କାଳଶ୍ଵରା ଲେବକଳୁ କାଳକଳ ଦେବା ପାଇଁ
ବାଧ୍ୟ କର ଦେଉଥିବାର ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟ ସ୍ଥିକାର
କରି ଡାହା ନିବାରଣ ପଥରେ ଅବେଳା
ପ୍ରଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି । କଟକର ଦିଲାରେ ଏବଂ
ବାଲେଶ୍ୱର ଜାଗ ପୃଷ୍ଠା ଏହି ଦୂର ଅଭ୍ୟାସ-
ର ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଯେତେ ଯହ କରିଥିଲେ
କମିଶ୍ନ୍ଦୁରଙ୍କ ଉପରେ କଟକର ସ୍ଵର୍ଗ
ଦୋଷଅଛି । ଏବଂ ଗବ୍ର୍ରୀମେନ୍ଦ୍ରିଯ ଉତ୍ସବର
ମନ ମାନବାରୁ ସେ ସବୁ ଅଭ୍ୟାସର କରିବା-
ର ଉପାୟ କରିବେଲେ ଏହିର ବିଷ୍ଟ
ବେଳିବାକୁ ହେବ । ବଡ଼ ଦୂରଶର ବିଷ୍ଟ ହେବେ
ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାଣୀଦ୍ୱାରାମଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି
ଆପଣା ସ୍ଵାର୍ଥସାଧକଥାରେ ଗର ସ୍ତ୍ରୀଦର
ର୍ଯ୍ୟାଜିଷ୍ମରେ ଲେଖି ଅଲ୍ଲାନ୍ତ ବ ଉତ୍ସବରୀ
ପେଟା ଓ ଉତ୍ସବରୀ ନାମ ଅଭ୍ୟାସର ବିଦ୍ୟା
ଉଠାଇ ଅନେକ ଗୁଣଗାଲ ହେବେ ମାତ୍ର
କମିଶ୍ନ୍ଦୁରମାନେ ସେତେବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରିବାର ଅସିଲେ କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନାହିଁ
କେନ୍ତି ଏଥର ଜୀବିତା କରାର ସଫଳ ହେବେ
ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ସୁଲେ ପ୍ରାଣୀଦ୍ୱାରା ଦାଦିମାନେ
ଜାଗନ୍ତି ସେ କମିଶ୍ନ୍ଦୁରମାନେ ଆପଣା ଉପୋ-
ର୍ତ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଅଭ୍ୟାସର କଥା ଅସ୍ତ୍ରକାର କରେ
ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଗବ୍ର୍ରୀମେଣ୍ଟ ଉତ୍ସବ ଆପଣି

ହୃଦୟକଳା କର ପ୍ରକିଧିତାନ କର ଯାଇଥିଲୁ
ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକେ ଉତ୍ତରାବାସି ଅପରିଲୋ
କବ ପର ସମ୍ମାରକଙ୍କୁ ବିଲକ୍ଷଣ ତରୁ ପାରିବେ
ଏଥରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସମ୍ମାରକ
ମୁଦ୍ରଣରେ ଜଗତକୁ ୧୦୨ବାରୁ କରି ଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଏହା କେତେବେଳେ ହୋଇ ନାହିଁ କି
ବର୍ତ୍ତିମାନ ହେବ ନାହିଁ ।

ଶିଳ୍ପାବନ୍ଧୁ ଓ ଭକ୍ତିଲପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ।

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଶିଖାଦନୁରେ ସାଧାରଣ-
ବୁଝେ ଉଚ୍ଛବିଷୟରେ ଏବଂ ବିଶେଷବୁଝେ
ବାରୁ ଉଚ୍ଛବିଷୟରେ ବୁଝେ ସାମ୍ବାଦୀ-
ଧଳେମନୁକରେ ଗୋଟିଏ ସମାଜେତଳା ବାହାର-
ଅଛି । ଉଚ୍ଛବିଷୟରେ ଲେଖକ
ଏହମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି “ବନ୍ଦନା-
କାଳରେ ସେହିସବୁ ତେଣୁମୁଣ୍ଡବ ବାବାରୁ
ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବାଦୀ ଯେ କେବଳ ଅର୍ଥଲଙ୍ଘ-
ମାଳକହାର ସାର୍ଥାଧନଶୁଣୁରେ ଦେଇଥିଲୁ
ସେଥିରେ ଅଣୁମାତ ସଂନତ ନାହିଁ” ଏବଂ
“ଏହି ସବୁ ଅବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକମାଳର ପ୍ରମାଣ
ଲାହଜଳକ ହୋଇଥିବାକୁ ସାଥେର ଲେବ-
ମାନେ ସ୍ଵାର୍ଥବୈଶେଷିକରେ ପଡ଼ି” ଆପଣା
ସମ୍ବାଦକ ବାହିକା ପ୍ରଭାତ ପଦିକା ଯୋଗେ
ପରାରପୁର ଉତ୍ସାହାର ଫେଣୁଆଛି ।
ଅମ୍ବେମାନେ ବାଧ ହୋଇ ଲହୁଅଛି ଯେ ଏହିର
ଠକ ଜାପୁର୍ଯ୍ୟ ବୃକ୍ଷା ପାଇଁ ନାହିଁ ଏବଂ ବାପୁ-
ଦରେ ବିଷ ବନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ବିଷନ୍ତ୍ରିତରେ
ପଡ଼ି ବିଷପୁରୁଷ ଏବଂ ଦରେ କୁହର କରି-
ଅଛି । ଉଚ୍ଛବିଷୟର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟା
ସେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଅଛିନ୍ତି ଆପଣା ଓ
ବାହିକାର ଠକ ସେହିମତ । ଏହି ଦୂରପ୍ରକାଶ
ବର୍ତ୍ତମାନର ପାଠ୍ୟପୁରୁଷଙ୍କ ପଦ୍ଧତିରୁ
ପରି ନିଜା କରି ଶୈଖାକର୍ତ୍ତାଙ୍କୀୟ କର୍ମଶୂନ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଯ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଉଚ୍ଛବିଷୟ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସମ୍ବାଦକ ଏହିରୁ
ପୁସ୍ତକ ହଲ ଏବଂ ଉଚ୍ଛବିଷୟପ୍ରାଣୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ବୋଲି ପ୍ରତିକାର କରୁ ଅଛିନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଅବ-
ସ୍ଥାରେ କଳ-ପଦିକା ସମାଜରୂପ ନିଜନାୟ
ବିପରି ଦେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ପାଇଲୁ
ନାହିଁ । ସହଗୋଟିଏର ଏହାଠା ଟିକିଏ ବାହାର-
ଲ୍ୟମ୍ବୁଷେ ଦୂରାଗ ଦେବାର ଉଚ୍ଛବି ଦେଇଥିଲୁ
ଯାହା କି କଲେ କେବଳ ପ୍ରକ୍ରିଯାକାଳକୁ

ନିକା ବରିବା ଭାବାକୁ ଉଦେଶ୍ୟ ବୋଲି
ପିଲେଇବ ହେବ ।

ଏହିପରି ସ୍ଥାପ୍ନାଧଳବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା-ବ-
କୁଳ ମତ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ ।
ଉଚ୍ଚ ପୁସ୍ତକ ଗ୍ରନ୍ଥକାର ଦେଶ କାଳ ପାହି ନ
ଛିଲୁଗ କେବେ ସ୍ଥଳରେ ଉପଗମନୀୟ ଶବ୍ଦରେ
ଲେଖିବାର ଶିକ୍ଷାବକ୍ତୃ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସହିତ
ଯଜ୍ଞ ହୋଇ ସ୍ଥିବାର କର ଅଛନ୍ତି କେବଳ
ଅଧିକା ଏକବି ବହିଅଛନ୍ତି ବି ଯାଦା ଦୋଷ
ନୁହେ ଆପଣା ତାହା ଦୋଷ ବୋଲି ଧୂରଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ସର୍ପ ବଜାରିଲୁଗ ଦୋଷରୁ ବିଳୁପ୍ରମାଣ
ପ୍ରତିଷ୍ଠନ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଥବା ସ୍ଥଳରେ
ଏ ପୁସ୍ତକ ଉଚ୍ଚପ୍ରାରମ୍ଭେ ବଦଳାଯିବ ଉପ-
ଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ମତ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ଦେଶ କାଳ ପାହି
ବିବେଚନାରେ ଲେଖିବ ହୋଇ ଲାହୁ ଏବଂ
ସେପୁଲେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ଅନେକବର୍ଷ-
ଡ଼ିଏ ସର୍ପପ ମଣି ବିଳୁପ୍ରର ହୋଇପାରେ ଏବଂ
ପିଲୁଙ୍କ ମନରେ ସର୍ପପ ପ୍ରମାଣ ଦୋଷ ସେପଣ
କଲେ ବାଳେ ରହିର ଫଳ ବିଳୁପ୍ରମାଣ ହେବ
ସେପୁଲେ ଉଚ୍ଚ ପୁସ୍ତକ ବିପରି ପାଠ୍ୟର ଉପ-
ଯୋଗୀ ହେଲ ଅମ୍ବାନକେ ଧାରଣା କର
ପାର ଲାହୁ । ଶିକ୍ଷାବକ୍ତୃ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ସମା-
ଲେଚନାର ଉପସ୍ଥଳେ ସ୍ଥାନ ହୋଇଥାଏ ।
ସେଥିର ଏପରି ବିରୁଦ୍ଧଭାବେ ସମ୍ପିଳ ମତ
ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ କାହାର ତ୍ରୁମତ୍ତର ଦେବାର
ନୁହେ । ଶିକ୍ଷାବକ୍ତୃ ଲେଖକ ସେପୁଲେ ଏ
ପୁସ୍ତକର ପଢିଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତ ବରୁଅଛନ୍ତି
ସେପୁଲେ ଅବଶ୍ୟ ତହିଁରେ ଏମନ୍ତ ଗୁଣଭାଗ
ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ବି ଯାଦା ଉପରଲିଖିତ ଦୋଷ-
ମାନଙ୍କୁ ଦୋତ୍ତାର ପକାଇ ପୁସ୍ତକର ଉଚ୍ଚପ୍ରମାଣ
ପ୍ରତିଷ୍ଠନ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେବହ ପାଠକମା-
ନଙ୍କ ଦେଖାର ଦେବାର ଉଚିତ ଥିଲ ।
କେବଳ ଆପଣକାର ସମାଲେଚନାର ସମାଲେ-
ଚନା କର ଭୁଲ ହୋଇ ରହିବା ସଥେଷ୍ଟ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଆପଣକାର ମତରେ
ତୁମ ଥିବା ଆଶ୍ରମ୍ୟ ନୁହଇ ମାତ୍ର ସେ ତ୍ରୁମ
ମତ ପ୍ରତ୍ୱେବ ରହିବା ଏବଂ ଅପରା ମନ୍ତର
ପୋଷକତାରେ ଉଦ୍‌ବ୍ରାଗ ଦେଖାର ନ
ଦେଲେ ପାଠକମାନେ ବିପରି ବିଶ୍ୱର କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବେ ? ଏପରି ଶିକ୍ଷାବକ୍ତୃ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ବି ଗ୍ରନ୍ଥକାର “ ଏକପ୍ରାକରେ
ଦେବାର୍ତ୍ତନା ପରିବିକ ଲୁଧସାର ବୋଲି

ଭରେଖ କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଅତିମରର ସ୍ଵଳ୍ପ ହୋଇ ଥିଲାନ୍ତି” । ଏଠାରେ ‘ଶତ୍ରୁ’ ପଦର ଲକ୍ଷ୍ୟର ବୈତ୍ତିମାନେ ଅଥବା ବାହାର ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇ ଥିଲା । ସମ୍ବଳଙ୍ଗ ହିନ୍ଦୁମୀବଲମ୍ବିକପ୍ରତି କଟାଯାଇଥାରୁ ଏବଂ ରାତ୍ରା ହେଲେ ଏହାକୁ ନିର୍ମପେଣ ବିରୁଦ୍ଧ ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ । ସ୍ଵଳ୍ପରେ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନ ସମାଜେତନାରୁ ଏହା ଭାବ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥାରୁ ଯେ ସେ ମନ୍ଦିରକାରୀ ଶବ୍ଦର ପଢ଼ୁଥିଲା ମର୍ମ ପ୍ରଦରଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଯେମନ୍ତ ଅନର୍ଥ ପଢ଼ିବାର ଉସ୍ତରେ ସାଧୀନ ଭାବରେ ଭାବା ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ ସାହାଯୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଡେଟିପାଠୀ ପାଠ୍ୟସ୍ମୁନ୍ଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୋଭାନୟ ଅବସ୍ଥା ସେ ଅପରିସାଧାରଣକ ପରି ଦୂରେ ପାର ଥିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହିକି କହି କରିବ ରହିଲେ ଯାପିକା ସମାଜବାହିକା ସହିତ ଝକ୍କୁ ହେବାର ବେଳୀକି ପ୍ରତିକାର ସ୍ଵତରଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସମାଜେତନା ବାହାରଥିଲୁ ତହିଁର ପୋଷକରା କରିବା ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏଥବକି କିନ୍ତୁ ଦୂରପତ୍ରିକାର ନିନା କରି ଯାଇଥାରୁ ଏଣେ ସ୍ବାରବକୁ ପଢ଼ିଦେଲେ ସର୍ବ୍ୟକ ଅପାଳାଗ ସହିବ ବୋଲି ଭାବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମରୀଣିର ଦୂର ପଦିବା ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏହିପରି ‘ସାପ୍ରେସାଧଳ’ ସ୍ମୃତି ପେ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଭାବା ସେ ବିଲକ୍ଷଣ ଦୂରେ ଥିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ଏକଥା ସମ୍ମାନ କହିଲେ ପାଠ୍ୟସ୍ମୁନ୍ଦରକିମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଦୋଷ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପୁଣୀ ସେହି ଯାପିକାର ପୋଷକରା କରିବା ହେବ ଅତେବକ କିନ୍ତୁ ସ୍ମୃତିକୁ ପାଠ୍ୟସ୍ମୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଯୋଗୀ ଏବଂ ଯାପିକାକୁ ଶତ୍ରୁ ଅଥବା ଅନର୍ଥକୁ ଛିଦ୍ରାନ୍ତେଷ୍ଟି ଗୋଲି କୁହା ଯାଇଥାରୁ । ବନ୍ଦୁ ଏହିଲ କଥା ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମନକୁ ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ମନରେ ଘେରେ ଭାବ ଉଦୟ ହେବ ସାଧୀନଙ୍କ ବରେ ଭାବା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସାଧାରଣ ପଢ଼ିବାର ଧର୍ମ ଅଟିବ । ଏଥରେ ଭାଗୀ ଅଥବା ହେଲେ ଅନର୍ଥ ବିନା ଲାଗୁ ନାହିଁ । ସମ୍ମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଅପ୍ରାଚିତକଳ ହୃଦାର ହରି ମାତ୍ର ସାଧାରଣହିଁ ଦେଶରେ ଭାବା ବାହାରଙ୍ଗ ଅଟିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ନରର ଅନ୍ତର୍ଦୂର ବେଳଗିଯା ପ୍ରାମରେ ଏକ-
ବ୍ୟକ୍ତିରେ କକାଏଗା ହୋଇଥିବାର କଥତ ତୁଆର ।
ତକାଏତମାନେ ହାତହିଲ୍ପାର ସହିତ ମସାଲ ଜାଇ ପ୍ରାୟ
ଓ ହଜାର ଟଙ୍କାମୂଲ୍ୟର ନଗନ ଓ ଦୁର୍ବାଧି ଲୁଟ କବି-
ଅଛନ୍ତି ପୂର୍ବ ଉଦ୍‌ବାଣୀ ଲବିଅଛି ପ୍ରବୃତ୍ତ କଥା ଶାସ୍ତ୍ର ଜାଣ-
ପଢିବ ।

ପୁଅ ସମ୍ବୁଦ୍ଧକାର କେତେକଣ ଗୁଣ ମୋତା ହିମ୍ବନ୍ତ
ଶ୍ରୀକଳ ନାମରେ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ସରସାର ବାର୍ଷିକାର
ଗୁହାର କରିବାକୁ ତହିଁର ଅନ୍ୟକାନ ନିମିର ସେବେତେଇରେ
ପ୍ରତି ଅବେଳ ହୋଇଅଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ସମ୍ବାଦ ପାଇଥିଲୁ ସେ ସେଠାରେ ଲୁଣର
ବର କହି ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା । ରକ୍ଷଣାପତ୍ରି ଜ ହେବାରୁ
ସୁଖର ଲୁଗ ଥାଏ ପାଇଁ ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ସବର ମୋହାସଳ
ସବଳାନ୍ତରେ ଲୁଣର ମନ୍ଦିର ଅଥବା ହୋଇଥିଲା ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟପତାରେ ଏଥର ଶାଖା ଗଣେଶପ୍ରତିମା ହୋଇଥାଏଇଲୁ ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ମିଳିବିଲ ହାସଗାଲ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ପକ୍ଷ ବର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଗୁମୋଳ ହୁଲ ସେଡ଼ କେମନମତି ହେବାରୁ ଗୋହଳ
ଗ୍ରାମରେ ହୁଲ ହେଉଥିବ ମାତ୍ର ସତାସ୍ତାତ ପରିଶରେ ବଢ଼ି
କଞ୍ଚ ହେଉଥିବ ।

ବାରୁ କରନାଥକୁମରବନ୍ଦ ଠାକୁରମଳିଙ୍ଗେ ଶକ୍ତି
ଦୈତ୍ୟବନୀଜୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକଜଗର ଘୋଡ଼ା ପାଗର ହୋଇ
ଦୂଇତଥିଲୁ ଶତବନ୍ଦ କରିଅଛି ।

କରୁକଣ ଗୋକେତ ।
ନିଃ ଟଳ କି ଗୁପ୍ତ ଧନୀଙ୍କ ପୁରୁଷ ମାଟିହେତ ଓ କଲେବୁ
ତର ପଦରେ ଅନ୍ୟାଙ୍କ ପର୍ଦ୍ଦର ନିୟମ ହେଲେ-

ପୁଣ୍ୟ ଘୋଲିମ ଲକ୍ଷକାର ହେତୁ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଃ
ଅର ଏଥୁ ଗାଇସି ଦରରଙ୍ଗାରୁ ବଢ଼ିଲିଛେଲେ ଓ ତାକିବା
ହୁଏ ସମିବମର ଆସ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଃ ଏକ ସମ ଦେଖ
କିମ୍ବା ଉପରିବିଦେଲେ ।

କଳେବିଶାର କୁଳଙ୍କ କହାଏ ଦୂତମୁଣ୍ଡି ଗ୍ରାମର କେତେ
କଳନି ସେଠାର ଲକ୍ଷଣଟିକୁ ବିଜାପୁ ନିମନ୍ତେ ନବର୍ଧିରେଣ୍ଟ
କ୍ଷେତ୍ରବିଭାଗ ଅହିର୍ଯ୍ୟ ପକାଏ ଦିବିତ୍ରୀ । ଏଥର ଦିନେଶ
ଦିନ୍ଦୟନ ଗଢ଼ ବିଲିକାଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଅଛି ।

ମିଃ ଏବ ଏହି କିତ୍ତର ସାହେବ (କର୍ବ ପୁଣ୍ୟରେ ଏଠାମାଳକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲେ) ଆଶାମର ନଳ ଓ କମିଶନ ପତରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟପରିଧିନ ଦିଲ୍ଲୀ ହୋଇଥିଲା-

ଅତେକ୍ଷ ଶୁଭ ସମ୍ମାନରେ ସମାଦିପତ୍ରର ଉପୋର୍କରମାଙ୍ଗେ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିନେତ୍ର ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରଦେଶଅଧିକାର ଯାଇବେ
ତଥବା ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନରେ ମହିଳାଙ୍କ

ଅବା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବ ନିଷ୍ଠାତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଛନ୍ତି ମିଃ ଟଳ, ମିଃ ପ୍ରେସର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମେହେରୁଲାଭ ବରକାର ଓ ଡାକ୍ତର ବର୍ଦୂଦାସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ମିଃ ଇଲକର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଃ ଅଶ୍ରୁରୋହିନୀ
ପାହେବଙ୍କ ଅର୍ପଣ କଷ୍ଟକାରେଣ୍ଟ । ଏହାରେ ବରମାତରେ

ମାନ୍ଦ୍ରାକବ ଗବ୍ରିତ୍ତପଥରେ ରହିରୁବିରୁ ସାହେବ ଦୟା
କୁହୋଇ ଅସୁନ୍ଦର । ଅବଧିଅନ୍ତର ବା କରୁଥିଲା ଯାଏ
ବୁଦ୍ଧବର୍ଣ୍ଣମଙ୍ଗଳରେ ସାତା କରୁବେ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିବସିନ୍ହ ଗଙ୍ଗାପାଧ୍ୟ ବରତ ପ୍ରଥମ ଏମ କ
ପଦବୀରେ ଏବାକମିଳ ମେଟିର୍ବୀ ମେଲିବା ହେଉଥିବାରେ
ଚେଲ ହୋଇଥାଣେ । ଅର୍ଥମାନେ ଶୁଣି ସୁଣି ହେଲୁ । ସେ
ବିଶ୍ଵାସେ ପ୍ରେସବିଦ୍ୟ ଦେଇ ରାଜୀ ଜାତୀୟ କବିତାକୁ ।

ମହାବାଣ ପୁରୁଷମ୍ଭା ବହୁମୟତକଳେଚର ବ୍ୟସ୍ତବନ
ବଦ୍ଧନ କରିବାର ମଧ୍ୟର ହୋଇଛନ୍ତି ମହାବାଣଙ୍କ ବଦାନିତା
ଅଧିମ ଓ ଅକ୍ଷରମୟ ।

ବୁଲିବା ହାଇକୋର୍ଡ ବନ୍ଦରରେ ଅଗମୀ
ଖୋମଦାରଠାତ୍ର ବନ ହୋଇ ବନସ୍ବର ମାସ ଦା ୧୫ ରୁଷ
ଏମନ୍ତରୁ ବନ ହେବ ।

ପ୍ରତିଦିନ କୁ ନଳକା ସିନ୍ଧ୍ୟ ପଠାଇବା ଦାରମ ମୋହଣ
ନଳକା ଗବର୍ନ୍ମେଲ୍ ଦେଇଥା ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ।—ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଲ୍ ଏବଂ ସିନ୍ଧ୍ୟ ପଠାଇବାରେ ଅବସର ନାହିଁ କି ଦିନ୍ଦେହ-
ମାନକୁ ଗୋଟିଯାଇ ଦସକାରେ ଅକସର ବାହି ।

ବୁଦ୍ଧାଦୀତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଖିଲାଙ୍ଗ ସେ ଅସ୍ଥିବ୍ୟାଳରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ନିର୍ଭବ ଅଟିଲା । ଅନୁଦ୍ଵାନ୍ୟାଗେ
ଫୁଲ ଖୋଲ ଯାଇଥିବ ଏହି କର୍ମାକ ସେ ଉଠ ଥିବ ଗାହା
ବୁଦ୍ଧି ଅଛବିଲ ନିର ଯାଇଥାଏ । ଅହୁବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ତର୍ଭବି ଏହିତ
ଯୋଗ ହେଲେ ଆହ କଷା ମାହ୍ ।

ପ୍ରାସଦେଶରେ କୟାନିକ ରୂପିତକ ହୋଇଥାର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟରେ ଅନୁଭୂତି ଅପାରାପିତ । ଏମିକଣ ସମ୍ବାଧୀ ଗଜନଶ୍ଵରେ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଲେହେ ପ୍ରିୟାଙ୍କରେ ଏଥର ପ୍ରାର୍ଥନକ ଅଭିନ୍ନ ଅଥବା ଧ୍ୟାନ । ଏମିକଣଯେଥାରେ ପିଲିଯାତ୍ର ନଗର ଏକା-ବେଳକେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା ଓ କି ୧୯୫୩ ଏ ମେସି ନାହିଁ ଓ ଅଛେକଲେଖି ଅଧାରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଲଗାନ୍ଧୀ-ସକ୍ଷର ଦିଶାଂଶୀ ଓ ମିଶରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ମୁମିକଣ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାର କଥା ପ୍ରାତି ଏହି ଅମେରିକା ଓ କନ୍ୟାକିନ୍ଦର ମୁମିକଣ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟର ଅପାରାପିତ ।

ଗାଁ ଲକ୍ଷମୋହନ ପୋଶ ଦର୍ଶକୁ ପାଞ୍ଜିଯାମେଣ୍ଟର
ସରକା ହେବା ଉତ୍ସମରେ ଚାରିଯାଇ କରିବାକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକାର
ବ୍ୟାପ ନିର୍ବିଧ । କଥାତ କୁଏ ମେ ଏଠାରେ କଷି କାହା ଏହି
ଫଳାଙ୍କିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କରିବାର ଅନ୍ତରେ ଯଦିମାନ ସାହିତ୍ୟର ବିଷୟରେ ପାଞ୍ଚଟା ଶତାବ୍ଦୀ ।
କରିବକ ଏମଙ୍ଗୁ ସେ ବାହୁର ଅମର ବୁଝିଥା ସାହେ
ସତ ବହିମର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକର
କରିବିଲେଣେ ନିର୍ମିତ ଏକ ପ୍ରତି ବଳକରକ, ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ବୋଧ ହେଉ ଗାନ୍ଧି ।

ମହାଭବତର ମୁଦ୍ରଣ ଅନୁକାଳ ଲାଇସ୍‌ନ୍ସ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସବରେ ମାହାରଜା ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଆଧୁନିକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଭାବନ !

ପଦ୍ମପେଣ୍ଡକୁଳ୍ପତି ।

C.—Declined for want of space.
S. E.— Ditto.

680-580

ପ୍ରେରିତପଥର ନମାମକ ଦିମକ୍ଷେ ଆମ୍ବେ
ମାତ୍ର ହାସ୍ତି ହୋଇ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ଦ୍ଵାଳକାପେକ୍ଷା ସମ୍ମାଦିକ
ମହାଶୟ ସମ୍ପଦେ

ମହାରାଜୁ ?
ଗତବସ୍ତିର ଏହି କାମକଥାଟି ସବୁଠିଲା

ଜନରେ ମୟୁରଭାଙ୍ଗମହାରଜାକର ଗୋଟିଏ
ଦାଉଥ୍ୟ ମେବଳ ଭାଷଧାରମ୍ ସ୍ଵାପନ ହୋଇ
ଅଛି । ଶ୍ରଦ୍ଧାମ୍ଭ ତାକୁର ବାବୁ ବିମଳବଦୀବ
ଗ୍ରହ ଏହି ଚିତ୍ରହଷାକର୍ମର ଚିତ୍ରଣକ ପଦରେ
ନିଯମିତ୍ତେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଗତକର୍ତ୍ତର
ବାର୍ଷିକବିବରଣୀ ପାଠେ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଜ ୧୯୯୫ ଶ ବେଳୀ ଚିତ୍ରଣ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ଏହି କିନମାହରେ ଜ ୧୫୦୦ଶ
ବେଳୀ ଚିତ୍ରଣ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ବାହୁବଳ
ସାନିକାର ଉପୋର୍ଟ ପଡ଼ି ଅଭିନ୍ନ ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇଥିଲା । ତାକୁର ବାବୁ ଅଭିନ୍ନ ପରିଶ୍ରମ
ଏହି କଷ୍ଟ ସ୍ଥାବାବକର ପ୍ରକଳ୍ପକ ପ୍ରାମଳ
ସାଇ ଦେଖଇ ଅବସ୍ଥା ସଂସ୍କୃ ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି ।
ମୋଟକଥା କବିତାପୂର ଅବସ୍ଥା କେତେ
ଅସ୍ଥାନ୍ୟକର ବୋଲି ଉପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ
କାହି । ଏଠାବାର ଦେଖି ଜୀବନକ୍ୟ ଜଣାଇ
ଚିତ୍ରଣ ଏକାବେଳେକେ ଛାଟିଯାଇଥିଲା ହୋଇ
ବାବୁ ହେବ । ଇଂରଜିଟୀକର ରିପର୍
ଇଟା ସ୍ଥାନ୍ୟଲେକବୁ ଦୃଶ୍ୟଦେଶ ଦେବ
ସନେଟର ନିଯମ କରିବାର କାରଣ ମାନ
ଲାପ୍ ମାନେଇରମହାରମ୍ବୁ ଅନୁଗୋଦ
କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପନାନ୍ତିର
ନୂତନ ନିୟମମାନ ଆବଶ୍ୟକ କର ଲେବନ
ନକ୍ଷର ଧଳାବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲାନ୍ତି
ବାବୁ ମହାରମ୍ବ ଅଭିନ୍ନ ସରଳ, ସଦାଲାଦୀ
କର୍ମବକ୍ଷ, ସଜନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ପାହାଙ୍କ ସ୍ଵତିତ୍ରଣ
ଶୁଣରେ କି ହାତିମ, କି ସ୍ଥିତିଯୁକ୍ତ, କି ସ୍ଥାନମାତ୍ର
କି ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତେ ଅଭିନ୍ନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ସେତେବେଳେ ପାଦଗ୍ରାୟ ସାନ୍ତ୍ଵନ, କୋତ୍ତ
ବୁମିତ୍ତପ୍ରଭତ ଅସର୍ଥକାଳୀନ ଲୋକବୁ ତାକୁ
ବାବୁ ପାହାଙ୍କ ସ୍ଵତିତ୍ରଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏ
ସମ୍ମଞ୍ଜ୍ବ କଥାର ଅଧୀନ କରିପାର ଅଛି
ତେତେବେଳେ ତିରିତମାତ୍ରେହୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟକ
ସୁଖୀ ଏହି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ହେବେ ତାହାର ତିରିତମାତ୍ରେ
ଏହାକର ଅସର୍ଥକାଳୀନ ପାରଦର୍ଶିକା ଦେଇଲେ
ଅଭିନ୍ନ ମେଲୁଛି ଦେବାବୁ ଦୁଇ
ବାସୁଦବ ଉତ୍ସବାଳାହରେ ଭାଗ୍ୟକୁ ଶବ୍ଦ
କର ଅର୍ପିବ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ସବରଠାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଏହା ସ୍ଵତିତ୍ରଣକୁ ଆର୍ଦ୍ଦଜୀବ
ଦେଇ ଦସାରରେ ସମ୍ମାନ କରିଲୁ ।

ତୁମିଲ ଦାସଙ୍କୁ ଏହା ନିୟମିତ୍ତକରା ମନମୟ
ମ୍ୟାନେଜର ଗ୍ରାମୀନ ଓୟଳି ସାହେବଙ୍କୁ ଅମେ
ଆନ୍ଦୋଳକ ଧଳ୍ୟଧାରୀ ଦେଇଅଛି । ତାଣି ।

ସେଠିରେ ଅପ୍ରେସ ବଶମୁଦ୍ରା
ବାନକାଳୀଟି ଗୀ ପ୍ରବୋଧନମାତ୍ରକ
୧୯୮୮୭ ଅଦ୍ୟିବ୍ସିମାନ ।

ମୋହନ

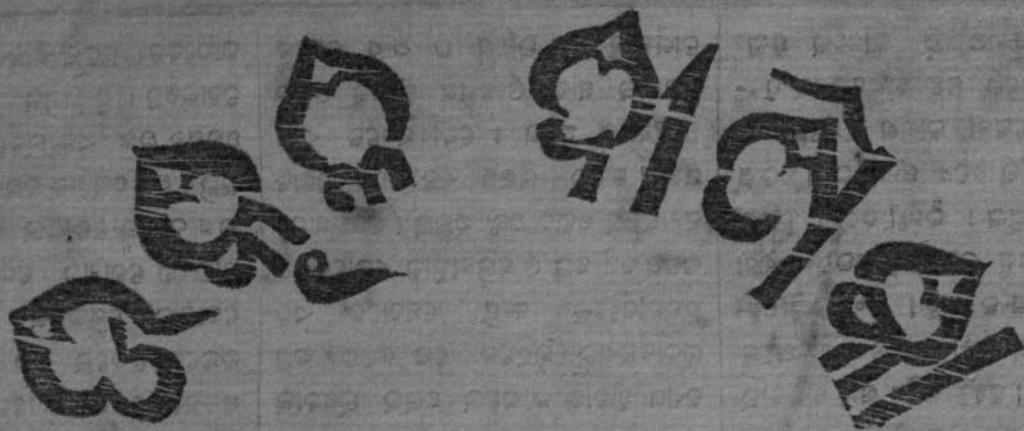
ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ସଙ୍ଗାଳ ସୁଲିଲ କେବେଳ
କଣ ଶିଖିବାକୁ ଯହୁଦୀର ଶାନ୍ତିରମନାଲାସାର
କୁକଳିଷାଳାକୁ ବିଶ୍ଵାଳରେ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟମ-
ଶ୍ରେଣୀ ଉଚ୍ଚବଳାବଦ୍ୟାନୟ ତଳିମାସ ତାପିର-
ଭାବରେ ସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଏ ଏହି କେତେବେଳ
ମଧ୍ୟରେ ଜୁ ୨୦ ଶର୍ଷନ୍ତି ଶାହ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଆଜି ଶିଥିରଖାଲୀ ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ି ହୋଇ ପାରିବାର
ଶୁଭଲକ୍ଷଣମାନ ଦେଆୟାଇଥାଏ, ଏହି ବିଦ୍ୟା
ନୟକୁ ପ୍ରାୟୀ ହୋଇପାରିବା ଦିଶ୍ୟରେ ଛିପ-
ପୂର୍ବକୁ ଶିଖିବାକାଳୀ ଶ୍ରୀମତ୍ ବାହୁ ଶିବଚ୍ଛ୍ରୀ-
ପଞ୍ଚକାବଳ ଓ ଶ୍ରୀମତ୍ ବାହୁ ହବେବୁଥୁବୁ ସାହୀ
ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଏନ୍ତି, ଆମେ ସୁଲିଲ
ସ୍ଥିତି ହେବାର ଦେଖି ବିଶେଷ ଅନୁଭବ
ହୋଇଥାଏ ତାରଣ ସନ୍ତରର ଏତିଗତ ଅଳ୍ପ,
ନ୍ୟ ଉଚ୍ଚବଳାବଦ୍ୟାନୟମାନଙ୍କରୁ ଦୂର ଅଟେ,
ଅତେବକ ଏଠାରେ ସୁଲିଲ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ହୀର
ଏ ବିଶ୍ଵାର ଅନେକ ବାଲକଙ୍କର ଶିକ୍ଷାର
ଯେ ବିଶେଷ ସୁଧ୍ୟା ଦେବ ଏହୁରେ ଆହୁ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଶିକ୍ଷକ ମହାଶ୍ୱରମାନେ ସାଧାରଣ-
ହୃଦକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେପରି ତର୍ପାତର ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ସହାୟ-ଦାତାମାନେ ସହାୟ
ଦେଇଥାଏନ୍ତି ବେଦପର ଯେବେ ଦୂରପ୍ରକଳି
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଅବଧି
ଶୁଭପାଳ ଫଳପାରିବ ଭକ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର
ଦେଖିଲେ ସୁଲିଲ କର୍ତ୍ତୃତମାନ ସାହୀ
ଦାନ କରିପାରିବେ ସବୁର ଏ ଶୁଭ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଟି
କିମ୍ପୁ ପାଖିର ହୋଇପାରିବ ।

ଶିଳ୍ପିମେ ଉପରେକାର ।

କୋଣାର୍କେ ଦୂରରେ ।

ବ୍ୟାକୁ ଖଲେ ଏକ ମହାଦେଵସାଙ୍ଗ ॥

ପାତ୍ରମାଦିବେ ଶୁଣି ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଧଳା ।

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ

ସଂଖ୍ୟା ୫୩

ଅ ୧୮ ୩୯ ମାର୍ଚ୍ଚି ଖେଳର ବର୍ଷ ୧୯୭୭ ମସିଥା । ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ମହାରାଜାର

ମନ୍ତ୍ରୀ	ଅପ୍ରିଲ	ବିଜୟ
ଅପ୍ରିଲ	ଟ ୫	ଟ ୧୫
ଭାବମାଧ୍ୟମ	ଟ ୫	ଟ ୧୫

ବାମଣ୍ଡା

୨ ମ ବୈଦିକପ୍ରତିବିଧି ।

ବେଦବେ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧତ ମତ ଅଛି ତହିଁରେ କେବଳ ବୃଦ୍ଧିପାଦନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ସେହି ବୃଦ୍ଧିପାଦନା ବିବରିତିରୁରୁରୁ-ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କଲେ ମଞ୍ଜଳମୟ ପରଂପରା ତୁଳୟ-ରେ ଅର୍ଦ୍ଧତ ହୋଇ ସାଧାରଣ ମହାତାପରୁ ତୁଳାର ବରତ୍ତ ଏହା ନାହିଁ ପ୍ରାଚୀନ ସମସ୍ତେ ଜୀବନି ବିନ୍ଦୁ କୁଳଧର୍ମରେ ରହ ବୃଦ୍ଧିପାଦନା କଲେ ଯେ କେତେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳକର ତାହା ନାହିଁମାତ୍ରାବଳମ୍ବିମାନେ ଜୀବନି ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଯେତେ ସନ୍ଦେହ ଅତେବ ଅଖଣ୍ଡତତ୍ତ୍ଵରେ ସିକ୍ଷାନ୍ତ ପାଦଶାରୁ ଗୁରୁଗୋଟି ଶ୍ଲୋକ ଉଚ୍ଚିତ ବିନ୍ଦୁ ଯେ ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ତୁଳୟବେଦା-ମାର ଗୁରୁଗୁରୁ ଜାଣି ପାଇବେ ଯଥା,

“ ତୁମୁ ଦୁଃଖି ବାମାଦାନ୍ ଦିଶେଷଂ ନ ଜୀବି ତେହୁ । ସଥେଷ୍ଟାତରଣଂ ତେ ସମାର କର୍ମଶାସନିନ୍ଦିତଃ । ”

ଅର୍ଥ । ଗୁମ୍ଭେ ତରକୁ ଜାଣି ସେବେ ବାମ ଦ୍ୱାଧିକାନ୍ଦୁ ପରଜୀବ ବର କି ପାଇ ଭେବେ ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମ ଭାବିତାମନ୍ ପଥକ ସଥେଷ୍ଟା-କୁ ହେଲା ହୋଇ କରିବାକୁ ହେଲା ହେଲା ।

“ ତୁମୁ ତୁମୁ ସତର୍ତ୍ତ ସଥେଷ୍ଟାତରଣଂ

ସବ । ଶିଳାଂ ତରତୁଶାଂ ତେବ କୋ ହେବୋ ଏ ଶୁଣିଷେ । ”

ଅର୍ଥ । ଅର୍ଦ୍ଧତ ପରଂପରାତର ପରିଜ୍ଞାତ ହୋଇ ସେବେ ବାମକୋଧାଦରେ ଏବଂ ଅଭିନବରେ ବଣିତୃତ ହୋଇ ସଥେଷ୍ଟାଗୁଣ ହେଲ ହେବେ ତୁମ୍ଭ ପର ବୃଦ୍ଧିପାଦନାର ସହି ଅଶ୍ରୁଗୋଟି କୁଟୁମ୍ବ କର କି ପ୍ରଦେହ ରହିଲ ? ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିରୁକୁ ହୋଇ ଲେବସ-ମାଜରେ କି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାହ କଲ ? ।

ବୋଧୁସ୍ତ ମନୋ ଦୋଷ ମାତ୍ରାତ୍ମ ତୁମ୍ଭେ ସଥେଷ୍ଟାମନା । ଅଶେଷଲୋକଜଳା ତେବେ ହୋ ତେ କୋଧବେହବ । ”

ଅର୍ଥ । ପଦାବସ୍ତାରେ ସେବେବେଲେ ତୁମ୍ଭ ବୃଦ୍ଧିପାଦନାର ଦିଦ୍ୟତ୍ତୋର କି ମୂଳ କେତେବେଳେ ବାମକୋଧାଦ ତରତୁତି ଦୋଷମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତରକାର ଲାହ କର ପୁଲକାର ସେବେ ତୁମ୍ଭ ଅଥବ କ୍ଲେଶ ଉପତ୍ତି ହେଲ ଏବଂ ଲେବସମାଜରେ ସଥେଷ୍ଟାଗୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଶେର ଶା-ମିନ୍ ପୋଠ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଭାବୁଟୁ ପାର୍ତ୍ତରୁଙ୍ଗ ପରାତ ଜାଗଲ ବୋଲି ଅଶେଷ ଲେବନା ତୁମ୍ଭକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଲ ଏହା ! ତୁମ୍ଭ ତରକାର କି ଅନିଦିତମାତ୍ର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ଏବୁ ତରକାର ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମ ଅମ୍ଭେ ବ୍ୟକ୍ତି ତରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହୁ ।

“ ତୁ ବବହାବ ତୁଳାନ୍ ମାତ୍ରାତ୍ମକିର୍ତ୍ତ ବହୁ ଦେବନ୍ । ସର୍ବଧୀନ ସର୍ବଧାରା ଲୋକେଃ ପୂଜ୍ୟ ସୁଦେବବହୁ ” ।

ଅର୍ଥ । ଅଂଶ ତରକାର ହୋଇ ସଥେଷ୍ଟାଗୁଣ ଦେବରେ ବିଭବବହ (ପୁରୁଷ) ତୁମ୍ଭ ଦେବାକୁ କଥାର ଅଭିନବ ବର ନା ସକଳ କାମକୋଧାଦ ମାକସିକ ଦୋଷ ସର୍ବଧାରା କର ଦେବବାପରି ସବ୍ୟଲେକରେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କର । କମଳା ।

ଶ୍ରୀ —— ବାମଣ୍ଡା

ବିଲକ୍ଷଣପତ୍ର ଶା ୮ ରଖ ସେଷ୍ଟାମର ସନ ୧୯୭୭ ମସିଥା ।

ଲକ୍ଷ୍ମନଗରରୁ ଅସିଥିବା ବଳିମାନ ଶା ୨ ରଖିବ ଶାରସନାଦରୁ ପ୍ରଦାନ ସେ ଅମାଲକର ନିମ୍ନଶକେଟ୍ଟୀ ପାର୍ଲୀଯାମେ-ଶର ଅଗମୀ ଅଧିବେଶନରେ ଭାବର ଶାନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକର୍ମକରେ ବିଲେହର-କମିଟୀ ପ୍ରାପିତ ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତିକରିତାକାରୀ । ପକେ ଏକମିଟୀ ସେପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କଥା ହେଉଥିଲା ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏଥର ଭାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜୟ ନାହିଁ ।

ଗତ ଅଗସ୍ତ୍ୟମାତ୍ର ଶା ୨୭ ରଖିବେ ସୁକୁ-କିଲାଶମାନମେଟୀର ଏବଂ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ-

ସୁଲ । କୁଦୟାନାଥବର୍ତ୍ତ ନାମରେ ପୁଣୀ-
ଜିଲ୍ଲାମୁଦର ଜଣେ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଛ୍ଵସରେ ପୁଣୀ-
ବାର ବିବିଦେବା ବାବିଶ ସେତେ ଦେଇ
ଦେଇଥିବ ତହିଁର ଅଧେ ଶମା ପାଇବା ସକଳ
ଦିରାଗ୍ରୁ କରିଥିଲା । କିମ୍ଟି କିମ୍ବର କଲେ
ଯେ ଦେଇ ଅଦ୍ୟ ଦେଇଅଛି ସୁରଗଂ ଶମା
ଦେବାର ଆଶକ ନାହିଁ । ଲାବରକ୍ଷା ଅମ-
ନରେ ଏପରି ମରଦୀ ବିଗ୍ରହ ଶତ୍ରୁ ଥମେ
ଆସୁଧ୍ୟ ଦେବୁଁ । ଶିଥିଟି ପେଇ ଶମା ପାଇବାର
କିମ୍ବକୁ ଦେବୁ ଅଛି କି ନାହିଁ ସେଥିର ବିଗ୍ରହ
ଦେବାର ଦୁଇର ଦ୍ୱାରା ଧିର ଅଦ୍ୟ ବର-
ଅଛି ଦୋର ଶମା ପାଇବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏପରି
କିହବ୍ରାନ୍ତିଅନ୍ୟମାନ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ କୁମାର ଶିମା-
ଦେବା ରନ ଅଛି କିମ୍ବ ନବର ।

ମିଶାରିଅର ଥନୋଳନ ବଜ୍ର ତଙ୍କଗୁଡ଼େ
ଶବ୍ଦିମେଷୁଳ୍କ ମନୋଯୋଗ ଥବସର କର-
ଭାବ ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇଥାଏ । ଏଥମଧ୍ୟରେ ବଜ୍ରୀପୁଣବର୍ତ୍ତ-
ମେଷ ଖଣ୍ଡିଏ ଆଜନର ପାଶୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ସବ୍ର ସାଧାରଣକ ଜୀବିକାକାରର ପ୍ରକାଶକର
ଦେଇଥାଏନ୍ତି ଏହ ଉତ୍ତିଥରବର୍ତ୍ତମେଷଙ୍କ
ଅନୁମତ ପାଇଲେ ଅଗମି ସପ୍ରାତରେ ଚର୍ଚିକ
ବିନ୍ଦୁରକମିତି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକର ଅଧିବେଶନ
ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରିର ହୋଇଥାଏ । ଆଜନର
ପାଶୁଲିପି କେବଳ ମିଶାରିଅବାସେ ନ
ହୋଇ ପାଥାରଗୁଡ଼େ ସବଳପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ-
ପ୍ରକରଣକରିବ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଝୋ-
ଶବ୍ଦ ଜୀବନକୁଳରେ ଠକାଇବା ମାଳସରେ
ଅଜ୍ୟାନକୁଳରେ ନିଶାଇଲେ ଶବ୍ଦକାଳୁବାରେ
ଦଶମୟ ଦେବ ଏହରୁବରେ ପାଶୁଲିପି
ଖଠିତ ହୋଇଥାଏ । ପାଶୁଲିପିର ବସ୍ତୁରିତ
କବରସ ଏପଞ୍ଜେ ଲେଖିବାକୁ ମାଳସ ରହିଲା ।

ଦେଖିବରେ ଲେଖାଥିଲୁ ବି ଗୃହବି-
ଳରେ କୁଳମାତ୍ରର ହୁଅ ଦେଖିବା କାହାର
ଶମଜ ବାଦମିଗାନ୍ୟ ମହାବିଦ୍ୟାର ସମୀ
ବାଦୁ ଦ୍ୱାରକାନ୍ତାଙ୍ଗାଙ୍ଗୁର ସ୍ଵପ୍ନ କୁଳହୋଲ
ଆସମରୁ ସାଇଥାଇଲୁ ବୋଲି କରି କହାରେ
ଜନରବ ଛଟିଥିଲୁ । କୁଳର୍ମ କରିବାହୁବ
କୁଳମାତ୍ର କଣ୍ଠ ପ୍ରତିଧର ଅନ୍ତରବ କରି ଆସି
ତହିଁ ର ପ୍ରତିକାର ଦେଖି କରିବେ । ଯେବେ
ସ୍ଵପ୍ନ ଲାଲ ର ହେଲେ କୁଳମାତ୍ରଙ୍କ ଦେଖି

କାଳିବାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ଥାଏ କେବେ
ଏପ୍ରକାର ସାଦୃଶ ଓ ତ୍ୟାଗ ସ୍ମୀକାର ଅଜ୍ଞବ
ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଛି । ବୌଦ୍ଧିମନଙ୍କେ ଏହା
ଯଥାର୍ଥ ସାଧୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଏପରି ଲୋକ
ସମାଜରେ ଅଣକ ଅନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ
ଘରେ ବସି ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ବନ୍ଧୁତାର ଏକାଦେଶର
ହୃଦକର୍ଣ୍ଣରେ ବସ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି
ଉଦ୍ବାହନରୁ ବୁଝିକେ ସେ ନିଜେ ବନ୍ଧୁ
ତ୍ୟାଗ ସ୍ମୀକାର ନ କଲେ ପରିର ଉପକାର
କରନ୍ତୁ ଥିଲା ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଚଳିଛି ଶ୍ଵରା କାଳୀ-
ବିବାହ ଓ ବିବାହ ପ୍ରଥା ଉତ୍ତର କରିବା କାରାଏ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପତ୍ରବିଷ୍ଣୁଦ୍ୱାରା ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ ଏବଂ
ଆଜିନ ପ୍ରଶ୍ନର କରିବା ମର୍ମରେ ବୋମ୍ପାଇବା
ମେଲବାର ସାହେବ ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେଖାଗ ଲବା-
ଲଥିଲେ ତହିଁ ବିପରୀତେ କରିବାର ତା ଏବଂ
ବିଷ୍ଣୁରେ ବୋମ୍ପାଇବା ଗୋଟିଏ ବିମୃତସତ୍ତ୍ଵ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ସର୍ବରେ ଲ୍ୟାକାଥିବ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଆର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟର ମାନ୍ୟବ
କଲେ ସେ ବାଲ୍ୟକରାନ୍ତି ଏବଂ ବିଧବା ପ୍ରଥା
ଉତ୍ତର କରିବା କାରାଏ କୌଣସି ଅନ୍ତରେ
କରିବା ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍‌ର ଉଚିତ ନୁହଇ ଏବଂ
ଏଥି ସଂକରରେ ବିଲୋକିବାହାତୁରକ୍ଷି ସମ୍ମାନ
ପକୁ ଏକ ଆବେଦନପତ୍ର ଠାରୀବାର ସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଗାହା ଧାର ଓ ଅବଧାରିତ ହେଲା ।—
ଅବଶ୍ୟ ବାଲ୍ୟକରାନ୍ତି ଏବଂ ବିଧବା ଶ୍ରମ
କେତେବେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ତର ହେବା ବାଲ୍ୟକରାନ୍ତି
ଦେଲେବେବେ ସମାଜର ଜୀବନ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମାନ
କିଧାନ କିର୍ଦ୍ଦର ରଖେ ଅନ୍ତରକାରୀ ଏପରି ସମ୍ମାନ
ରର ଚେଷ୍ଟା କରାଗ ଉଚିତ ନୁହଇ ଏଣୁକି
ବୋମ୍ପାଇବା ଉତ୍ତରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକରିତା
ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ପରାମ୍ରଦୁର ଅଛି ବୋମ୍ପାଇବା
ବା ଅଧିକ ।

ଦେବକର ଜଣେ ସହସ୍ରବତ୍ତ ଲୋକ-
ଛନ୍ତି ବି ଦେବମିଶ୍ର ବିଷ ବ୍ୟକ୍ତାର କର
କାଳ କାଶ ଦୋଷତ୍ୱାଦ୍ୟରେ ଅନେକ
ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରାୟକ୍ରିୟ ବର୍ତ୍ତୁଳକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେପରି ମିଶ୍ର-
ଦିଅର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ ବରଚା ବାରଣା ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଅନେକର ଲୁଗିଅଛି । ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର
ଚାରିହାଶର ଏକମାତ୍ର ମିଶ୍ରବିଷ ନୃତ୍ୟ
ଶଂଖକିରଣ ଅମଲଦାୟରେ ଅନେକପରି

ଶାଦ୍ୟତ୍ରବ୍ୟ ହନ୍ତୁକୁ ବ୍ୟବହାରର ଅଯୋଗ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ତୁମ୍ଭାକୁ ହୁଏ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ
ପରିଷ୍କାର ତିଳ ଏବଂ ଲକଖର କରିଛେ କରିଅ-
ଛନ୍ତି । ତିନି ପରିଷ୍କାର କରିବାର ପ୍ରଥାକ ଉପକା-
ରଣ ହାତର ଗୋଟିଲେ ଅଟଇ । ନାଚାପ୍ରାକରୁ
ହାତରୁ ଗୋଟାର ନେଇ ସେଥରୁ ଥୋତ
ବୋଲିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ତିନ୍ଦଙ୍ଗେ ନିଶାର
କଳରେ ଦେଲେ ତିଳ ପରିଷ୍କାର ଦ୍ଵାରା ।
ଅବଶ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ତିନ୍ଦଙ୍ଗେ ହାତର ବୋଲିଲ
ମିରି ତ ଆଏ ମାତ୍ର ହାତକୁ ଧରି ବରିଷ୍ଠବାରୁ
ଭାବା ହନ୍ତମରେ ଶୁଣ ପଦାର୍ଥ ବୋଲିଯିବ
କି କାହିଁ ବିଜ୍ଞାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏହିପର
ଲୁଣପାଣିବଙ୍ଗେ ରକ୍ତ, ଅଣ୍ଣା, ବାହୁଶର
ଖୁବ୍ ଏହି କେବେଁ ଗୋଟିର ରକ୍ତ ମିଶିଲା
ସଜନେ ପରିଷ୍କାର ଲବଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦ୍ଵାରା ।
ଏପରି ଲବଣ ବ୍ୟବହାରର ଫୋର୍ମ କି ନା
ଦିଗ୍ବିର କରିବାର ଛାଡ଼ିବ । ଅଜ୍ଞାନ ହନ୍ତ ଏ-
ବିଆମାଳ କରିଥିବାରୁ ପରିଷ୍କାର ତିଳ ବା
ଲବଣ ପରିଷ୍କାର ଦରି ନାହିଁ ତିଳ ଏହି
ଗୋଡ଼ାଳୁଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ଅମେରିକାକେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସୁଖର ସହିତ ଅବ-
ଗତ ଦେଲୁଁ ଯେ ଏଠା ଶାସନକିଳି ମଠରେ
ଉପବିଷ୍ଟିତ ପ୍ରଦୀପବ୍ୟାମ ଲାମକ ଦରିଘଞ୍ଚ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହିବାର ଅପରାଧ ଘ ୨ ଟିକା ସମ-
ସ୍ଵରେ ଦେଇଅଛି । ଏ ସଙ୍ଗ ନୂହକ ଲାହୋରେ
ଏହା ବନ୍ଦୁତତସରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାର
ପ୍ରଥମାବସ୍ତାରେ ସେପରି ସାବଧା ଶକ୍ତି ଶୁଣି
ବର୍ତ୍ତମାଳ ଭାଲାର୍ଫ ମାହି ଲାହୋରେ । ଅଜେବହବସ-
ତଳେ ବାରୁ ଶୀଘେଦରେ ମିଶ, ବାରୁ କରିବା
କନ ଦାର ଓ ବାରୁ ହରେବର୍ଷ ଦାର ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରମଣ୍ଡଳୀ ଏହି କରିବୁ ପ୍ରାପନ
କରିଥିଲେ, ବିନ୍ଦୁ ସବ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆଜକରେ
ବାଲବପ୍ରାରେ ପତିତ ହେବାରୁ ଓ କେତେବେଳେ
ସ୍ଥାନକୁଳର ହେବାରୁ ଓ କେତେକ କାଳ-
କରିବେ ପତିତ ହୋଇ ସମୟର ଗର୍ଭ ଅନୁଭ-
ବନ ଦେବୁରୁ ଏ ସଙ୍ଗର ଜାବକ ଶୁଷ୍ଟ ପାଇଁ
ଦେଲା । ଏବ୍ୟକ୍ତ ଶୁଷ୍ଟାବସ୍ତାରେ ବନ୍ଦୁତାଳ
ପାଇନ କରି ଏ ସଙ୍ଗ ଧୂଳିଟ ବାରୁ ଶୀଘେଦର-
ତ୍ର ମିଶ ବାରୁ କୃତିନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ
କେବେ ଧୂରବଳ ଓ ନୂହକ ସବ୍ୟମଣ୍ଡଳୀର
ଯହରେ ଧୂରଜୀବନ ହାତ୍ର ଦେବାର ଲାଶାପା-
ର । ବର୍ତ୍ତମାଳ ସମୟରେ କାଳାମର୍ଗର ଧର୍ମ

ସ୍ମାରିତ ହୋଇଅଛି ସୁତରଂ କେଉଁମାର୍ଗରେ
କୁତୁଳ କରିବାକୁ ଦେବ ସମସ୍ତେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କରିପାରନ୍ତି ଲାହିଁ । ହିତୁମାନମଙ୍କ ପରିବେ
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେବମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଧର୍ମର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବାପାଇଁ ନେଥ୍ରୀ କରନ୍ତି । ଏପରି
ଧର୍ମପତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସ୍ମାରିତ ହେବା
ଭାବିତ । ଗୋପିଲଜିତ ମଠର ମହିନ୍ତି ନରିଷ୍ଟେବି-
ଦାସଙ୍କୁ ଏ ସର୍ବର ଉତ୍ସାହ ଦାଳ ପରିବେ
ଚେଷ୍ଟିତ ଦେଖିଲେ ଆମ୍ବମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେବେ ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଜେଲ ସମ୍ବନ୍ଧର ସଂଖ୍ୟା
ସଲକ ବିବରଣୀରୁ ଜଣା ଯାଏ ଯେ ଭକ୍ତି
ବର୍ଷ ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ଶ ଜେଲଜ୍ଞାଳାରେ ଉଚିତ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କ ୨୨୩୧ ଶ ଜନସ
ପାଠ୍ୟରେ । ଜେଲଜ୍ଞାଳାରେ ଥିବା କଇଦିନର
ଦରଦର ଦେଇବ ସଙ୍ଗ୍ୟା ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ଥିଲ
ତହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ଦେଇବ ସଙ୍ଗ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଥିଲ । ସତ୍ୟ ଉତ୍ସବ ବର୍ଷର ପ୍ରତିବଦି ଅନ୍ତିମ
ବାମାନ୍ୟ ଏବଂ ଗର୍ବବର୍ଷ ବଙ୍ଗଲାର ଅନେକ
ପ୍ରାକରେ ଶାବ୍ୟଦ୍ଵାବ୍ୟର ମୂଳ୍ୟ ଅଧିକ ହେଉ
ଶାମାନ୍ୟଅପରାଧ ବିହିଁ ଦୂର ହୋଇଥିବା-
ପ୍ରାକେ ଏ ଫଳ ଦଳ ବୋଲିବାରୁ ହେବ । ଏହି
ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଆହୁର ପବାନ ଯେ ଜେଲଜ୍ଞାଳାର
ଅପରାଧ ପୂର୍ବ ବର୍ଷଠାରୁ ଏ ବର୍ଷ ଅନେକ
ଜଣା ଥିଲ ଏବଂ କଇଦିନାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ବଣ-
ବିବହାରର ରଟନା ପୂର୍ବ ଯେପରି ହୋଇ
ଥିଲ ଏବର୍ଷ ସେପରି ହୋଇ ନାହିଁ । ଜେଲ-
ଜ୍ଞାଳାରୁ କଇଦ ପନାଇବାର ମଧ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ
ଜଣା ଥିଲ କେବଳ ସରତିବିଜଳଜେଲମାନ-
ନରେ ଧାରେଶ୍ୱର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ନ
ଥିବାରୁ ଧେଖିରୁ କେହିଁ ପଳାଇ ଯିବାର
ସୁଧାରୀ ପଇଥିଲେ । କଇଦିନ ମୁଗ୍ଧ ସଙ୍ଗ୍ୟା
ପୂର୍ବ ବର୍ଷଠାରୁ ବିହିଁ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
କେତେ ଜିଞ୍ଚରେ ଡେଲିଭିଟା ମତ୍ତକ ଲଗିଥିବା
ଏହିର ବାହୀ ଅଟିବ ନୋହିଲେ ଜେଲଜ୍ଞା-
ଳାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦୋଷରୁ ପପର କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡ
କାହିଁ । ଜେଲଜ୍ଞାଳାର ନିଧିମମାନ ଠିକ ଅଛି
ତହିଁରେ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟବର ଶେଷ ଲଟକ
ବିଶୁରରେ ଜେଲଜ୍ଞାଳାର କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ
ଅଛିହେଦିବରୁପେ ଜେଲ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିଲେ କାହିଁମାନଙ୍କର ସାଥେ ଦଳ ରିହିବା

ଏବଂ ସେମାନେ ନିୟମିତରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।
ବିଜ୍ଞାନୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବିଜ୍ଞାନଶୈଳରେ
ପ୍ରତିକଳିତର ଖେଳଗାର୍ତ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
ଟ୍ୟୁକ୍ କାରୁ ଟ୍ୟୁକ୍ କାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ରୂପାର ବଜାର ସହିତ ପ୍ରକଳନ ମୁଦ୍ରା ବିଷ-
ସୁକ୍ଳ ଅଳୁବନ୍ଧାଳ ନିରିତ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ଗୋଟିଏ
କମିଶନ ବା ସମିତି ବିଧାଯାତ୍ମକ ପାଇଁ ହେଲାନ୍ତିରୁ । ଶର ଅଳ-
ବେଳାର ଅର୍ଥର ବାଲପୋର ସାହେବ ଏହି
କମିଶନର ସଭାପତି ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ଅର୍ଥର
ଯେଉଁ ଏଗାରଙ୍ଗ ସଭ୍ୟପଦରେ ନିଷ୍ଠାକୁ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲାଖୀଯା-
କାଞ୍ଚନବସନ୍ତର ଜଗେ ସହ୍ୟ ବୁଲେଇ ସ୍ଥିଥ-
ସାହେବ ଏବଂ ଭାବବର୍ଣ୍ଣିତ ଅର୍ଥ ଓ ବ୍ୟବସାୟ-
ମହିଳାମାର ସେଫେଟିଵ ବାରବର ସାହେବ
ପ୍ରାକ ପାଇଥାଇନ୍ତି । ଏହି ସମିତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ-
ବିଷୟମାଳା ସ୍ଥିର କରିବେ ଯଥା— ୧ ମ—
ପ୍ରଦେଶ ଏକଦର ସୁଲାରେ ପ୍ରାୟ ୧ ୫ ର
ଭଲ ରୂପ ମିଳିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକଦର ସୁଲାକୁ
ର ୧ ୧୯ ର ରୂପ ରୋଇଥାଇ ଏଥର ବାରଗ
କଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଲାର ଦୂର୍ମଲ୍ୟ ହେଉଥିବ ଅଥବା
ରୂପ ଶ୍ରୀମା ହେଉଥିବ ଏପରି ହୋଇଥିଲା ।
୨ ମ—ସୁରୂପା ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ତୁଳି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଭାବବର୍ଣ୍ଣିତ ସେଫେଟିଵ ପ୍ରକଳନରେ ଯେତେ
କବା ବିଲବକୁ ପଠାଇଥାଇନ୍ତି ହର୍ତ୍ତରେ ଏହି
ମୂଲ୍ୟର ବୈଷମ୍ୟ ହେଉ ବଟାପରିଷତ୍ ଭାବବ-
ବର୍ଷର କେତେ ଶତ ହେଉଥିଲା । ୩ ମ—
ବିଲବକୁ ଭାବବର୍ଷରୁ ସେପରିମାର୍ଗ ଅର୍ଥ
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରାରେ ପ୍ରେରଣ ହୁଅଛି ଏହି ବଟାହେଉ
ତହିଁର ଭାଗ ଅଧିକ କୋଇଥାରୁ କିନାହିଁ । ୪
୪—ଭାବବର୍ଷର କୃଷକ ବଣିକ ବିଦ୍ୟା କର-
ଦାତାମାନଙ୍କର ଏଥରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଗାଲିର
ଦୋଇଥାରୁ କିନା । ୫ ମ—ଯେଉଁ ବିଲବ
ବଣିକମାନେ ଭାବବବର୍ଷ ସହିତ କାଣିଛି
କରୁଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କିନ୍ତୁ ହାନି ଲାଗ
ହୋଇଥାରୁ କିନା । ୬ ମ—ସାଥୀରଙ୍ଗ ଚାପେ
ଏହି କାରଗରୁ ବିଲବବାଣୀଙ୍କର କୌଣସି
ଲାଗ ଲୋକବାଲ ପଢିଥାରୁ କିନା । ଏହି ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ସମିତି ସ୍ଥିର ଲଗଦେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର
କବେତିଲାରେ ଯହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ କବନ୍ଦିବାରେ ବାର୍ଷିକ ହେବ ।

ସକ ୧୦୮୯ ସାଲର ବଙ୍ଗଲାର ସ୍ଥାପନି-

ଷୟକ ବିଜ୍ଞାନରେ ମାନ୍ୟକର କଙ୍ଗାରିରେ
ଯେଉ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ତହୁଁରେ
ଲେଖାଙ୍କଣ ଓ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ସାଧାରଣରୂପେ ଅସ୍ତ୍ର-
ସ୍ତ୍ରୀକର ଏବଂ ପୃଷ୍ଠାପେନ୍ଦ୍ରା ଫେଲଭିତ୍ତି ଏବଂ
କୁରଗେଗମାଳ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲେ
ହେଉ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇଥିରୁ
କି ଏବର୍ଷ ଅଭିନ୍ନ ଅଧିକ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣବଚି-
ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଖୋର ହୋଇ ଗବା-
ଦିପଶୁ ଓ ଫସଲ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର
ଖୋର ହୋଇଥିବା ତୁମିଶ୍ରମେନଥରୁ ଅଧିକାଂଶ-
ସ୍ଥାନରେ ସେଗର ପ୍ରଭା ବସ୍ତୁ ଉଣା ହୋଇ-
ଥିଲ । ଖୋଇଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଦୂରପ୍ରୟେତ୍ତୁ
ମାଟ୍ଟ ଭିଜ ପାଇ ବିଶେଷ ରେଗ ହେବାର କଥା
ମାତ୍ର ତାହା କି ହୋଇ ତହୁଁର ବିପରୀତ ଫଳ-
ଲୁହ ହେଲ ବଜ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଅନୁ-
ମାଳ ହୃଦୟ ଖୋଇଦ୍ଵାରା ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଵରୂପର ପଦାଥ-
ମାଳ ମନ୍ତିରୁ ଖୋଇଯିବାରୁ ଏପରି ହେଲ
ତାହା ହେଲେ ଖୋଲି ବଜ ଭିତ୍ତି ଉପକାଶ
ବୋଲିବାରୁ ହେବ ଏବଂ ବନ୍ଦାବନଦ୍ଵାରା ଖୋଇ
ନିବାରଣ କରିବା ଏବପକାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର
ଦ୍ୱାନିଜନକ ବୋଲିଯିବ । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ
ଢାଇକର ନୀଳ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ଭିଜ ଥିବାରୁ ଗରବ-
ଲେବିବର ବଜ କିମ୍ବୁ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ
ତଢାର ସଥାବନସ୍ଵରୂପ ଦାନ ହେଲ ।
ବର୍ଷମାଳ ଦେଦିନପୂର ସଜସାମ୍ବୁ କଟକ
ବାଲେଖର ସାହାବାଦ ପ୍ରଭତ ଜିହ୍ନାମାଳରେ
ଏପରି ଦ୍ୱାନିଜନ ଏବଂ କେତେବୁନରେ ସାହା-
ସ୍ଵର୍ଗମର ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ।

ଶେଷରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେ-
ଖାଅଛି କି ଜାନୁଆର ଓ ପେଟୁଆସମ୍ବଳେ
ଦୃଷ୍ଟି ଭଣ୍ଟା ଦେବାରୁ ମାର୍ଗମାସରେ ଶେଷରୀ-
ମତ୍ତକ ବଡ଼ ପ୍ରବଳ ହେଲା । ଅପ୍ରେଲ ଓ ମଇ-
ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷଗ୍ରହ ରେଣୁ ପ୍ରବଳ ଥିଲା ।
ସୂଳ ଓ ସୃଜନରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାରୁ
ମତ୍ତକ ଭଣ୍ଟା ଘଟିଲା ମାତ୍ର ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସରେ ବର୍ଷା
ଦିନ ଦୋଷଥିଲେ କେବେ ମୁଦୁମଞ୍ଜା ଧୂରେ
ଦୃଷ୍ଟି ହେଲା କିନ୍ତୁ ସେହିମାସଶେଷ ଓ ସେପ୍ତେ-
ମରମାସଥରମ୍ବରେ ଅଭିଷ୍ଟୁ ଓ ଧୋଇ
ଦେବାରୁ ଶାତକାଳ ଦିନମାଧ୍ୟାକ୍ଷ ଶେଷରୀ-
ମତ୍ତକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଭଣ୍ଟା ଥିଲା ।

କାହିଁ ମୁଖେ ରାଷ୍ଟ୍ରର କେତେବେଳେ ମିଛନ୍ତି-
ପାଲକୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପ-
ଣା ଅସୁର ଶତକର ଟ ୧୦ ଲାଖଦା କଣ୍ଠ-

କର ନ ଥୁବାରୁ ଲେଖେନ୍ଦ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର ହୃଦୟ-
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣି ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ମିଳିବିଷ ପାଇଛି
ଆପଣା । ଅୟତ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ୫ ୪୦ ଲା ଠାରୁ
ଟ ୧୭ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟେକ କରିଥିଲୁଣି ଏବଂ
ତାହା ମେଦିନୀପୁର ସଙ୍ଗେର ବର୍ଷମାନ
ଓ ଦଜ୍ଜାରିବାର ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବ୍ୟେକ
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତରାଳକନ ହୋଇଥିଲା ।

ତେବାନାଳର ଏକବିନ୍ଦୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଯେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଳୟ
ସ୍ଥାପନ ନିର୍ମିତ ଅନେକଥର ତେଷ୍ଟା ହୋଇ
ଦିପକ ହୋଇଥିଲା ସମ୍ମରି ତେବାନାଳ ଓ
ଅନୁମତିଲାଇଲାର ଟିକ୍ରିବଜାରୀମୁ ଏହଠେ ସକଳ-
ଲସ୍ତପେକ୍ଷକ ବାବୁ ଉଗବାଳଚରଣ ଦାସଙ୍କ-
ବନ୍ଧୁର ଆୟୋଜନ ଓ ଆୟୋଦରେ ଦିଲ୍ଲି
ଗତରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲକାବିଦ୍ୟା-
ଳୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନପୃଷ୍ଠ ସ୍ଵାୟମ୍ଭର
ହେଲେ ବାବୁର ଗାନ୍ଧିଶରୂପ ରହିଥିବ ।
ତେବାନାଳ-ଶିକ୍ଷାବିଷୟରେ ଉତ୍ସାହଜ-
ୟାତର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଥିଲା । ଏଠାରେ
ବାଲକାବିଦ୍ୟାଳୟଟି ରହିଲ ଥାରିଲେ ଉଗବା-
ଳା ଦେବ । ଉଗବାଳବାବୁ ଆଶା-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବରିଅଛନ୍ତି । ଗାହାର ଚିରସାମ୍ନା
କରିବା ସେଠା ନିବାଧିକୁ ଭୂଷରେ ନିର୍ଭର
କରିଲ ।

ଗନ୍ଧମ ଗୁଣ

ବଜାନାର ଗଦମଗୁପ୍ତ ସଖିରେ ବଜାନା
କୃଷିକଲାଗର ଅଧ୍ୟସ ଶେଷ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ
ଆଦେଶଗମେ ଅଳେକ ଅଳୁସନାଳ କରି ଯେତ୍ର
ଦୂର ଉପୋର୍ଟ ପଠାଇଅଛି କଲିକରା ଜା
ଜେଠରେ ଜାହା ପ୍ରବାସିତ ହୋଇଅଛି ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣାବ ରଜଲିଦିତ ସମୟରେ ହୋଇ-
ଥିଲା ସଥି—

୯—ଉତ୍ତାନ ସକାଗେ ପରିଦ୍ୱାର ଗହନ
ପରି ମିଳିବ ।

—ଦୁଇଥିବା ଗନ୍ଧମର ଶୂନ୍ୟ ବିପରୀତ ହବି
ହେବ ଏବା ଗନ୍ଧମର ବର୍ଣ୍ଣ ପରବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବୟ-
ରେ ତେବେ ମାଝର ଶୂନ୍ୟ ବିପରୀତ ଅଟେ ।

—ରେଳବାଟ ନିକଟରେ ଘରମ ଜମା
କରିବାର ବ ଉପାୟ ହେବ ।

*—କେଉଁ ଦର୍ଶ ହେତେ ଗହମ ଛାପନ୍ତି
ହେବ ପଥର ଉଚ୍ଚ ଅନୁମାନ କି ଉପାୟରେ
ଲୋକ ଓ ଲହମ କାଣିକା ବିଷୟକ ଅବଶ୍ୟକ
ସମ୍ପଦ ଉପର ଜାଗାଯିବ ।

ବୁଦ୍ଧିଅଧ୍ୟେଷ ଅନୁଦନାକ ବର ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି
ବ ଗହମ ସଙ୍ଗରେ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ଶୟେ ଏହ ମାତ୍ର
ଇତଥାହ ମିଶ୍ରଥୁବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅଳ୍ୟ
ଶୟେ ମିଶ୍ରବାର ବାରର ଏହି ଗହମ-
ସଙ୍ଗରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତାପରେ ଗୃଷ୍ମମାନେ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ
ଫରଲ ଦୂରି ଦିଅନ୍ତରୁ ସେ ଦେବିବାରୁ ଗହମ ମର-
ଗରର ଗୁଣୀ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟର ଲବ ବର ବୌଶେ-
ରୁପେ ଅଧିକା ପରିଶ୍ରମର କଳୁ ଫଳ ପାଇବ ।
ପରିଶ୍ରାବ ଗହମର ମଳିଅଧିକଦେଲେ ଗୃଷ୍ମମାନେ
ତହିଁରୁ ନିବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ପାଇନ୍ତି । ମାତ୍ର ବିଲତର
ମହାଜନମାନେ ଗୋଟିଏ ନିୟମ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି
ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରାବ ଗହମ ହେଉ ପରିବେ
ସେମାନେ ଦୀର୍ଘ ଦୂରି ପରିଶ୍ରାବକାଳମରେ
ବଜାରଦରକୁ ବରକର ଟଙ୍କା ଦା ଲେଖାଯାଏ
ବାଟ କେବେ । ଅଧିକ ମିଶ୍ର ଦୂରି ଥିଲେ
ଅଧିକ ପରିଶ୍ରାବ ଗହମ ଭାବୁକ କରଇ ଦେ
ମହାଜନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ କରିବା ପରି ବହିରେ ମାତ୍ର
ତେବେବି ମିଶ୍ର ଦିଅର ସେ ପରିଶ୍ରାବ ଟଙ୍କାକେ
ଲେଖାଯାଏ କଟିଗଲେ ତାହାର ନନ୍ଦ ହେବ
ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପାଠକମାନେ ଦେଖିଲେ
ବିଲକ୍ଷ ମହାଜନମାନେ କେବଳ ଆପେ ମିଶ୍ର
ଦୂରି ବିକ୍ରୟ କରିଛୁ ଏମନ୍ତ ଲୁହେ ଏବେମାନ୍
ଲେବକୁ ମିଶ୍ର ଦୂରି କିମ୍ବା କରିବାକୁ ବା
କରିଅଛନ୍ତି ଅଥବା କହିଅଛନ୍ତି ସେ ଘରଭବା
ବିମାନେ ପରିଶ୍ରାବ ଦୂରି ଟଙ୍କା ବର କାରାନ୍ତି
ନାହିଁ । ପରିଶ୍ରାବ ଦୂରି ଲେତିଲେ ଭାବୁ
ମଳି ଦେବାକୁ ଦେବ ତାହା କି ଦେବବାପର୍ଯ୍ୟ
ମିଶ୍ରବାରବାର ଗୁରୁଥୁବ । କବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ
ଦାବରେ ତାହା ନିବାରଣର ବୌଶେ ଉପାଳି
ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶ୍ନ ସମକ୍ଷରେ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ
ବି ଗହମ ଦୂର ପ୍ରଚାର କୁଆର ଦୁଃଖ ଅର୍ଥାତ୍
ମଣେବ ଗହମ ଏବ ଲାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ରଙ୍ଗ
ଗହମ— ଲାଲ ଗହମର ଘଣ ବସୁର ମା
ବେଦାର ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାଦୟରେ ଦୁଃଖ ଜନମ
ଗୁଣ ଦେବିଅଛି ଏବ ଉପସ୍ଥିତ ଦୟାବ ପାଇ
କେ କୃପିମାନେ ଏ ଭଲ ଗହମ ଅଧିକ ପରମ
ଶରେ ଉତ୍ସନ୍ନ କର ଥାରବେ । ଶୁଣୁ ଏକ
ଶାହେବ ପାଇନା ବିଜୁଗରେ ବେଳେ ଜମୀନେ
ଗହମ ଶୁଣ କହ ପ୍ରକାଶକାର ମେଲିଯାଏ ।

ଗନ୍ଧମ ଷେରେ ସବଖାରର ଖର ଦେଇ
ସଥା କାଳରେ କାଳ ବା ଲୁଗ ଜଳ ମଜାର-
ଲେ ବସୁର ପରିମାଣରେ ଗନ୍ଧମ ହୁଅ । ସେ
ଏହି ଉପାୟରେ ସରବେଶ ଏକମାତ୍ର ଜୀମେଲୁ
ମ ୨୭ ଦର ଗନ୍ଧମ ପ୍ରାୟ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ତାରେ ସୁଦା ଏଥରୁ ଅସୁବ ଭିଷ୍ମ ଦୋର
କାହିଁ । ଅବେଳା ଖର ଓ ଜଳର ଉପଯୁକ୍ତ
ବ୍ୟବହାରହାର ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରତିରୁ ଗନ୍ଧମ
ଭିଷ୍ମ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଲାଗୁ
ପ୍ରାକରେ ଏହିପରି ଅବଧି ଷେର ଦେଇ
ନିବଟବଡ଼ି ଗୁରୁମାନେ ପିଣ୍ଡାଳର କରିବେ
ଏବି କିମେ ତାହା କୁରିଆଢ଼େ ବିପ୍ରାର ହୋଇ
ଯିବ ।

ତୁମ୍ଭୁ କଷ୍ଟେର କୌଣସି ଉପାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଳି କର ନ ପାରନ୍ତି । ସେଥିର ବ୍ୟକ୍ତି
ମୂଳକମ୍ବାଳ ହାତରେ ସବା ହୋଇଥାଏ ।

ତରୁଣ ଦସ୍ୟ ଅନ୍ଧକୁ ଶୁଭୁତର ଏହ
ଅନେକ ବ୍ୟସ୍ତାବେଳେ ଜାକଲି ଅଛେଇ
ବର୍ମଗ୍ରହ କିମା ବେଳେ ବର୍ଷ ବେଳେ ଜମେରେ
ଗୁମନ ଗୃଷ୍ମ ବେଳ ଏବଂ ବର୍ଷିର ବେଳେ
ଉପକ ଦେବ ପ୍ରିଯ ହୋଇ ନ ଧାରେ ।
ଆଜିରଙ୍କ କଲିକଟାର ବଜାରର ସମୟରେ
ମୋଟାବଳର ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବାର
ଗୋଟିଏ ସହଜ କିଥାୟୁ କଲେ ଗୁର୍ଜମାତେ
ଆସା ଲାଭର ଆଶା ଦେଖି ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଦୂର ହେବ ।

କୃତ ମିଶନସିପଳ—

ମହୀକୟ

ଏ କଗରରେ ମିଛନ୍ଦିଷିପାନ୍ତିହାର ପେରତେ
ଦିଦ୍ୟାକର୍ଷ ପ୍ରାପତ ହୋଇଅଛି । ସେଥିର ଶକ୍ତି
ଓ ଶୁଭମାନଙ୍କୁ ଦାର୍ଶିକଣ୍ଠଶାର ଯୁଦ୍ଧଶାର
ପ୍ରଦାତ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଗତ ଗୁରୁତବାର ସକାଳବେଳେ
ଦେବନୀସାରଲେଜଗୁଡ଼ରେ ମୋଟିଏ ସର
ହୋଇଥିଲ । ମିଛନ୍ଦିଷିପାନ୍ତିହାର ଶୁଭମାନଙ୍କୁ
ସୁରସାର ଦେବା ଯଦ୍ୟପି କି କୁଞ୍ଚିତବଥା ନୂହଇ
ମାତ୍ର କଗରକାରୀ ସକଳଶ୍ରେଣୀର ଦ୍ୱାରାକ-
କରୁ ଆମଦିଗ କର ପ୍ରକାଶିବାରେ ଉଚ୍ଚ
ସୁରସାର ଦିତରଙ୍ଗକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାକ୍ତ କରିବା ଏ
କଗରପକ୍ଷରେ କୁଞ୍ଚିତ କୋରିବାକୁ ଦିବକ ଏବଂ
ସାଧାରଣବାତକପ୍ରାଣିଙ୍କେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୋଷ
ଧୂକା ମିଛନ୍ଦିଷିପାନ୍ତିହାର ପ୍ରଥମ ଦୋଷ
ପ୍ରଥମ ଧୂକା ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବୁମାନେ